

روناکی سوننه‌ت و تاریکییه‌کانی بیدعه له دیندا

له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیڕانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یله‌سوف) / چه‌مچه‌مال

۱۴۲۹ کۆچی - ۲۰۰۸ زایینی

چاپی یه‌که‌م

سایتی به‌هه‌شت

www.ba8.org

هه‌میشه له‌گه‌ئمان بن بو به‌ره‌می نوی

ناوی کتیب : روناکی سوننهت و تاریکیهکانی بیدعه له دیندا...

ناوی نووسهر : د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی وهرگیپر : م. شاخوان جواد أحمد .

ژماره‌ی سپاردن : ژماره (٣٤٦) ی سالی (٢٠٠٢) پی دراوه له لایهن وهزاره‌تی پۆشنیبری حکومه‌تی ههریمی

کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره‌ی (٢٩) بیست و نۆیه م له زنجیره‌ی رینماییه‌کانی ریگای راست .

نۆره و سالی چاپ : یه‌که م – (١٤٢٩ هـ / ٢٠٠٨) .

چاپ‌خانه : چاپه‌مه‌نی سیما / سلیمانی .

بنکه‌ی بلاوکردنه وه :

کتیب‌خانه‌ی سوننه – سلیمانی .

کتیب‌خانه‌ی زانست – که‌لار .

کتیب‌خانه‌ی سیما – چه‌مچه‌مال .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْعَلَةٌ   إِلَّا الْحَدِيثَ وَإِلَّا الْفِقْهَ فِي الدِّينِ

العِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا   وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَا الشَّيَاطِينِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه کی وه رگیږ:

موسلمانان خۆشه ویست : سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) پله و پایه یه کی زور به رزو گه وره ی هیه له ئیسلامدا، چۆن وانیه له کاتی کدا دووم بنچینه ی ئایینه پاش قورئانی پیروز؟ پوون که ره وه ی قورئانی پیروزه، ده قه پر مانا و گشتگیرو په هاکانی تایبته و سنوردار ده کات، به لئ سوننه ت نه و قه لا پۆلایینه یه که هر موسلمانیک بچیته ناوی که سیکی ئه مین و هیمن و پاریزراوه، وه نه و ده رگا گه وره یه یه که هر موسلمانیک بچیته ناوی ده گات به مه ست و ئاواته کانی، سوننه ت نه و که سانه ی که په یوه ستن پییه وه به رزیان ده کاته وه نه گه ر کرده وه چاکه کانیشیان که م بیته، وه روناکیه که ی له ناو چاوو به رده ستیاندا یه له دونیاو دوارپوژدا.

موسلمانان خۆشه ویست خوای په روه رداگار فه رمانی پی کردووین به گوپراهه لی کردنی خو ی و پیغه مبه ر که ی (ﷺ) له چه ندین شوین له قورئانی پیروزدا، گوپراهه لی کردنی خوای په روه رداگار به شوین که وتنی قورئانی پیروزه وه گوپراهه لی کردنی پیغه مبه ر (ﷺ) به شوین که وتنی فه رموده پیروزه کانیه تی، شایه تی دانی هر که سیکی به وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) نیردراوی خوایه بریتیه له شوین که وتنی و جی به جی کردنی سوننه ته کانی، وه خوای په روه رداگار پی راگه یاندووین که هر که سیکی گوپراهه لی پیغه مبه ر (ﷺ) بکات نه وه به لگه یه له سه ر خۆشه ویستی بو خوای په روه رداگار، وه هر که سیکی گوپراهه لی پیغه مبه ر که ی (ﷺ) نه کات نه وه که سیکی بی باوه ره یان ئیمان لاوازه.

بۆیه نه گه ر ده ته ویته دینی خوای په روه رداگار به رده وام دیا رو ئاشکراو سه رکه وتوو بیته، نه گه ر ده ته ویته خوای په روه رداگار و فریشته کان و موسلمانان خۆشتیان بویت، نه گه ر ده ته ویته به راستی بیسه لمینیت که شوینکه وتوو ی پیشه واو ماموستا و سه روه ی خۆتی که پیغه مبه ر (ﷺ)، نه گه ر ده ته ویته دل خۆش و دل ئارام بیت و به رچاو رۆشن بیت، نه گه ر ده ته ویته به رده وام بیت له سه ر دین و دلته په یوه ست بیت پییه وه نه وه: شوینی سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بکه وه جی به جی بکه و زیندوو ی بکه وه له ناو خه لکیدا (خۆشه ویستیت بو پیغه مبه ر (ﷺ) به و شیوه یه ده بیته نک هر به دم بلایت خۆشم ده ویته و له و لاشه وه هیچ گرنگی به سوننه ته کانی ناده یته).

موسلمانان خۆشه ویست له به ر گه وره یی سوننه ت و بلاو بوونه وه ی بیدعه به هه موو جوړو به ش و شیوه یه که به پیویستم زانی هه ستم به وه رگیږانی نه م کیتابه به سو ده ی به رده ستت که باس له (روناکی سوننه ت و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا) ده کات، بیدعه هه مو ی سه رلیشیواویه هه روه که چۆن سوننه ت هه مو ی نورو روناکیه، بیدعه سه رده کیشتیت بو کوفر، بیدعه کردن واته: شوین که وتنی هه واو ئاره زوو دزایه تی کردنی شه ر و لادان لی، واته: درو هه لبه ستن بو خوای په روه رداگار به بی عیلم و زانیاری، واته: بق بوون له سوننه ت و که سانی هه لگری، واته: تیگه یشتن له قورئانی پیروز و سوننه ت به پیچه وانه وه، واته: هه ست کردن به که م و کوپی شه ریه ت له لایه ن که سی بیدعه چیه وه (په نا به خوای په روه رداگار)، وه که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوه له یادو زیکری راسته قینه ی خوای په روه رداگار، حه ق و راستیان له موسلمانان کپ کردوه و شار دوویانه ته وه، ئوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوه، که سانی بیدعه چی خویان خستوته ئاستی شه ر دانره وه و خویان چواندوه به خوای په روه رداگار له شه ر داناندا، له به ر نه وه ی خوای په روه رداگار فه رمانی به کردنی نه و کاره نه کردوه (به لگو هه ندی جار پیگریشی لی کردوه) به لام که سانی بیدعه چی گو ی به فه رمانی خوا ناده ن و نه و کاره ده که ن، بیدعه کردن واته: هه ست کردن به خیانه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ها وه لانی به پیزی (رضی الله عنهم) و سه رجه م زانایانی شاره زاو خه م خوړو دین په روه ر، یان که م ته ر خه می کردنیان له گه یاندن و پوون کردنه وه ی نه م دینه (په نا به خوای په روه رداگار)، چۆن ده شیت کاریک بکریت له کاتی کدا فه رمانی خوای په روه رداگار و پیغه مبه ر (ﷺ) وته ی زانایانی له سه ر نه بیته، موسلمانان خۆشه ویست نه مانه هه موویان

خرابه و زيانى بيدعن، ئايا پاش ئەمە بۆ هيچ مۇسلمانىك هەيه واز لە فەرمان و سوننەتى پيغەمبەر (ﷺ) بينيت و پوو بکاته بىرو بۆ چون ووتەى زاناين (يان هەندىک لە کەسانى بەناو زانا)؟

ئايا ووتەو فەرمان و سوننەتى پيغەمبەر (ﷺ) لە پيشترە بۆ مۇسلمانى راستەقىنە يان بۆ چونى کەسانى تر؟
بۆيه مۇسلمانى خۆشهويست کاتىک ئەم کىتابە دەخوینیتەو بە چاوى مۇسلمانى راستەقىنەو دادپەرورەرانەو بەروانە بابەت و بەلگەکانيان، هەركاتىک بابەتیکت بينى پيچەوانەى قورئانى پيرۆز و سوننەت بوو (هەمو بابەتەکان لەسەر بەلگەى قورئانى پيرۆز و سوننەت و ووتەى زاناين باس کراوه) وەرى مەگرە، بەلکو وازى لى بينەو پشت گووى بخە، بەلام ئەگەر وانەبوو ئەو بەوت نيبە پيچەوانەى بکەيت ئەگەر خۆت بە ئيماندارى راستەقىنە و شوين کەوتوى پيغەمبەر (ﷺ) دەزانيت.

مۇسلمانى خۆشهويست ئەم کىتابە تانەو تەشەرە نيبە لە هيچ کەس و کۆمەل و گروپىک، بەلکو ديارى کردن و پوون کردنەو هەيه گەرەبى سوننەت و خراپەو تاوانى بيدەيه، ئەو بيدەيهى کە ئەمرو لەناو مۇسلماناندا بوو بە سوننەت و سوننەت بوو بە بيدە، ئەو نەندەى بيدە دەکریت سوننەت ناکریت و گرنگى پى نادريت، وە ئەگەر ئىنکارى و نکۆلى لى بکریت دەوتریت: دين گۆراوه، خۆشهويستى بۆ پيغەمبەر (ﷺ) نەماوه !!

مۇسلمانى خۆشهويست باش ئاگادار بە و بزانه بە هيچ شيوهيهک هيزو دەسلات ئىسلام ناگەریتەو مۇسلمانان سەرکەوتوو نابن بە بيدە کردن و شتى پىرو پوچ کە لە دیندا نيبە، بۆيه لە رۆژگارى ئەمرودا دەبينيت زۆر کەس بە ناو زاناو بانگەوازکارو خەم خۆر بۆ ئىسلام کەوتونەتە ناو چەندىن بيدەى خراپ و گومراکەر، بەلکو بانگەوازيشى بۆ دەکەن، بۆيه مۇسلمانى ئەهلى سوننەو جەماعەو سوننەت لە دلا خۆشهويست پىويستە لەسەرت کە مۇسلمانان ئاگادار بکەيتەو لەو هەموو بيدەو خراپەيهى کە لەم رۆژگارەدا لەناو مۇسلماناندا بلأوهو بانگەوازي بۆ دەکریت.

لە کۆتاييدا لە خواى پەرورەدگار دەپارپينەو دەلین: ﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾

(آل عمران: ٨).

م. شاخهوان جهواد ئەحمەد

پيش نويزو وتار خوینى مزگەوتى (سەيد ئەحمەدى فەيلەسوف)

* پيشه کی دانه ر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا ، أَمَّا بَعْدُ ...

موسولمانی خۆشه ویست : ئەم نامیلکه یه ی بهرده ستت نامیلکه یه کی کورت و پوخته سه بارهت به ﴿پوناکی سوننهت و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له ژیر پوشتنای قورئان و سوننهتدا﴾ که تییدا تیگه یشتن له مانای سوننهتم باس کردوو، وه ناوه کانی ئه هلی سوننهتم پوون کردو ته وه، که سوننهت به گشتی نیعمه تیکی یه کجار گه وره و پر له به ره که ته، وه تییدا گه وره یی و پله و پایه یی سوننهت و گه وره یی و پله و پایه یی که سانی په یوه ست به سوننهت و نیشانه کانیانم پوون کردو ته وه، وه تییدا باسی بیدعه و که سانی بیدعه چی و تیگه یشتن له مانا و اتای بیدعه و مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کانم کردوو، وه ههروه ها باسی خراپه و سه رزه نشتی بیدعه له دیندا و هۆکاره کانی ده رکه و تنی بیدعه و به شه کانی و حوکمه کانی کردوو، وه باسی ئه و جوړه بیدعانه ی که له سه رگوره کان ده کریت و جگه له و شتانه شم کردوو، وه ئه و بیدعه و کاره تازه داهینراوانه ی که له م سه رده مه دا ده کرین و ژور بلاون باسیانم کردوو، وه باسی حوکمی ته و به یی بیدعه چی و شوینه واره خراپه کانی بیدعه م کردوو .

موسولمانی خۆشه ویست ئه وه ی که هیچ گومانی تییدا نییه ئه وه یه سوننهتی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و ژیان و پوناکیه یه که سه رفرازی و به خته وه ری و هیدایه تی به نده ی موسولمانی تیدا یه، وه ئه و که سانه ی که په یوه ستن به سوننه ته وه به رزو پیزداریان ده کات ئه گه ر کرده وه شیان که م بیئت، ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) .

واته : له و پوژده دا " که پوژی قیامه ته " که سانیک دم و چاویان ره ش ده بیئت و که سانیک دم و چاویان سپی و پووناک و دره و شاوه ده بیئت .

إبن عباس (رضي الله عنهما) فرمویه تی: دم و چاوی که سانی په یوه ست به سوننهت سپی و پووناک و دره و شاوه ده بیئت، دم و چاوی که سانی بیدعه چی و پارچه پارچه گه ریه کان ره ش هه لده گه ریئت ^(۱) .

که سی په یوه ست به سوننهت دلئ پووشن و زیندوو، وه مل که چه بو خوی په روه ردگار و شوینی پیغه مبه ر (ﷺ) که و تووه به لاشه و به دلئ (له پووکه ش و ناوه ویدا شوینی سوننهت که و تووه)، به لام که سی بیدعه چی دلئ تاریک و مردوو، تاریکی سه رتا پای داپووشیون : دلله کانیان تاریکه کاره کانیان تاریک و سه رلیشبو او بییه، بو یه هه رکه سیك خوی په روه ردگار بیه و یئت سه رفرازو به خته وه ری بکات له و تاریکیان ه وه ده ری ده کات بو پوناکی سوننهت ^(۲) .

ئەم نامیلکه یه م کردو ته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چه ند باسیکی له خو گرتوو به م شیوه یه ی لای خواره وه :

 # به شی یه که م : پوناکی سوننهت :

باسی یه که م : تیگه یشتن له مانای سوننهت .

باسی دووه م : ناوه کانی که سانی په یوه ست به سوننهت (أسماء أهل السنة).

باسی سی یه م : سوننهت نیعمه تیکی گشتی و په هایه .

^(۱) إبن القیم له کیتابی (اجتماع الجیوش الإسلامیة علی غزو المعطلة والجهمیة، ۳۹/۲) باسی کردوو .

^(۲) بیوانه : سه رچاوه ی پيشوو : ۳۸/۲ - ۴۱ .

باسی چوارهم: گه وره یی و پله و پایه یی به رزی سوننه ت.

باسی پینجه م: گه وره یی و پله و پایه یی به رزی که سانی په یوه ست به سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی.

به شی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه .

باسی دووهم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان.

باسی سی یه م: سهرزه نشت و خراپه یی بیدعه له دیندا.

باسی چوارهم: هوکاره کانی دروست بوون و سهره له دانی بیدعه .

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه .

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا و جوړه کانی.

باسی حه و ته م: جوړه کانی نه و بیدعانه ی که له سهر گوړه کان ده کرین.

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سهرده مه .

باسی نو یه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی .

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه .

داواکارم له خوی گه وره نه م کاره پیروژه ته نها له بهر خاتری نه و بیټ، وه سودم پی بگه یه نیټ له ژیا نی دویا و پاش مردنم، وه سود به هه مو نه و که سانه بگه یه نیټ که نه گات پیان، به راستی خوی په روه ردگار باشترین داوا لیکراوه و به پیزترین نومید پی بووانه، ته نها هر نه و پشتیوانمانه و باشترین پشت پی به ستراوه، وه سوپاس و ستایش بو په روه ردگاری هه ردوو جیهانیان و سه لات و سه لامی خوی په روه ردگار له سهر بنده و پیغه مبه ری (صلوات علیهم) راستگویی خویی و یارو یا وهران و شوین که وتوانیان به چاکی تاروژی دواپی بیټ .

& به شی یه که م: روناکی سوننه ت

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننه ت

سوننه ت که سانی هه لگری خوی هه یه، وه نه و که سانه بیروباوهری ته وایان هه یه، وه کو بونه ته وه له سهر حه ق، بو یه وا باشه لیره دا پیناسه ی هه ر یه که له م سی ووشه یه بکه م (عقیده اهل السنّة والجماعة).

یه که م: وشه ی (العقیده) له زمانه وانیدا: وه رگیراوه له گری لی دان و به ستن به یه که وه به توندی، وه به و مانایه: توندو پته وو پیوه لکان هاتووه، ده وتریت: عَقَدَ الْحَبْلَ یَعْقُدُهُ: واته: په ته که ی به توندو تول و پته وی به ست، وه ده وتریت: عَقَدَ الْعَهْدَ وَالْبَيْعَ: واته: په یمان و فروشتنه که ی توندو تول و مه حکم کرد، وَعَقَدَ الْإِزَارَ: به توندو تولی به ستنی، وَالْعَقْدُ ضِدُّ الْحَبْلِ، واته: گری لی دان و به ستن پیچه وانه ی شل بوون و کردنه وه یه (۳).

وشه ی (العقیده) له روانگه ی شهرعه وه: بیروباوهر بریتی یه له و نیمانه پته وو حوکمه برپاوه یه که هچ گومانی تیدا نه بیټ، وه نه و نیمانه یه که مروّف دَلّ و ویژدانی خوی له سهر په یوه ست ده کات و ده یکاته بیروبوچونیک و دینیک و دینداری پیوه ده کات، جا نه گهر نه و نیمانه پته وو حوکمه برپاوه یه راست و دروست بیټ نه وه بیروباوهریکی راست و حه ق ده بیټ وه کو بیروباوهری نه هلی سوننه و جه ماعت، به لام نه گهر باتل و ناراست بیټ نه وکاته بیروباوهریکی پوچه ل و نادرست ده بیټ وه کو بیروباوهری کومه ل و تاقمه گومراو سهر لیشیواوه کان (۴).

(۳) پروانه: لسان العرب لابن منظور باب الدال، فصل العين، ۲۹۶/۳، والقاموس المحیط للفيروز آبادي، باب الدال، فصل العين، ص ۳۸۳، ومعجم المقاييس في اللغة لابن فارس، باب العين، ص ۶۷۹.

(۴) پروانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للشيخ الدكتور ناصر العقل ص ۹-۱۰.

& دووم: تیگه یشتن له کهسانی په یوه ست به سوننهت

وشه ی (السنة) له زمانه وانیدا، واته: ریگه و مه زه ب، جا ئه و ریگه یه ریگه یه کی باش بیت یان خراب^(۶).

سوننهت له زاروهی زانایانی بیروباوه پی ئیسلامیدا: ئه و ریگه و ریباریه که پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) و هاوه لانی به ریزی له سه ری بوونه: به زانست و بیروباوه ریکی ته واوو و وته و کرده وه یه کی جوان و ریگ، ئه و سوننه ته یه که شوین که وتنی پیویسته و کهسانی شوین که وتوی سوپاس کراون، وه ئه و که سانه ی که پیچه وانه یین سه رزه نشت کراون، هر بویه و تراوه: فلان که س له ئه هلی سوننه یه، واته: که سیکه له سه ر ئه و ریگا راست و دروست و ریگ و سوپاس کراوه یه^(۷).

زانای پایه به رز ابن رجب (رحمه تی خوی لبیت) فه رمویه تی: (سوننهت: ریگه یه کی گیراوه به ره، ئه ویش بریتیه له ده ست گرتن به و منه هج و ریباریه که پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) و خه لیفه به ریزو هاوه لانی به ریزی له سه ری بوونه، له بیروباوه پ و کرده وه و وته کاند، که ئه وه ش بریتیه له سوننه تی ته واو^(۸).

وه زانای پایه به رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیة (رحمه تی خوی لبیت) فه رمویه تی:

(سوننهت بریتیه له و کارانه ی که به لگه ی شه رعییان له سه ره، به وه ی کردنیان گویرایه لی یه بو خوی په روه ردگار و پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم)، جا ئه و کاره پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) خوی کردبیتی، یان له سه رده می ئه ودا کرابیت، یان خوی نه یکردبیت و له سه رده می ئه ویشدا نه کرابیت، له به ر نه بوونی هیچ داخواریه ک بو کردنی له و کاته دا، یان کاتیک پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) ئه و کاره ی نه کردوه ریگریک هه بووه^(۹).

بویه سوننهت به م مانایه بریتیه: (له شوین که وتنی شوینه واره کانی پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) له پوکه ش و ناوه پوکدا (به لاشه و دل و ده روون) وه شوینکه وتنی ریگه و ریباری پیشینانی چاکه کارانی یه که مین له کۆچ کردووان و پشتیوانان "اتباع سبیل السابقین الأولین من المهاجرین والأنصار"^(۱۰).

& سن یه م: تیگه یشتن له مانای الجماعه

واتای (الجماعه) له زمانه وانیدا: وه گیراوه له بنه رت و پیکهاته ی کۆ، که بنچینه ی ئه م وشه یه ده سوپیته وه له ده وری کۆ کۆبوونه وه که پیچه وانیه ی پارچه پارچه ییه، ابن فارس (رحمه تی خوی لبیت) ده فه رموویت: الجیم والمیم والعین، یه ک بنچینه ن که به لگه یه له سه ر له گه ل یه کدا کۆبوونه وه ی شتیگ، ده وتریت: جمعت الشئ جمعا، واته: کۆم کرده وه و دامه پال یه ک^(۱۱).

جماعهت له زاروهی زانایانی بیروباوه پی ئیسلامدا: بریتین له پیشینانی ئه م ئومه ته: له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) و شوینکه وتوانیان و ئه وانیه که شوینی ئه وان که وتوون تا پوژی دواپی، ئه و که سانه ی که کۆبوونه ته وه له سه ر حقه ی روون و ئاشکرا له قورئان و سوننهت^(۱۲).

هاوه لی به ریزی پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) عبد الله کوری مسعود (رضی الله عنه) فه رمویه تی: ((الجماعه ما وافق الحق وإن کنت و حدک)).

واته: جماعهت ئه وه یه که له گه ل حه قدا بیت ئه گه ر به ته نها خوتیش بیت.

^(۶) بیوانه: لسان العرب، لابن منظور، باب النون، فصل السین، ۲۲۵/۱۳.

^(۷) بیوانه: مباحث فی عقیده أهل السنة، للدکتور ناصر العقل، ص ۱۳.

^(۸) بیوانه: جامع العلوم والحکم، ۱۲۰/۱.

^(۹) بیوانه: مجموع فتاوی ابن تیمیة، ۳۱۷/۲۱.

^(۱۰) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ۱۵۷/۳.

^(۱۱) بیوانه: معجم المقایس فی اللغة، لابن فارس، کتاب الجیم، باب ما جاء من کلام العرب فی المضاعف والمطابق أوله جیم، ص ۲۲۴.

^(۱۲) بیوانه: شرح العقیده الطحاویه، لابن أبي العز، ص ۶۸، و شرح العقیده الواسطیة لابن تیمیة، تألیف العلامة محمد خلیل هراس، ص ۶۱.

زانای پایه بهرز نَعیمی کوری حماد (بهحمتهی خوی لیبت) ده فهرموویت:

(واتای ووته که ی عبد الله کوری مسعود ئه وه ده گه یه نیت ئه گهر جه ماعت و کومه لی موسولمانان لی شیوا "نه تده زانی کام کومه له یان له سهر حه قن" دست بگره به مهنه ج و پربازی جه ماعت و کومه لی یه که می موسولمانان پیش تی کچون و پارچه پارچه بوونیان، ئه گهر ته نها خوت بیت له و کاته دا تو جه ماعتی بو خوت)^(۱۲).

& باسی دووم: ناوو سیفات هه کانی نه هلی سوننه

١ — أهل السنّة والجماعة، واته: کهسانی په یوه دست به سوننه ت و کومه لی راسته قینه ی موسولمانان، ئه وانیش ئه و که سانه ن له سهر هه مان ریبازو مهنه جی پیغه مبهری خوا (صلواته علیهم) و هاوه لانی، ئه وانیه که ده ستیان گرتووه به سوننه ته کانی پیغه مبهری خواوه (صلواته علیهم)، ئه وانیش هاوه لانی به پیزی پیغه مبهری (صلواته علیهم) و شویکه وتوانیان و زانایانی پینمونی کارن، ئه و که سانه ی که پابه ند بوونه به شوین که وتنی پیغه مبهری خۆشه ویست (صلواته علیهم) و دور که وتونه وه له بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له هه ر شوین و کاتیکدا بوو بیتن، که سانیکن دیارو سه رکه وتوون و ده میننه وه تا پوژی قیامت^(۱۳)، ناو نراون به نه هلی سوننه و جه ماعت له بهر ئه وه ی خویان داوه ته پال سوننه ته کانی پیغه مبهری (صلواته علیهم) وه کۆو یه کده نگن له سهر دست گرتن پینانه وه به لاشه و دل و ده روون: له قسه و کرده وه و بیروباوه پدا^(۱۴).

عوفی کوری مالک (رضی الله عنه): ئه گپریته وه له پیغه مبهری خواوه که فهرمویه تی: ((إفترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعون في النار، وافترقت النصارى على ثنتين وسبعين فرقة فإحدى وسبعين فرقة في النار وواحدة في الجنة، والذي نفس محمد بيده لفتقرن أمتي على ثلاث وسبعين فرقة، واحدة في الجنة واثنان وسبعون في النار، قيل: يا رسول الله، من هم؟ قال: الجماعة))^(۱۵).
و فی روایة الترمذی عن عبد الله بن عمرو: ((قالوا: ومن هي يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه وأصحابي))^(۱۶).

واته: جوله که بوون به حه فتاو یه که به ش و کومه لی جیاواز ته نها یه که کومه لیان (له سهر حه ق بوون) ده چنه به هه شته وه و حه فتا کومه ل و گروپه جیاوازه کان ده چنه ئاگری دۆزه خه وه، وه گاواره کان بوون به حه فتاو دوو کومه لی جیاواز حه فتا و یه که له و کومه ل و گروپه جیاوازانه ده چنه ئاگری دۆزه خه وه ته نها یه که کومه لیان (که له سهر حه ق بوون) ده چنه به هه شته وه، وه سویند بیت به و خوایه ی که روحی منی به دهسته ئوممه ت و شوین که وتوانی منیش ده بن به حه فتاو سی به شه وه، کومه لیکیان ده چپته به هه شته وه و حه فتاو دوویان بو ئاگری دۆزه خه، ووترا: ئه ی پیغه مبهری (صلواته علیهم) کین ئه و کومه له ی که ده چنه به هه شته وه؟ فهرمو ی: ئه و که سانه ن که کومه لی حه ق و راستی موسولمانان.

وه له پبوایه تیکی تردا که ئیمامی الترمذی له عبدالله کوری ئیمامی عومه ره وه (خوایان لی پازی بیت) ده یگپریته وه: هاوه لانی به پیزی پیغه مبهری (صلواته علیهم) ووتیان: کین ئه و کومه له؟ پیغه مبهریش (صلواته علیهم) فهرمو ی: ئه و کومه له ن ئه مرؤ من و هاوه لانی له سهر چس مهنه ج و ریبازیکیان ئه وانیش له سهر هه مان مهنه ج و ریبازن.

کومه لی رزگار بوو: به لی رزگار بوو له ئاگری دۆزه خ، له بهر ئه وه ی پیغه مبهری (صلواته علیهم) ته نها ئه و کومه له ی جیاکرده وه له ناو

(۱۲) بروانه: إغاثة اللهفان، ۷۰/۱، ذكره الإمام ابن القيم وعزاه إلى البيهقي.

(۱۳) بروانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للدكتور ناصر بن عبد الكريم العقل، ص ۱۳-۱۴.

(۱۴) بروانه: فتح رب البرية بتلخيص الحموية، للعلامة محمد بن عثيمين ص ۱۰، وشرح العقيدة الواسطية، للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص ۱۰.

(۱۵) أخرجه ابن ماجه بلفظه، في كتاب الفتن، باب افتراق الأمم، ۳۲۱/۲، برقم ۳۹۹۲، وأبو داود، كتاب السنة، باب شرح السنة، ۱۹۷/۴، برقم ۴۵۹۶، وابن أبي عاصم، في كتاب السنة، ۳۲/۱، برقم ۶۳، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۳۶۴/۲.

(۱۶) سنن الترمذی، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، ۲۶/۵، برقم ۲۶۴۱.

کۆمه له به هیلاک چوه کاندای و فه رموی: ((کلها فی التار إلی واحده))^(١٧) هه موو ئه و کۆمه لانه له ئاگری دۆزه خدان ته نها یه کیکیان نه بیته، که له ئاگری دۆزه خدا نییه.

کۆمه لی سه رکه و ته سوو: معاویة (رضی الله عنه) ده فه رمویته: گویم له پیغه مبه ری خوا بوو (صلوات الله علیهم) ده یفه رموو: ((لا تزال طائفة من أممی قائمة بأمر الله لا یضربهم من خذلهم أو خالفهم حتی یأتی أمر الله وهم ظاهرین علی الناس))^(١٨).

واته: به رده وام کۆمه لیک له ئوممهت و شوین که وتوانی من وه ستاون به فه رمانه کانی خواو به رز پرایان گرتوو، پشت هه لکردنی که سانیک لییان و پیچه وانه کردنیان زینیان پی ناگه یه نیته تا رۆژی قیامهت، به لکو به رده وام سه رکه ته وو و دیارن له ناو خه لکیدای.

وه هه روه ها مغيرة ی کوری شعبة (رضی الله عنه) به هه مان شیوه ده یگیریته وه.

وه ثوبان (رضی الله عنه) ده فه رمویته: پیغه مبه ر (صلوات الله علیهم) فه رمویته: ((لا تزال طائفة من أممی ظاهرین علی الحق لا یضربهم من خذلهم، حتی یأتی أمر الله وهم كذلك))^(١٩).

واته: به رده وام کۆمه لیک له ئوممهت و شوین که وتوانی من دیارو ئاشکران له سه ر حق و راستی پشت هه لکردنی که سانیک لییان و دزایه تی کردنیان زینیان پی ناگه یه نیته تا قیامهت دیت و له سه ر ئه و حق و راستیه ن.

وه جابری کوری عبدالله (رضی الله عنهما) به هه مان شیوه بۆمان ده یگیریته وه^(٢٠).

٢ - ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن ده ستیان گرتوو به قورئان و سوننهت و ئه و مه نه هج و پریازه ی که پشینیانی خویان له هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (صلوات الله علیهم) (کۆچکردوان و پشتیوانان) له سه ری بوونه، هه روه ک پیغه مبه ر (صلوات الله علیهم) ده رباره یان فه رمویته: ((ما أنا علیه وأصحابی))^(٢١).

واته: که سانیکن (کۆمه لی پزگاریبوو) له سه ر ئه و مه نه هج و پریازهن که من و هاوه لانی له سه ر بووینه.

٣ - ئه هلی سوننه و جه ماعهت ماموستاو پیشه نگ و بانگه وازکار و پینمونی کاری خه لکن بۆ سه ر ریگای حق و راستی، وه کار ده که ن به و حه قه ی به پییانه، زانای پایه به رز ایوب السختیانی (به حه متی خوی لیبیت) ده فه رمویته: (له خۆش به ختی و سه رفرازی گه نجی تازه پیگه یشتوو موسولمان و که سانی جگه له عه رب ئه وه یه که خوی په روه ردگار پینمونی که رو پپیشاندهری بیت بۆ ئه وه ی زانایانی ئه هلی سوننه و جه ماعهت بناسی و فیری دین بیته لییانه وه)^(٢٢).

وه (فضیل) ی کوری عیاض (به حه متی خوی لیبیت) ده فه رمویته:

(خوی په روه ردگار کۆمه له به نده یه کی هه یه به نده کان و وولات پییان زیندوو ده بیته وه که ئه وانیش ئه هلی سوننه و جه ماعه ن، وه هه رکه سیك ژیرو تیگه یشتوو بیت ته نها حه لال ده کاته ناو سکیه وه (مالی حه لال په یا ده کات و ته نها حه لالیش ده خوات) ئه و که سه به راستی له به نده و کۆمه لی راسته قینه ی خوی په روه ردگاره)^(٢٣).

٤ - ئه هلی سوننه و جه ماعه باشترینی موسولمانان ئینکاری و نکۆلی ده که ن له بیدعه و که سانی بیدعه چی، به ابوبکری کوری عیاش (به حه متی خوی لیبیت) ووترا: کئی ئه هلی سوننه یه؟ ئه ویش فه رموی: (به و که سه ده وتريت که سیکه له ئه هلی سوننه یه

^(١٧) بیوانه: من أصول أهل السنة والجماعة، للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص ١١.

^(١٨) متفق علیه: البخاري، كتاب المناقب، باب: حدثنا محمد بن المثنى، ٢٢٥/٤، رقم ٣٦٤١، ومسلم بلفظه، في كتاب الإمارة، باب قوله ﷺ: "لا تزال طائفة من أممی ظاهرین علی الحق لا یضربهم من خالفهم" ١٥٢٤/٢، رقم ١٠٣٧.

^(١٩) صحيح مسلم، كتاب الإمارة باب قوله ﷺ: "لا تزال طائفة من أممی ظاهرین علی الحق لا یضربهم من خالفهم" ١٥٢٣/٢، رقم ١٩٢٠.

^(٢٠) صحيح مسلم، كتاب الإمارة باب قوله ﷺ: "لا تزال طائفة من أممی ظاهرین علی الحق لا یضربهم من خالفهم" ١٥٢٣/٢، رقم ١٩٢٣.

^(٢١) سنن الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، ٢٦/٥، رقم ٢٦٤١.

^(٢٢) بیوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائي، ٦٦/١، رقم ٣٠.

^(٢٣) بیوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائي، ٧٢/١، رقم ٥١.

هەر کاتیك باسی هه‌واو ئاره‌زووه‌كان کرا ده‌مارگیری نه‌بیئت بۆ هه‌چ شتیك له‌وه‌واو ئاره‌زووانه‌"اته: کاتیك ووترا: ئه‌و کاره‌ بیدعه‌یه‌ یان شه‌ری نییه‌ یان ئه‌و بۆچونه‌ پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته‌ ده‌مارگیری نه‌یگریت و قسه‌ی که‌سانیک نه‌خاته‌ پێش قسه‌ی خۆی په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (ﷺ) .

به‌لام زۆر جیی داخه‌ زۆربه‌ی ووته‌و کرداری موسولمانانی ئه‌مپۆ نه‌ک هه‌ر پێچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌تن به‌لکو جیی به‌جی کردنی قورئان و سوننه‌ت به‌ بیر ته‌سکی و توند په‌وی ده‌زانن، یان بۆ چونی پیاوان زال کراوه‌ به‌سه‌ر قورئان و سوننه‌تدا، کاتیك باسی سوننه‌ت ده‌کریت ده‌وتریت: ئاژاوه‌ی تێدایه‌ یان ریز له‌ زانایان ناگیریت، سویند به‌ خۆی په‌روه‌ردگار جگه‌ له‌ ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت گرنگی به‌ سوننه‌ت ناده‌ن و بانگه‌وازی بۆ ناکه‌ن "گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه‌ سه‌یرکردن و تێپوانینه‌ بۆ ووته‌و کرداری هه‌لس و که‌وتیان، ئه‌گه‌ر که‌سیک توژیک دادپه‌روه‌ر بیئت و وورد ببیته‌وه‌ له‌ حالێ ئه‌هلی بیده‌ع زۆر به‌ پوونی ده‌بینیت که‌ ئه‌وان له‌ کوئ و سوننه‌ت له‌ کوئ"، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ت ده‌جولینه‌وه‌و بانگه‌واز بۆ گه‌وره‌ترین بیده‌ع ده‌که‌ن که‌ ئه‌ویش پارچه‌ پارچه‌یی نیوان موسولمانانه‌، وه‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی چه‌ندین بیده‌عی خراپ و سه‌رزهنشت کراو (که‌له‌م کتیبه‌دا باس کردوه‌) به‌ ناوی ده‌عه‌و بانگه‌واز کردن و گێرانه‌وه‌ی حوکمی ئیسلام! دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌یزانیوه‌ ده‌عه‌و بکات؟! یان که‌م ته‌رخه‌م بووه‌ په‌نا ده‌گرین به‌ خۆی په‌روه‌ردگار له‌ بوونی ئه‌م گومانه‌ خراپه‌....هتد).

هه‌روه‌ها زانای پایه‌ به‌رز ابن تیمیه‌ (په‌حمه‌تی خۆی لیبت) ده‌فه‌رمویت:
(ئه‌هلی سوننه‌ باشترین و مام ناوه‌ندی ترین که‌سانی ئه‌م ئومه‌ته‌ن که‌ له‌سه‌ر رێگای راستی ئیسلامن: رێگه‌ی حه‌ق و راستی و دادپه‌روه‌ری).

٥ - ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ غه‌ریبن له‌ناو موسولماناندا کاتیك خه‌لکی خراپ ده‌بن، أبو هریره‌ (رضی الله عنه) ده‌فه‌رمویت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيْبًا وَسَيَعُوْدُ كَمَا بَدَأَ غَرِيْبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ)) (٢٤).

واته: ئیسلام ده‌رکه‌ت و سه‌ری هه‌لدا به‌غه‌ریبی وه‌ ئیسلام ده‌گه‌رپێته‌وه‌ هه‌روه‌ک چۆن به‌ غه‌ریبی سه‌ری هه‌لدا و ده‌رکه‌وت، بۆیه‌ خۆشبه‌ختی و به‌هه‌شت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ غه‌ریبن له‌ ئیسلامدا (واته: چه‌ند فه‌رمانیکی خۆی په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جی‌به‌جی ده‌که‌ن که‌ به‌لای زۆربه‌ی موسولمانانه‌وه‌ غه‌ریب و نامۆیه‌).

وه‌ له‌ په‌یوایه‌تیکی تردا که‌ ئیمامی أحمد له‌ عبدالله ی کوپی مسعوده‌وه‌ (رضی الله عنه) بۆمان ده‌گێرپێته‌وه‌: ((قَالَ: قِيلَ: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ)) (٢٥).

ووترا: غه‌ریبه‌کان کین؟ فه‌رموی: که‌سانیکی داپراون له‌ که‌س و کارو عه‌شیره‌تی خۆیان.
وه‌ له‌ په‌یوایه‌تیکی تردا که‌ ئیمامی أحمد له‌ عبدالله ی کوپی عمرو کوپی عاص بۆمان ده‌گێرپێته‌وه‌، ووترا: غه‌ریبه‌کان کین ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)؟ فه‌رموی: ((أَنَسٌ صَالِحُونَ فِي أَنَسٍ سَوْءٍ كَثِيرٍ مِّنْ يَعْصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ)) (٢٦).
واته: غه‌ریبه‌کانی ئومه‌ته‌ی من که‌سانیکی چاک و بۆخوا سولحاون له‌ناو که‌سانیکی زۆری خراپدا، ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌رپێچیان ده‌که‌ن و شوینیان ناکه‌ون گه‌لێک زۆرتن له‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ به‌قسه‌یان ده‌که‌ن و شوینیان ده‌که‌ون.
وه‌ هه‌روه‌ها له‌ په‌یوایه‌تیکی تردا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((الَّذِينَ يُصْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ)) (٢٧).

(٢٤) مسلم، کتاب الإيمان، باب بیان أن الإسلام بدأ غريباً وسيعود غريباً، ١/١٣٠، برقم ١٤٥.

(٢٥) المسند الإمام أحمد، ١/٣٩٨، قال الشيخ الألباني: صحيح دون قال: قيل: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ، برواية: سنن ابن ماجه، ٢/١٣٢٠ برقم ٣٩٨٨.

(٢٦) المسند الإمام أحمد، ٢/١٧٧، ٢٢٢، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ٤/١٥٣، برقم ١٦١٩.

(٢٧) مسند الإمام أحمد، ٤/١٧٣، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ٣/٢٦٧، برقم ١٢٧٣.

واته: غریبه کانی ئوممه تی من که سانیکی چاکن و چاکسازیشن کاتیک خه لگی خراب دهن (واته: هم خویان په یوه ستن به دینه وه و چاکه کارن وه هم بانگه وازی خه لگیش ده که ن بۆ لای چاکه). بۆیه ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکی غه رین له ناو کۆمه لانی ئه هلی بیده ع و شوین که وتوانی هه واو ئاره زوو کۆمه ل و گروهه جیاوازو پارچه پارچه کاندای .

۶ - ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن هه لگری عیلم و زانستی شه رعین: ئه هلی سوننه هه لگری ئه و عیلم و زانیارییه به سو ده ی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه رن (علیه السلام)، که سانیکن لادانی که سانی پۆچوو له م دینه دور ده خه نه وه، وه لیکنده وه ی که سانی نه فامی لی دور ده خه نه وه، هه ر بۆیه ابن سیرین (رحمته تی خوی لیبت) ده فه رمو ییت: (کاتی خوی زانیانی ئه هلی سوننه که سیک فه رموده ی پیغه مبه ری (علیه السلام) بگی پرایه ته وه پرسیا ری (سند) یان نه ده کرد، به لام کاتیک فیتنه پرویدا (درو به دم پیغه مبه ری خاوه (علیه السلام) هه لبه ستر، کۆمه ل و تاقمی سه رلیشیواو په یدا بوون، بیرو بۆچونی جیاواز له بیرو بۆچونی پیغه مبه رو (علیه السلام) هاوه لانی ده رکه وت) هه رکه سیک فه رموده ی بگی پرایه ته وه، پییان ده ووت: ناوی یه که به یه که له و پیاوانه ی ئه م فه رموده یه یان گپراوه ته وه بلین: ئه و کاته سه ریا ن ده کرد ئه وانه ی فه رموده که یان گپراوه ته وه ئه گه ر له ئه هلی سوننه بو نایه فه رموده که یان وه رده گپرا، وه سه یر ده کرا ئه گه ر ئه و که سانه ی که فه رموده که یان گپراوه ته وه له ئه هلی بیده ع بو نایه فه رموده که یان لی وهر نه ده گپرا) (۲۸).

۷ - ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن خه لگی دلگران دهن به مردنیا ن: زانای پایه به رز آیوبی السختیانی (رحمته تی خوی لیبت) ده فه رمو ییت: (کاتیک هه والی مردنی پیاویکی ئه هلی سوننه و جه ماعه م پی ده گات وا ده زانم هه ندی له ئه ندامه کانی لاشم له ده ست داوه) (۲۹).

وه هه روه ها فه رمو یه تی: (ئه و که سانه ی هه ز به مردنی پیاوانی ئه هلی سوننه و جه ماعه ده که ن که سانیکن ده یانه و ییت پووناکی خوی په روه ردگار بکوژیینه وه، به لام خوی په روه ردگار پووناکی خوی هه ر سه رده که وینیت ئه گه ر بی باوه رانیش پییان ناخوش بییت) (۳۰).

#باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (علیه السلام) نیعمه تیکی گشتی و ره هایه

دوو جو ر نیعمه ت هه یه: نیعمه تیکی گشتی و ره ها، نیعمه تیکی سنوردار:

یه که م: نیعمه تی گشتی و ره ها: ئه و نیعمه ته یه که خو شبه ختی و سه رفرازی هه می شه یی پیوه په یوه سته: ئه ویش نیعمه تی ئیسلام و سوننه ته، خو شبه ختی و سه رفرازی هه می شه یی دونیا و دوا پو ژ له سه ر سی بنچینه وه ستاوه: ئیسلام، سوننه ت، دور بوون له به لا و نا ره حه تی له دونیا و دوا پو ژدا. نیعمه تی ئیسلام و سوننه ت ئه و به خشش و نیعمه ته گه وره یه یه که خوی په روه ردگار فه رمانی پی کردووین له نو یژه کانداندا داوی لی بکه ین تا هیدا ته تمان بدات و پینمونیمان بکات بۆ سه ر ریگای راستی ئه و که سانه ی که له سه رین و خوی په روه ردگار ئه و ریگا راستی په یوه ست کردوو ه پیاننه وه و گپراویانیتی له هاوه لانی به رزی به هشت، هه روه که ده فه رمو ییت: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء).

واته: ئه وانه ی گو ی پرایه لی خوی په روه ردگار و پیغه مبه ر (علیه السلام) ده که ن ئه وانه که سانیکن له گه ل ئه و که سانه دان که خوی په روه ردگار نیعمه تی خوی به سه ردا رشتوون له پیغه مبه ران (علیه السلام) و راستگو یان و شه هیدان و پیاو چاکان، به راستی هاوه لایه تی کردنی ئه وان باشرین هاوه لایه تییه .

(۲۸) بیوانه: صحیح مسلم، فی المقدمة، باب الإسناد من الدین، ۱/۱۵۰.

(۲۹) بیوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ۱/۶۶، برقم ۲۹.

(۳۰) بیوانه: همان سه رچاوه، ۱/۶۸، برقم ۳۵.

موسولمانی خوښه ووسته ؤه جوړه که سانه خاوهنی ؤه و نیعمه ته گشتییهن ، ؤه که سانه ی که خوی په روه ردگار
 ده رباره یان ده فهرمویت: ﴿ اَلْیَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ وَاَمَمْتُ عَلَیْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِیْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِیْنًا ﴾ (المائدة: ۳)
 واته: ؤه مړو^(۳۱) دینم بؤ ته و اوکردن و نیعمه تی خوّم پړاندووه به سهرتاندا

وه پازیم لیټان (ئهی موسولمانان) که نیسلام ئاینټان بیټ و هیچ مه نهج و پرباز و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خوټان.
 زانای پایه به رز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیټیت) له ته فسیری ؤه م ئایه ته دا فهرمویه تی: ﴿ ؤه م نیعمه ت و به خششه ی خوی
 په روه ردگار که وره ترین نیعمه ت و به خششه به سهر ؤه م ئوممه ته وه له کاتیکدا ئاینه که ی بؤ ته و او کردون، پیوستیان به هیچ
 ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی نیسلام، وه پیوستیان به هیچ پیغه مبه ریک^(صلوات) نییه جگه له پیغه مبه ری خویان^(صلوات)،
 بویه خوی په روه ردگار پیغه مبه ری^(صلوات) گپراوه به دواين پیغه مبه ر^(صلوات)، وه په وانه ی کردووه بؤ هه موو مړوټ و جنوکه کان،
 هیچ حه لالیك نییه مه گهر ؤه و حه لالی کردبیټ، وه هیچ حه رامیک نییه مه گهر ؤه و حه رامی کردبیټ، وه هیچ مه نهج و پرباز و ئاینیک
 حه ق و راست نییه مه گهر ؤه و ئاینه ی که پیغه مبه ر^(صلوات) به دینی زانی بیټ، وه هر شتیك ؤه و هه والی پیدابیټ حه ق و راسته
 هیچ تاراستی و دواکه وتنی تیډا نییه^(۳۲) .

﴿ اَلْیَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ ﴾ هه م دین له هه موو پویه که وه ته و اووه و پیوستی به زیادو که م نییه، وه هه م خوی
 په روه ردگار ته و او نیعمه تی خو ی رشتووه به سهر موسولماناندا .

ئیمامی عمري کوری عبدالعزیز (په حمه تی خوی لیټیت) ده فهرمویت:
 (ئیمان چهند سنور و فهرز و سوننه تیکی هه یه هر که سیك به ته و اووه تی جی به جیبیان بکات ؤه وه ئیمانی ته و اووه)^(۳۳) .

وه دینی خوی په روه ردگار ؤه و شهره یه که فهران و پیگریه کانی له خو گرتووه، مه به ست پیی ؤه و نیعمه ته گشتییه یه که
 تاییه ته به ئیمانداران، ؤه ویش نیعمه تی نیسلام و سوننه ته کانی پیغه مبه ره^(صلوات)، ؤه و نیعمه ته یه که له راستیدا ته نها دلّ به و
 خوښ ده کریت، ؤه و دلّ خوښییه ی که خوی په روه ردگار خوښی ده ویت و پازیه پیی، هه روه ک خوی په روه ردگار فهرمویه تی:

﴿ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِیَفْرَحُوا هُوَ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ ﴾ (یونس: ۵۸)
 واته: ؤه ی پیغه مبه ر^(صلوات) به موسولمانان بلّی: بادلّ خوښ و شادمان بن به فه زلّ و به خشش و په حمه تی خوی (که
 نیسلام و قورئانی پیروژ و سوننه ته) که و ابوو با ته نها به وه دلّ خوښ بن، دلّ خوښیان به وه زور چاکترو باشتره له هه موو ؤه و
 سه روه ت و سامانه ی که خه لکی کوی ده که نه وه .

بویه ووهی زوریه ی زانایانی پیشین له سهر ؤه وه یه که مه به ست به ﴿ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ﴾ قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی
 پیغه مبه ره^(صلوات)، وه به پیی ژیان و پوناکی ناو دلّ کان ؤه وه نده خوښه ویستی بؤ سوننه ته کان ده بیټ، بویه هه ر کاتیک ؤه و
 به نده موسولمانه زیاد سوننه ته کان جی به جی بکات و په یوه ست بیټ پییانه وه زیاتر دلّی خوښ ده بیټ پییان تا ؤه و دلّ وای
 لیډیت ده که ویته جوښ و جولّه له بهر ؤه و هه موو سوننه ته ی که تییدایه، ؤه و دلّ زور خه فته باره به رامبه ر به وه هه موو خراپه یه ی
 که خه لکی ده یکن له کاتیکدا پره له هیمنی و ئارامی، وه ؤه و دلّی که به پوناکی سوننه ت پر بووه له هه موو دلّیک ترساوتره له
 خوی په روه ردگار^(۳۴) .

(۳۱) پوژنی حه جی گوره بوو له کیوی عه رفه له کاتی حه جی مالئاوایی پیغه مبه ری خوی په روه ردگار^(صلوات) پاش ؤه وه به ۸۱ پوژ پیغه مبه ر^(صلوات) وه فاتی کرد .
 (۳۲) پروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر رحمه الله : (۳ / ۲۶۰) .
 (۳۳) رواه البخاری معلقاً، فی کتاب الإیمان، باب قول النبی^(صلوات) : ” بنی الإسلام علی خمس “، ۹/۱ .
 (۳۴) وهرگپراوه له ووهی زانای پایه به رز ابن القیم (په حمه تی خوی لیټیت) له کیتابی: اجتماع الجیوش الإسلامیه علی غزو المعطله والجهمیة ۳۳/۲ - ۳۶، و ۳۸ .

نیعمه‌تی سنوردارو دیاری کراو؛ بریتیه له نیعمه‌ته‌کانی له‌ش ساغی و ده‌وله‌مندی و جوانی و بوونی پله‌و پایه‌و ده‌سه‌لات و مندالی زُرو خیزانی جوان و... هاوشیوه‌کانی، ئەم نیعمه‌تانه هه‌مو به‌نده‌کانی خوای په‌روه‌ردگار تئیدا به‌شدارن: ئیمانداران و بی‌باوه‌پان، چاکه‌کاران و خراپه‌کاران، بۆیه هه‌رکاتیک ووترا: خوای په‌روه‌ردگار نیعمه‌تی به‌سه‌ر بی‌باوه‌پانه‌وه هه‌یه، به‌لی له‌م پروه‌وه‌یه، وه ئەم جووره نیعمه‌تانه بۆ بی‌باوه‌پان و خراپه‌کاران سزاو نارپه‌ه‌تییه، چونکه سه‌ره‌نجامی سزاو به‌دبه‌ختی یه بۆ که‌سیک که خوای په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته‌گشتیه‌که‌ی پی نه‌به‌خشیییت که (ئیسلام و قورئانی پیروژ و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ره صلوات علیهم (۳۵).

#باسی چوارهم: گه‌وره‌یی و پله‌و پایه‌ی سوننه‌ت

سوننه‌ت ئەو قه‌لا پۆلاینه‌یه که هه‌ر که‌سیک بجیته ناوی که‌سیکی ئەمین و هیمن و پارێزراوه، وه ئەو ده‌رگا گه‌وره‌یه‌یه که هه‌ر که‌سیک بجیته ناوی ده‌گات به‌مه‌ست و ئاواته‌کانی، سوننه‌ت ئەو که‌سانه‌ی که په‌یوه‌ستن پییه‌وه به‌رزیان ده‌کاته‌وه ئەگه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانیشیان که‌م بی‌ت، وه پوناکیه‌که‌ی له ناو چاوو به‌رده‌ستیان دایه له کاتی‌کدا که‌سانی بیدعه‌چی نورو پوناکیه‌که‌یان کوژاوه‌ته‌وه، ئەه‌لی سوننه‌ت پووگه‌ش و دهم و چاو سپین له کاتی‌کدا ئەه‌لی بیدعه‌ی روو په‌شن و دهم و چاویان په‌ش هه‌لگه‌پاوه، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) واته: له‌و پۆژهدا "که‌ پۆژی قیامه‌ته" که‌سانیک دهم و چاویان په‌ش ده‌بی‌ت و که‌سانیک دهم و چاویان سپی و پوناک و دره‌وشاوه ده‌بی‌ت.

ابن عباس (رضي الله عنهما) فه‌رمویه‌تی: دهم و چاوی که‌سانی په‌یوه‌ست به‌ سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ سپی و پوناک و دره‌وشاوه ده‌بی‌ت، دهم و چاوی که‌سانی بیدعه‌چی و پارچه‌پارچه‌گه‌ریه‌کان په‌ش هه‌لده‌گه‌ری‌ت (۳۶).

سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلوات علیهم ئەو ژیان و پوناکیه‌یه که سه‌ره‌فرازی و به‌خته‌وه‌ری و هیدایه‌تی به‌نده‌ی موسولمانی تئدایه. هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿أَمَّنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأ‌نعام: ۱۲۲)

واته: ئایا ئەو که‌سه‌ی که مردبوو (له‌ گوهرایی و سه‌رلێشیواویدا ئەژیا) ئیمه‌ زیندومان کرده‌وه به‌ پوناکی ئیمان و قورئان، ئەو که‌سه ئەزانیت چۆن پیگه‌ی راست ئەگریته به‌رو هه‌لسوکه‌وت ئەکات له ناو خه‌لکید، ئایا وه‌کو ئەو که‌سه وایه که له تاریکیه‌کانی شیرک و بی‌باوه‌ری و نه‌زانی و سه‌رلێشیواویدا ئەژیت و ناتوانیت ده‌ر بجیت و پزگاری بی‌ت، به‌وشیوه‌یه هاوه‌ل‌ بریاردان و بی‌باوه‌ری و خراپه‌کاری بۆ بی‌باوه‌پان رازینراوه‌ته‌وه (۳۷).

(۳۵) ب‌روانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۳۶/۲.

(۳۶) زانای پایه به‌رز (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ابن‌ال‌قیم، له‌ کیتابی: اجتماع الجیوش، ۳۹/۲، وه‌ زانای پایه به‌رز ابن‌کثیر (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا، باسیان کردووه ۳۶۹/۱، وه‌ ب‌روانه: جامع‌البیان عن تأویل آی القرآن، لابن‌حزیر، ۹۳/۷.

(۳۷) ب‌روانه: اجتماع الجیوش الإسلامیة لابن‌ال‌قیم، ۳۸/۲.

#باسی پیئجه م: شوین و پله و پایه ی بهرزی که سانی

په یوهست به سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی

په که م: شوین و پله و پایه ی بهرزی که سانی په یوهست سوننه ت:

موسولمانی په یوهست به سوننه ت دلّی زیندووه، دلّی پۆشنه، خوای په روهردگار له چه ند شوین له قورئانی پیروژدا باسی ژیان و پوناکی کردووه و گپروایانیتی به سیفاتی ئیمانداران، بویه دلّیکی زیندوو و پۆشن ئه و دلّیه: ژیرمه نده به رامبه ر خوای په روهردگار، مل که چه بوی، وه تیگه یشتووه له مه بهستی خوای په روهردگار، مل که چه بۆ ئه وه ی ته نها خوا ناس بیّت و ته نها عیبادت بۆ ئه و بکات، وه مل که چ و شوین که وتووی ئه و مه نه هج و ریبا ز هیه که پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) پیی هاتووه.

بویه پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) داوای له خوای په روهردگار ده کرد تا نورو پوناکی پیی به خشیت: داوای ده کرد تا دلّ و گوئی و چاوو زمان و سه رووی و ژیری و لای راستی و لای چه پی و پشت و پیشی پوناک بکاته وه، داوای ده کرد زاته که ی و پیستی و خوین و گوشت و ئیسی پوناک بکات به پوناکی ئیمان، پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) داوای پوناکی ئیمانی کردووه بۆ خودی خوئی و بۆ هه ستیاره نهینی و ئاشکراکانی، بۆ راست و چه پ و سه روو ژیر و پیش و دوی، داوای ئه و پوناکیه ی کردووه، بویه ئیمانداریش هه ستان و دانیشن و قسه و کرده وه ی هه مووی پوناکیه، ئه و نورو پوناکیه که له پۆزی قیامه تدا بۆ خاوه نه که ی درده که ویّت به پیی به هیزی و لاوای ئیمان که ی، ئه و پوناکیه ی له به ر دم و لای راستیه وه ددره وشیته وه، بویه له پۆزی قیامه تدا موسولمانی واهیه نورو پوناکیه که ی وه کو خۆر وایه له پوناکیدا، وه موسولمانی واهیه نورو پوناکیه که ی وه کو مانگ دره وشاوه یه، وه هه یانه وه کو دار خورمایه کی به رز، هه یانه وه کو پیاویکی به پیوه وه ستاو، هه یه له وان که متر، موسولمانی واهیه نورو پوناکی پیداوه که به سه ره په نه ی قاجپوه یه تی، جاریک ددره وشیته وه و جاریک ده کوژیته وه، وه کو ئه و پوناکی و ئیمان و شوین که وتنه ی که هه بیووه له دونیادا بۆ پیغه مبه ری خوا (صلوات الله علیه)، ئه وه ش هه ستی پیی ده کریت و به چاویش ده بینریت که موسولمانان هه موویان له یه ک ئاستدا نین له شوین که وتنیان بۆ قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) (۳۸).

#دووه م: نیشانه کانی نه هلی سوننه و جه ماعه زورن، هه موو که سیکی ژیر هه ستی پیده کات، له گرنگترین نیشانه کانیان نه مانه ن:

۱ - ده ست گرتنیان به قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ره وه (صلوات الله علیه).

۲ - گپرا نه وه ی حوکم بۆ لای قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) له هه موو بنچینه و به شه کانی شه رعدا .

۳ - خۆشه ویستیان بۆ نه هلی سوننه و جه ماعه و که سانی په یوهست به قورئانی پیروژ و سوننه ته وه، وه رق بوونیان له که سانی بیدعه چی .

۴ - نه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن دانا چه له کیّن و بیّ تا قهت نابن له وه ی که خه لکی (بگره موسلمانانیش) که م شوینی حه ق ده که ون، چونکه حه ق بزب بووی ئیمانداره له هه ر شوینیک بینیتیه وه ده ستی پیوه ده گریت ئه گه ر چی خه لکیش پیچه وانه یان بکه ن.

۵ - نه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکی راستگۆن له و ته و کرده وه کانیاندا، ئه ویش به جی به جی کردنی مه نه هج و ریبازی راست و دروستی قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه).

۶ - نه هلی سوننه و جه ماعه له هه موو موسولمانان زیاتر شوینی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) ده که ون، ئه و پیغه مبه ره ی (صلوات الله علیه) که هه موو هه لّس و که وتی بریتی بووه له جی به جی کردنی قورئانی پیروژ (۳۹).

(۳۸) پروهانه: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم، ۲/ ۳۸ - ۴۱، به ده ستکاریه وه له لایه ن دانره وه .

(۳۹) پروهانه: عقيدة السلف وأصحاب الحديث، للإمام أبي عثمان الصابوني ص ۱۴۷، وتبیه اولی الأبصار إلى کمال الدین وما فی البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد

کهسی بیدعه چی چونه ؟

کهسی بیدعه چی دلی مردوه و تاریکی داپوشیوه، خوی پهروهردگار مردن و تاریکی گپراهه له سیفاتی نه و کهسانه ی که له ئیمان و باوهری راسته قینه لایان داوه و ده چونه، دلی مردوو نه و دلّه یه که نه له خوی پهروهردگار تیگه یشتوو و نه مل که چیکی ته واوه بو نه و منهج و پربازه ی که پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم) پیی هاتوو، هه ربویه خوی پهروهردگار نه و جوره که سانیه وه سف کردوو به وه ی که مردوو نه ک زیندوو، وه به وه ی له تاریکی و سه لیشیواویدان ناتوانن تییدا ده ریچن، له بهر نه وه ی تاریکی سه راپای گیانیانی داپوشیوه، دلّه کانیان مردوه هه ربویه حق و راستی له شیوه ی خراپه دا ده بینن و شتی باتل و ناراستی له شیوه ی حق و راستیدا ده بینن، کرده وه و قسه و کارو ژیانیان هه مووی تاریکی و سه لیشیواویه، گوره کانیان پره له تاریکی، وه له پوژی قیامه تدا کاتیگ نورو پوناکی بهش ده کریت تا بتوانن له سه رپردی دوزه خ پیی به پنه وه نه و نه وان بیبهش ده بن و له تاریکیدا ده میننه وه، چونه ناو ناگری دوزه خیان به تاریکیه، نه و تاریکیه ی که له سه ره تادا مروقی له سه ر دروست کراوه .

جا خوی پهروهردگار سه رفرازی و به خته وه ری بزگار بوونی هه رکه سیکی بویت له و تاریکیه وه ده ری ده کات به ره و پوناکی (پروناکی ئیمان و قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم))، وه هه ر که سیگ خوی پهروهردگار بیه ویت سه رفرازی نه کات له و تاریکیانه دا ده یه لیتته وه و ده ری ناکات (نه ویش به هوی گوی نه دانی به منهج و پربازی پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم))^(۴۰).

& به شی دووه: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه کهم: تیگه یشتن له مانای بیدعه

وشه ی (البدعة) له زمانه وانیدا: داهینانی شتیکی تازه له دیندا پاش ته واو بوونی، یان داهینانی شتیکی تازه له هه واو ئاره زوو کرده وه کان پاش مردنی پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم)^(۴۱)، ده وترییت: (ابتدعتُ الشيء، قولاً أو فعلاً إذا ابتدأته علی غیر مثال سابق)^(۴۲) شتیکی تازه م داهینا (قسه بییت یان کرده وه) که له وه و پیش هاو شیوه ی نه بویت .

وه بنچینه ی وشه ی "بدع" بو کردن و داهینانی کاریگ به کار دیت که له وه و پیش بوونی نه بویت، به لگه له سه ر به کاره یانی ووشه ی بیدعه به و شیوه یه فرموده ی خوی پهروهردگار که ده فرمویت:

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (البقرة: ۱۱۷) .

واته: خوی پهروهردگار دروست که رو به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویه له سه ر شیوه یه که له وه و پیش بوونیان نه بووه .

وشه ی "البدعة" له پروانگه ی شه ره وه چهنه پیناسه یه کی بو کراوه که هه ندیکیان ته واکه ری هه ندیکیان، له وانه:

۱ - زانای پایه به رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیه (رحمه تی خوی لیبت) ده فرمویت: (بیدعه له دیندا بریتیه له: کردنی نه و کارانه ی که خوی پهروهردگار و پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم) به شه رعیان دانه ناوه، واته: کردنی نه و کارانه ی که نه فرمانی پیکراوه تا ببیته واجب یان فرمانی پیکرابیت تا ببیته سوننهت)^(۴۳).

بیدعه دوو جوره: جوریکیان له ووته و بیروباوه ره کاندایه، وه جوریکیان له کرده وه و په رسته نه کاندایه، نه م جوره ی دووه میان جور ی یه که می له خوی گرتوو، هه روه ک چون جور ی یه که م دووه م راده کیشت^(۴۴).

^(۴۰) پروانه: اجتماع الجیوش الإسلامیة، لابن القیم، ۳۹/۲ - ۴۰ به ده ستکاریه وه له لایه ن دانه ره وه.

^(۴۱) پروانه: القاموس المحیط ص ۹۰۶، ولسان العرب ۶/۸، وفتاوی ابن تیمیه ۴/۳۵ - ۴۱.

^(۴۲) پروانه: معجم المقاییس فی اللغة لابن فارس ص ۱۱۹.

^(۴۳) پروانه: فتاوی ابن تیمیه ۴/۱۰۷ - ۱۰۸.

^(۴۴) پروانه: هه مان سه رچاوه، ۳۰۶/۲۲.

وه ئوهی که ئیمامی أحمد و جگه له ویش مه نه هج و پربازی خویان له سهر بنیات ناوه ئوهیه: کرده وه کان دووبه شن: عبادت و په رسته نه کان، داب و نه ریته کان (عادات): بویه بنه رت و بنچینه له عبادت و په رسته نه کاندایه: هیچ عبادت و په رسته نیک دروست نییه بکریت ته نها ئوهی که خوی په روه ردگار به شه رعی داناوه، وه بنه رت و بنچینه له داب و نه ریته کاندایه (عادات) ئوهیه: که هیچ داب و نه ریتیک حه رام نییه مه گهر ئه وانهی که خوی په روه ردگار حه رامیانی کردییت^(٤٥).

وه هه روه ها فه رمویه تی: (بیدعه: ئه و بیروباوه رو کرده وانیه که پیچه وانهی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه رو (صلواته علیه وسلم) کورای زانیان بکات، وه کو ووته و بچونه کانی کومه لانی خه واریج و شیعه و قه ده رییه و جه ه میه کان، یان وه کو کرده وهی ئه و که سانه ی که سه ماده که ن و گورانی ده لئین له مزگه و ته کاندایه به مه به سستی عبادت و خوا په رستی (ده عوه و بانگه وازکردن)، یان ئه و که سانه ی ریشیان ده تاشن به مه به سستی عبادت و خوا په رستی، یان خواردنی حه شیشه، وه جو ره های تری بیدعه که کومه لانیک له موسولمانانی پیچه وانیه و دژ به قورئان و سوننه تی په رستن و عبادت پیوه ده که ن بۆ خوی په روه ردگار^(٤٦).

٢ - زاناو ئیمامی پایه به رز ئیمامی الشاطبی (په حه متی خوی لیبت) ده فه رمویت: (البدعة: طریقه فی الدین مخرعة، تضاهي الشرعية، یقصد بالسُّلوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعْبُدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ)^(٤٧).

واته: بیدعه: ئه و ریگا تازه داهینراوهیه که ئه گهر ببینیت و سهیری بکهیت له کاریکی دروست و شه رعی ده چیت (که له بنه رته تیشدا وانیه) مه به ست به کردن و نه جامدانی ئه و کاره زیاد عبادت کردنه بۆ خوی په روه ردگار.

بویه له سه ر ئه م بچونه هه ندیک له زاناکان کاره داب و نه ریته کان (عادات) ناکه نه ژیر واتای بیدعه وه، به لگو ده لئین: بیدعه ته نها تاییه ته ئه و کارانه ی که په رستن و عبادت، وه له سه ر بچونی ئه و زانیانه ی که کاره داب و نه ریته کان (عادات) ئه خه نه ژیر واتای بیدعه وه، ده فه رمون: (بیدعه: ئه و ریگا تازه داهینراوهیه که ئه گهر ببینیت و سهیری بکهیت له کاریکی دروست و شه رعی ده چیت (که له بنه رته تیشدا وانیه) مه به ست به کردن و نه جامدانی ئه و کاره هه روه که مه به ست بوون به نه جامدانی کاره خیرو شه رعیه کانه)^(٤٨).

پاشان ئیمامی الشاطبی (په حه متی خوی لیبت) ئه وه مان بۆ پوون ده کاته وه له سه ر پیناسه ی دووه م بۆ بیدعه که کاره داب و نه ریته کان (عادات) له و پوه وهی که ته نها کاریکی داب و نه ریتن (عادات) ئه وه هیچ بیدعه یان تیدا نییه، به لام ئه گهر ئه و کاره له و پوه وه سهیری بکریت که عبادت پیوه بکریت، یان ئه و کاته بیدعه ی تیکه ل ده بییت، به مه بۆمان ده رده که ویت که ئیمامی الشاطبی (په حه متی خوی لیبت) هه ردوو پیناسه که ی کو کردۆته وه، وه نمونه ی هیناوه ته وه بۆ چه ند کاریکی داب و نه ریت، که بی گومان ده بی عبادت تیدا بییت وه کو: کرین و فرۆشتن و ژن ماره کردن و ته لاق دان و.....، له بهر ئه وهی ئه م کارانه هه ر چه نده له به شی موعامه لات و داب و نه ریته کانه به لام په یوه ست و سنوردار کران به چه ند مه رجیک و ریکه ریکی شه رعی که هیچ که س ناتوانیت ده س کاری بکات و به هه وه سی خوی مامه له یان پیوه بکات^(٤٩).

٣ - زاناو ئیمامی پایه به رز ابن رجب (په حه متی خوی لیبت) ده فه رمویت: (مه به ست به بیدعه ئه وهیه: کاریکی تازه دابهینریت له دیندا له کاتیکدا هیچ بنچینه یه کی شه رعی نه بییت له سه ر دروستی ئه و کاره، به لام ئه و کاره ی که بنچینه یه کی شه رعی له بنه رته تدا هیه له سه ر دروستی ئه وه بیدعه نیه له شه ردا، هه رچه نده ئه گهر پیی بوتریت بیدعه له زمانه وانیدا، بویه هه رکه سیکی شتیکی تازه دابهینیت و بیداته پال شه رع و بنچینه یه کی شه رعی نه بییت تا ئه و کاره ی بۆ بگه رینریته وه ئه وه کردنی ئه و کاره

^(٤٥) پروانه: هه مان سه رچاوه، ١٩٦/٤.

^(٤٦) پروانه: فتاوی ابن تیمیه ٣٤٦/١٨، و ٤١٤/٣٥.

^(٤٧) پروانه: الاعتصام للشاطبی، ٥٣/١.

^(٤٨) پروانه: الاعتصام لأبي إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطبي ٥٠/١ - ٥٦.

^(٤٩) پروانه: هه مان سه رچاوه، ٥٦٨/٢، ٥٦٩، ٥٧٠، ٥٩٤.

سه رلیشیاوییه، وه ئاین بهرییه له وکاره، جا داهینانی ئه و کاره له بیروباوه په کاندای بیته یان له کرده وه و قسه نهینی و ئاشکراکاندا بیته، به لام نه وهی که له ووهی زانایانی پیشیندا هاتووه گوایه کردنی هندی له بیدعه کان به باش زانراوه نه وه مه بهست پیی نه وه بیدعه یه که له زمانه وانیدا پیی دوتریت بیدعه نه که له شهرعدا، هروه که له ووته که ی ئیمامی عومردا (رضی الله عنه) هاتووه کاتیک بینی موسولمانان هندیکیان به جه ماعت ته راویح ده که ن و هندیکیان به تاک دهیکن، نه وه بوو کویانی کرده وه و یه که ئیمامی بویان دانا، تا پیش نویژیان بو بکات، نه وه بوو دوی نه وه که بینیتیانی به جه ماعت نویژ ده که ن فهرموی: «نعمت البیدعه هده» چاکترین بیدعه نه م کاره یه، مه بهستی ئیمامی عومر (رضی الله عنه) نه وه بوو نه م کاره له وه و پیش بوونی نه بوو به و شیوه یه، به لام له شهرعدا بنچینه یه کی شهرعی هه بوو تا نه م کاره ی بو لا بگه ریتریتته وه:

* یه کی له و بنچینه نه نه وه یه پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) هانی موسولمانانی دها تا نویژی ته راویح به جه ماعت بکه ن، جا موسولمانان له سه رده می پیغه مبه ری خوادا (صلوات الله علیه) نه وه شو نویژو ته راویحه یان ده کرد به لام به تاک تاک و چه ند کومه لیکی جیاوان، پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) چه ند شه ویک نویژی ته راویحی بو کردن به جه ماعت، به لام پاش نه وه بوئی نه کردن له ترسی نه وه ی نه که فهرز بیته له سه ریان (واته: کردنی به جه ماعت بیته فهرز نه که خودی نویژه که) و نه وانیش نه توانن به و شیوه یه بیکه ن، بویه پاش مردنی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) ئیمه ی موسولمان نه مینین و له وه ناترسین که نه نویژه له سه رمان بیته فهرز^(۵۰).

* دووم بنچینه له و بنچینه نه ی که نه م کاره ی بگیرد ریته وه سه رو که سانی بیدعه چی نه توانن نه م ووته یه ی ئیمامی عومر (رضی الله عنه) بکه نه به لگه له سه ر دروستی تازه داهینان و بیدعه کردن له دیندا نه وه یه: پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) فهرمانی پی کردوین شوینی مهنه ج و ریپازو سوننه تی جینشینه به ریژه کانی بکه وین، بویه نه م کاره ش بووه ته سوننه تی خلیفه به ریژه کانی^(۵۱).

& بیدعه دوو جوړه:

* بیدعه یه که کوفره و هه ر که سیک بیکات له دین پیی دهرده چیته.

* بیدعه یه که تاوان و سه ریچی نه گه رکه سیک بیکات له دین پیی دهرناچیته^(۵۲).

& باسی دووم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان:

موسولمانی خوشه ویست هه ر کرده وه یه کی خپرو چاکه نه گه ر ده ته ویته له خوی په روه رده گار نزیکت بکاته وه، بزانه لیته وه رنه گریته و قه بول نابیته ئیلا ده بیته نه وه کرده وه چاکه یه دوو مهرجه تییدا بیته تا لای خوی په روه رده گار وه ریگریته:

مهرجه یه که م: ده بیته نه وه کرده وه یه ته نها بو خوی په روه رده گار بیته و هیچ ریواو به شی هه واو ئاره زوو نه فسی تییدا نه بیته، له به ر فهرموده که ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) که ده فهرمویت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نَوَى))^(۵۳).

واته: وه رگریانی کرده وه کان به پیی نه ته کانن، وه هه ر که سیک کاتیک کرده وه یه کی چاکه ده کات وه رگریان و قه بول بوونی به پیی نه وه ته یه که هه یه تی.

مهرجه دووم: شوین که وتنی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) له کردنی نه و کاره دا، له به ر فهرموده که ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) که ده فهرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۵۴).

^(۵۰) پروانه: صحیح البخاری، کتاب صلاة التراويح، باب فضل من قام رمضان، ۳۰۹/۲، برقم ۲۰۱۲.

^(۵۱) پروانه: جامع العلوم والحکم ۱۲۹/۲.

^(۵۲) پروانه: الاعتصام للشاطی ۵۱۶/۲.

^(۵۳) متفق علیه: البخاری، کتاب بدء الوحي، باب كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، برقم ۹/۱، ومسلم، كتاب الإمارة، باب قوله ﷺ: «إنما الأعمال بالنيات» ۱۹۰۷، برقم ۱۵۱۵/۲.

^(۵۴) مسلم، كتاب الأفضية، باب نقض الأحكام الباطلة، ورد محدثات الأمور، ۱۳۴۴/۳، برقم ۱۷۱۸، ولفظ البخاري ومسلم «من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد» البخاري برقم ۲۶۹۷، ومسلم برقم ۱۷۱۸.

واته: ههركه سيك كاريك بكات و فهرماني ئيمه ي له سهر نه بيت به كردني، ئه وه به سه ريده ده دري ته وه ولي وه رنا گري ت.
 بويه هه ر موسولمانيك كاتي ك كرده وه يه كي چا كه ده كات ئه گه ر ته نها بؤ خواي په روه ردا گاري بيت و له سهر فه رمان و
 سوننه تي پيغه مبه ر (ﷺ) بيت ئه وه كرده وه كه ي وه ردا گرا وه (إن شاء الله)، وه هه ركه سيك كاتي ك كرده وه يه كي چا كه ده كات ئه گه ر
 دل سو زي و إخلاصي تي دا نه بيت يان به فه رمان و له سهر سوننه تي پيغه مبه ر (ﷺ) نه بيت، يان يه كي ك له و دوو مه رجه ي تي دا نه بيت
 ئه وه ده كه وي ته به ر ئه و ئايه ته ي خواي په روه ردا گار كه ده فه رموي ت: ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۝۲۳ ﴾
 (الفرقان: ۲۳)

واته: كاتي ك ته ماشاي ئه و كرده وانه مان كرد كه ئه نجميان دابوو، به رياماندا و كردمان به ته پوو تو زي كي په رش و بلا و (هيج
 سو دي نيه بؤ يان).

وه هه ركه سيك هه ردوو مه رجه كه ي گيرا بوني كرده وه چا كه كاني تي دا بيت ئه وه ده كه وي ته به ر ئه و ئايه ته ي كه خواي
 په روه ردا گار ده فه رموي ت: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ۝۱۲۵ ﴾ (النساء: ۱۲۵).

واته: كي هه يه له و كه سه ئايي جوا نتر و ري كتر و باشتر بيت كه رو ي كر دو ته خواي په روه ردا گار و ته وا و خوي دا وه ته
 ده ست ئه وو زور چا كه كاري شه، بي گومان هيج كه س له و باشتر نيه.

وه هه روه ها ده كه وي ته به ر فه رموده ي خواي په روه ردا گار كه ده فه رموي ت: ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
 عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۱۲ ﴾ (البقرة: ۱۱۲).

واته: نه خي ر وانيه (په رچدانه وه يه بؤ جوله كه و گا وره كان كه ده يان ووت: هه رگي ز هيج كه س نا چي ته به هه شته وه ته نها
 جوله كه و گا ور نه بيت) به لكو هه ركه سيك به ته وا وي و به راستي خوي بداته ده ست خواي په روه ردا گار و له هه مان كاتا دا موسولمان
 و چا كه كار بيت، ئه وه به راستي پادا شتي لاي خواي په روه ردا گار هه يه و نه ترسيان هه يه و نه غه م و په ژاره دا يان ده گري ت^(۵۰).

وه ئه و فه رموده يه ي كه ئيمامي عومه ر (ﷺ) گي راي تي وه: ((إنما الأعمال بالنيات)) ترا زوو پي وه ري كه بؤ هه موو كرده وه كاني
 نا و دل (نه ينيه كان)، وه ئه و فه رموده يه ي كه دا يكي ئيمان داران خاتوو عاي شه (رضي الله عنها) گي راي تي وه: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ
 أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ترا زوو پي وه ري كه بؤ هه موو كرده وه كاني لاشه (ناشكر كان)، ئه م دوو فه رموده گه وره يه هه موو ديني له ژي ردا جي
 ده بيت وه: هه موو بنچينه و به ش و نه يني و شار او وه كان و هه موو قسه و كرده وه كان.

وه ئيمامي التووي (په حمه تي خواي لي بيت) به راستي ووته يه كي زور جوا ني كر دو وه له سهر فه رموده كه ي دا يكي ئيمان داران خاتوو
 عاي شه (رضي الله عنها)، كه گي راي تي وه له پيغه مبه ر وه (ﷺ) فه رمويه تي: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) وه له
 گي رانه وه يه كي تر دا كه فه رمويه تي: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))، شار ه زاياني زما ني عه ره بي فه رمويانه: وشه ي (الرُّدُّ
 هنا. معني المرذود) واته: كرده وه كه ي به سه ردا ده گي ردي ته وه ولي وه رنا گري و كرده وه كه ي (دل سو زي تي دا نه بو وه بؤ خوا يان به بي
 فه رمان ي پيغه مبه ر (ﷺ) كر دويه تي) له شه ردا هيج گرنكي بؤ دانا نري ت، بويه ئه م فه رموده پي روزه بنه مايه كي زور گه وره يه له
 بنه ما كاني ئيسلام، وه يه كي كه له و فه رمودانه ي كه گشت گري قسه كاني پيغه مبه ر (ﷺ) ده رده خات، فه رموده يه كي روون و
 ناشكرا يه له سه ر رت كر دنه وه و نادرو ستي تي هه موو بي ده و تازه دا هينرا وي ك له ديندا، وه له رپوا يه ته كه ي دو وه مدا كه زي اتر ي
 تي دا يه ئه ويش ئه وه يه هه ر كرده وه يه ك ده كه يت ئه گه ر بي ده بيت شه ري نيه و نادرو سته، جا خوت يه كه م كه س بيت ئه و
 بي ده يه ت دا هينا بيت يان هه ر كه سيكي تر بيت، بويه جاري وا هيه كه سيك كاتي ك بي ده يه ك ده كات فه رموده كه ي يه كه م ده كر ي ته
 به لگه به سه ري وه له سه ر نادرو ستي تي بي ده ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) كه سي بي ده چيه كه ده لي ت: خو من
 يه كه م كه س نيم ئه م كار هم دا هينا بيت، له و كاتا ده فه رموده كه ي دو وه م: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ده كر ي ته به لگه

^(۵۰) بروانه: بحجة قلوب الأبرار وقرّة عيون الأخيار، للسعدي، ص ۱۰.

به‌سهریه‌وه له سهر نادرستی بیدعه، به‌لکو فرموده‌یه‌کی پوون و ئاشکرایه بۆ ڤهت کردنه‌وه و ناشهرعیتی هه‌موو کاره تازه داهینراوه‌کان جا ئه‌وه که سه خوی به‌که‌م که س بیټ ئه‌وه کاره‌ی داهینابیټ یان پیشتەر که سانیک کردیټیان ئه‌ویش بیکات و به‌رده‌وام بیټ له‌سهری^(۵۶).

& باسی سی‌یه‌م: سهرزه‌نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له دیندا

یه‌که‌م: سهرزه‌نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له دیندا

چه‌ندین ئایه‌تی قورئانی پیروژ و فرموده‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) هاتوون سه‌بارهت به سهرزه‌نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له دیندا، وه هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبهر (ﷺ) و شوین که وتوانیان به چاکی ئی‌مه‌یان ئاگادار کردۆته‌وه له خراپه‌و ترسناکی بیدعه، له‌وه‌فرمودانه‌ی که هاتوون به شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت:

۱ - خوی په‌روه‌ردگار فرمویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ﷻ﴾ (آل عمران: ۷).

واته: خوی په‌روه‌ردگار ئه‌وه خوايه‌یه که قورئانی پیروزی دابه‌زاندوووه بۆسهر تو ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) هه‌ندی که ئایه‌ته‌کانی ئه‌وه قورئانه دامه‌زراوو پوون و ئاشکران و بناغه‌و بنچینه‌ی قورئانه‌که‌ن، وه هه‌ندی که له ئایه‌ته‌کانی ماناو واتای جوړاو جوړ هه‌لده‌گرن و به ئاسانی مانا که‌ی نازانیت، جا ئه‌وه که سانه‌ی که له دلایندا لاری و لادان هه‌یه، هه‌زه له حق و راستی ناکه‌ن و به‌لکو شوینی ئه‌وه ئایه‌تانه ده‌که‌ون که ماناو واتای جوړاو جوړو فراوانیان هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه‌و ناکۆکی و دوو به‌ره‌کی دروست بکه‌ن یان بۆ ئه‌وه‌ی لیكدانه‌وه‌ی هه‌له‌و نادرستی بۆ هه‌لبه‌ستن، له کاتی‌کدا لیكدانه‌وه‌و زانینی ماناو واتا که‌ی که‌س نایزانیت ته‌نها خوی په‌روه‌ردگار نه‌بیټ.

ئیمامی (الشاطی) (ڤه‌حه‌تی خوی لیټیت) چه‌ندین ووته‌ی زانایانی پیشوی هی‌ناوه که به‌لگه‌ن له‌سهر ئه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته ئه‌وه که سانه ده‌گریته‌وه که ده‌مه‌ده‌می و موناقه‌شه ده‌که‌ن له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ و کۆمه‌لی خه‌واریج و شوینکه‌وتوان هاو شیوه‌کانیان ده‌گریته‌وه^(۵۷).

۲ - ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﷻ﴾ (الأنعام: ۱۵۳).

واته: ئه‌وه‌ی که باسکرا ﴿له دوو ئایه‌تی پیشودا ، ۱۵۱-۱۵۲ که خوی په‌روه‌ردگار فرمانی ده‌کات به ئه‌نجامدانی چه‌ند چا که یه‌ک و دوور که وتنه‌وه له چه‌ند خراپه‌یه‌ک ﴿مه‌نه‌ج و ڤی‌بازی حق و راستی منه، شوینی بکه‌ون و ئه‌وه ڤی‌گا راسته بکه‌نه مه‌نه‌ج و ڤی‌بازی خۆتان و لی‌لامه‌دن و شوینی ڤی‌چکه ڤی‌گا و ڤی‌گا تازه داهینراوه‌کان بکه‌ون پارچه‌ی و جیاوازی و ناکۆکی ده‌خاته ناوتانه‌وه، ئا ئه‌وه‌یه و به‌وه شیوه‌یه خوی په‌روه‌ردگارتان فرمانتان پی‌ده‌کات تا ئیوه خواناس و پاریزگار بن.

ڤی‌گی راست ئه‌وه ڤی‌گیه‌یه که پیغه‌مبهر (ﷺ) بانگه‌وازی بۆ کردوووه ئه‌ویش بریتی یه له شوین که وتنی سوننهت، وه ڤی‌چکه ڤی‌گا و ڤی‌گا تازه داهینراوه‌کان بریتین له ڤی‌گا پارچه‌ی و جیاوازه‌کانی که سانی را جیاوازو ئه‌وانه‌ی که لایانداوه له ڤی‌گی

^(۵۶) بېروانه: شرح النووي علی صحیح مسلم، ۲۵۷/۱۴، وه بېروانه: المفهم لما أشکل من تلخیص کتاب مسلم، للقرطبي، ۱۷۱/۶.

^(۵۷) بېروانه: الإعتصام للشاطی، ۷۰/۱-۷۶.

پاست که ئەوانیش که سانی بیدعه چین (أهل البدع)^(۵۸)، ئەم ئایه ته پیرۆزه نه می دهکات و پیرگری دهکات له شوین که وتنی هه موو ریگاکانی ئە هلی بیده ع^(۵۹).

۳ - ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (النحل: ۹).

واته: ڤوون کردنه وهی مه نه هج و ڤیبارزی حه ق و ڤاست له لای خوای په روه ردگار ه (که بۆی ڤوون کردنه ته وه تا شوینی بکه ون) ناگادار بن هه ندی ڤیگای چه وت و ناراست هه ن (بۆی ڤوون کردنه ته وه تا شوینی نه که ون) خو ئە گه ر خوای په روه ردگار ویستی لیبوایه ئە وه هه مووتانی هیدایه ت ده دا بۆ سه ر ئە و ڤیگا راسته، به لام خوای په روه ردگار سه ر ڤشکی کردوون تا به ویستی خو تان شوینی ڤیگای پاست بکه ون و له ڤیگای چه وت و ناراست دوور بکه ونه وه.

﴿قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ بریتیه له ڤیگای پاست و مه نه هج و ڤیبارزی حه ق، وه جگه له و ڤیگایه داهینان و شوین که وتنی هه ر ڤیگایه کی تر لادانه له و ڤیگا راسته، که ئە ویش ڤیگاکانی که سانی بیدعه چی و سه رلیشیواوه کانه^(۶۰).

۴ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۵۹).

واته: به پاستی ئە وانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردو بوونه به ش به ش تو ﴿ئهی پیغه مبه ر (صلواته)﴾ به هیچ جوړیک له وان نیت و شوینیان ناکه ویت به لکو لییان به ریت، به پاستی ئە وانه کارو باریان بۆلای خوای په روه ردگار ه و تۆله ی لادانیان لیده ستینیته وه، وه له مه ودوا خوای په روه ردگار هه والی هه موو ئە و کرده وانه یان پیده دا که ئە نجامی ده دن. ئە وانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردو وه بوونه ته به ش به ش که سانی شوین که وتوانی هه واو ئاره زو و بیدعه چی و سه رلیشیواوه کانه له م ئوممه ته^(۶۱).

۴ - ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۳۱) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (الروم: ۳۱-۳۲).

واته: مه بن له و که سانه ی که هاوه ل ڤیارده رن بۆ خوای په روه ردگار، ئە وانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردبوو بیوون به به ش به ش، هه ر یه که له و کۆمه ل و پارچه پارچه دلخۆشن به و مه نه هج و ڤیبارزو به رنامه یه ی که خو یان دایان ڤشتوو ه (وا ده زانن با شترین و چاکترین ڤیگیان گرتوته به ر).

۵ - ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).

واته: با ناگادار بن و بترسن ئە و که سانه ی که سه رپیچی فه رمانی پیغه مبه ر (صلواته) ده که ن که تووشی فیتنه بین (که تاوان و فیتنه ی شیرکه) یان تووشی سزای زۆر به ئیش بین ﴿به هۆی سه رپیچی کردنی فه رمانه کانی پیغه مبه ر (صلواته)﴾.

۶ - ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسِكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ (الأنعام: ۶۵).

واته: ئە ی پیغه مبه ر (صلواته) پییان بلی: خوای په روه ردگار ئە و خوایه یه، به توانایه و ده توانیته سزای سه ختتان له سه روتانه وه بۆ بنی ریت یان له ژیر پی تانه وه یان بتانکاته کۆمه ل کۆمه ل و پارچه پارچه، وه تالای تووندو تیژی هه ندیکتان بکات به گه رووی هه ندیکتاندا (واته: به رده وام ناکۆکی و دووبه ره کیتان تیدا بیته).

۷ - ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (۱۱۸) ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ (هود: ۱۱۸-۱۱۹).

واته: به رده وام ئە و خه لکه جیاوازن له ناو یه که تریدا له ئایین و به رنامه و بۆ چوندا، ته نها که سانیک نه بیته که خوای په روه ردگار په حمی پی کردوون، که ناکۆک و پارچه پارچه نین^(۶۲).

^(۵۸) ڤه وانه: الإعتصام للشاطي، ۷۶/۱.

^(۵۹) ڤه وانه: هه مان سه رچاوه، ۷۸/۱.

^(۶۰) ڤه وانه: هه مان سه رچاوه، ۷۸/۱.

^(۶۱) ڤه وانه: الإعتصام للشاطي، ۱۷۹/۱.

#دووم: سه رهنشت کردن و خراپه ی بیدعه له روانگه ی

فهرموده کانی پیغه مبهری خواوه (ﷺ)

چه ندین فهرموده له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) گێردراوه ته وه سه بارهت به خراپه ی بیدعه و ترسان و وریا بوون لی، له فهرمودانه:

۱ - دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که فهرمویه تی: ((من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد)) (۶۳).

واته: هه رکه سیك شتیکی تازه دابهینیت و زیاده یه ک بکات له م دینه دا له کاتیکدا فهرمانی ئیمه ی له سه ره نییه (وه بنچینه یه کی شه رع ی نییه تا ئه و کاره ی بۆ سه ر بگێردیته وه) ئه وه ئه و کاره ی قه بول نییه و لی وه رنا گریت، با چه ندی نیه تیشی باش بی و بلیت ته نها بۆ خوا ی په روه ردا گار ئه م کاره ده که م.

۲ - وه جابری کوری عبد الله (رضی الله عنه) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تای ده ست پیکردنی ووتاره کانی دا ده یفه رمو: ((أما بعد: فإن خیر الحدیث کتاب الله، وخیر الهدی هدی محمد (ﷺ)، وشر الأمور محدثاتها، وکل بدعة ضلالة)) (۶۴).

واته: پاش ئه مه: بی گومان باشترین و چاکترین فهرموده قورئانی پیروزی خوایه، وه باشترین و چاکترین پیبازو مه نه هج، پیباز و مه نه هجی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ)، وه خراپترینی کاره کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه کانی، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراوه له دیندا گومرای و سه رلیشبوایه .

۳ - وه له ریوایه تیکی تر دا که ئیمامی النسائی بۆمانی گێراوه ته وه، پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تای ده ست پیکردنی ووتاره کانی دا (پاش ئه وه ی سوپاس و ستایشی خوا ی ده کرد به و شیوه یه ی که شایسته یه به و سوپاس و ستایشه) ده یفه رمو: ((من یهدده الله فلا مضل له، ومن یضلله فلا هادی له، إن أصدق الحدیث کتاب الله، وأحسن الهدی هدی محمد، وشر الأمور محدثاتها، وکل محدثة بدعة، وکل بدعة ضلالة، وکل ضلالة فی النار)) (۶۵).

واته: هه رکه سیك خوا ی په روه ردا گار رینمونی بکات و هیدایه تی بدات ئه وه به هیچ شیوه یه ک گومرا و سه رلیشبوای و نابیت، هه رکه سیك خوا ی په روه ردا گار سه ری لیبشبوینیت (به هوی خراپه ی خۆیه وه) ئه وه به هیچ شیوه یه ک رینمونی که رو هیدایه ت ده ری نییه، بی گومان راستین و باشترین فهرموده قورئانی پیروزی خوایه، وه باشترین و چاکترین پیباز مه نه هج و رینمونی، پیباز و مه نه هج و رینمونی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ)، وه خراپترینی کاره کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه کانی، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراوه له دیندا گومرای و سه رلیشبوایه، وه هه موو گومرای و سه رلیشبوایه که له ناگری دۆزه خدایه .

۴ - وه أبوهریره (رضی الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که فهرمویه تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئاً)) (۶۶).

واته: هه رکه سیك ده وه و بانگه واز بکات بۆ ریگای راست و رینمونی چاک و جوان، ئه وه خیر و چاکه ی بۆ هه یه به وینه ی خیر و پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هیچ له خیر و پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م

(۶۱) یروانه: الاعتصام للشاطبي، ۱/۷۰-۹۱.

(۶۲) متفق علیه: البخاري، برقم ۲۶۹۷، ومسلم برقم ۱۷۱۸.

(۶۳) مسلم، كتاب الجمعة، باب تخفيف الصلاة والخطبة، ۱/۵۹۲، برقم ۸۶۷.

(۶۴) أصله في صحيح مسلم في الحديث السابق، وأخرجه النسائي بلفظه، في كتاب صلاة العیدین، باب كيف الخطبة، ۳/۱۸۸، برقم ۱۵۷۸.

(۶۵) رواه مسلم، كتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، ۴/۲۰۶، برقم ۲۶۷۴.

بیته‌وه، وه هه‌رکه‌سیک ده‌عوه و بانگه‌واز بکات بۆ رینگای خراپه و تاوانکاری و سه‌رلیش‌یواوی ئه‌وه خراپه و تاوانی بۆ ده‌نوسریت به وینه‌ی خراپه و تاوانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون، بی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بیته‌وه.

ده‌ی که‌سی بیدعه‌چی کاتیک بیدعه ده‌کات و خه‌لکیش فی‌ری بیدعه ده‌کات با ئاگادار بیت و باش بزانی‌ت که هه‌ر بیدعه‌یه‌ک خه‌لکی لی‌وه‌ی فی‌ر ده‌بن و ده‌یکه‌ن هه‌موو تاوانه‌که‌ی بۆ ده‌نوسریت بی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بکات.

۵ - جریری کوری عبد الله (رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه) ده‌فه‌رمویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ))^(۶۷).

واته: هه‌رکه‌سیک رینگایه‌کی چاک و جوان دابنیت له ئیسلامدا یان زیندووی بکاته‌وه (له کاتیکدا ئه‌وه رینگا باشه بنچینه‌یه‌کی شه‌ری هه‌بیت له دیندا نه‌ک که‌سیک بیت و به بۆچونی خوی کاریک به‌باش بزانی‌ت و موسلمانانی بۆ هان بدات، چونکه هیچ رینگه‌و کاریک به بیرو بۆ چونی مروفه‌کان به‌باش نازانریت مه‌گه‌ر شه‌رع به‌باشی زانیبیت، وه ئه‌م فه‌رموده‌یه به هیچ شی‌وه‌یه‌ک نابیته به‌لگه له سه‌ر دروستی‌تی کردنی بیدعه به‌لکو هه‌موو بیدعه‌وه تازه داهینراویک له دیندا په‌ت ده‌کاته‌وه) ئه‌وه خیرو پاداشتی ته‌واوی ئه‌وه چاکه‌یه‌ی بۆ ده‌نوسریت، وه خیرو پاداشتی هه‌موو ئه‌وه که‌سانه‌ی بۆ ده‌نوسریت که له سه‌ر ئه‌وه رینگا راست و چاکه‌ن، بی ئه‌وه‌ی هیچ له خیرو پاداشتی و چاکه‌کانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بیته‌وه، وه هه‌رکه‌سیک رینگایه‌کی خراپ و تاوانکاری له ئیسلامدا دابنیت ئه‌وه تاوانی ئه‌وه کاره‌ی بۆ ده‌نوسریت، وه تاوان و خراپه‌کاری ئه‌وه که‌سانه‌ی شوینی ده‌که‌ون و کار به‌و خراپه‌یه‌ ده‌که‌ن له پاش خوی، بی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه و تاوانه‌کانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بیته‌وه.

۶ - عرباضی کوری ساریه (رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه) ده‌فه‌رمویت: ((وَعَظَّنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَوْعِظَةً بَلِيغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّهُا مَوْعِظَةٌ مُودَّعٍ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَشِيئٌ، وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى إِحْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ))^(۶۸).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) ئامۆژگاری کردین، ئامۆژگاریه‌ک بوو دلّه‌کان پیی ده‌هاتنه له‌رزه، وه چاوه‌کان فرمی‌سکی پییدا ده‌هاته خواره‌وه، ووتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) پیی ده‌چیت ئه‌مه کۆتا ئامۆژگاری و ئامۆژگاری مال ئاوابی بیت؟ ئامۆژگاری خیرمان بکه، پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) فه‌رموی: ئامۆژگاریتان ده‌که‌م به‌وه‌ی که ته‌قوا‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار بکه‌ن و لیبی بترسن، وه گوی گوی گوی‌پرایه‌ل بن بۆ ئه‌میرو کاربه‌ده‌ستانان (له موسلمانان) ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کیش بکریته گه‌وره‌و کاربه‌ده‌ستانان (هیچ کاتیک کویله نا کریته ئه‌میرو گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی موسلمانان، به‌لام مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) نمونه هینانه‌وه‌یه بۆ زیاتر گوی‌پرایه‌ل بوون بۆ ئه‌میرو گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی موسلمانان)، چونکه ئه‌ی هاوه‌لانم هه‌ر یه‌کێک له ئیوه ته‌مه‌نی له من درێژ تر بیت و دوا‌ی من بزیت ئه‌وه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیه‌کی یه‌کجار زۆر ده‌بینیت (له‌ناو موسلماناندا)، بۆیه هه‌رکاتیک ئه‌وه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیه‌تان بینی ده‌ست بگرن به سوننه‌ته‌کانی من و مه‌نه‌ج و ریبازی خه‌لیفه‌ ریبیشاندهر و هیدایه‌ت دراوه‌کانم، سوور بن

^(۶۷) رواه مسلم، كتاب الزكاة، باب الحث على الصدقة ولو بشق تمر، ۷/۲، رقم ۷۰۵، رقم ۱۰۱۷.

^(۶۸) رواه أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ۲۰۱/۴، رقم ۴۷۰۷، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع، ۴/۵، رقم ۲۶۷۶، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ۱/۱۵-۱۶، رقم ۴۲، ۴۳، ۴۴، وأحمد ۴/۴-۴۷، وصححه العلامة الألباني في صحيح سنن ماجه، ۲۰۰/۴، رقم ۴۶۰۷.

له سه ر دهست گرتن پیانه وه وه کو چۆن به کاکيله کانتان شتیك ده گرن به تووندی، وه ئامۆزگاریتان ده که م و ده تان ترسیئم له هه موو بیدعه و کاره تازه داهینراوه کان له دیندا، چونکه هه موو بیدعه و تازه داهینراویك له دیندا گومرایی و سه رلیشیاووییه .

۷ - حذیفة (رضی الله عنه) ده فهرمویت: ((كَانَ النَّاسُ يُسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٌّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ « نَعَمْ » قُلْتُ وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ « نَعَمْ، وَفِيهِ دَحْنٌ » قُلْتُ وَمَا دَحْنُهُ قَالَ « قَوْمٌ يَهْدُونَ بَعِيرٍ هَدَيْتِي تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ » قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ « نَعَمْ دُعَاةٌ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا » قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا فَقَالَ « هُمْ مِنْ جِلْدِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِاللِّسَانِ » قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ « تَلْزُمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ ». قُلْتُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ « فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَا أَنْ تَعْضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ » (١٩).

واته: خه لکی پرسیاریان له پیغه مبهه (صلوات الله علیه) ده کرده رباره ی خیر (کام کاره خیره) به لام من پرسیارم لئی ده کرده نایا کام کاره خراپه و شه ره له ترسی ئه وه ی که توشم نه بیئت؟

بۆیه ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) ئیمه کاتی خوی (پیش ئیسلامه تیمان) له نه فامی و خراپه کاریدا بووین، ئه نجا خوی په روه رداره ئه م خیره ی بۆ هینان (واته ئیسلام)، نایا دوی خیره خراپه کاری دیته وه؟

فه رموی: به لئی، ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) نایا دوی ئه و خراپه یه جاریکی تر خیر ده گه ریته وه؟

فه رموی: به لئی، به لام پاک و خاوین نابیت به لکو لیلی و ئالۆزی تیدایه و دلّه کان ناکۆکن و رق و کینه یان تیدایه .

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) لیلی و ئالۆزیه که ی چۆنه و له چیدایه؟

فه رموی: که سانیک مه نه هج و ریبازیک ده گرنه بهر که دورره له سوننه تی من، وه خه لکی بانگ ده که ن و ریبازیک ده که ن به ریبگه یه که ریبگا و مه نه هج و ریبازی من نییه .

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) نایا دوی ئه م ئیسلام و خیره شه رو خراپه هه یه؟

فه رموی: به لئی، کۆمه له بانگه واز کاریک خه لکی بانگ ده که ن بۆ گومرایی و سه رلیشیاووی، وه ریبگریان لئی ده که ن و له خیره وه بۆ خراپه و له سوننه ته وه بۆ بیدعه یان ده بن، وه ستاون له سه ر لیواری دۆزه خ هه رکه سیك وه لامیان بداته وه و شوینیان بکه ویت به ره و ناو ئاگری دۆزه خی ده بن (واته: که سانیک به ناو دینه وه بانگه واز ده که ن بۆ کردنی کۆمه له کاریک که هه رکه سیك ئه و کارانه بکات شایسته ی چونه ناو ئاگری دۆزه خ ده بیئت، وه ئه و که سانه ی که بانگه واز ده که ن (به ناوی دیندارییه وه) بۆ کردنی ئه و کارانه وه کو که سانیک وان که له سه ر لیواری دۆزه خ وه ستا بن، هه رکه سیك وه لامیان بداته وه به ره و دۆزه خ راپده کیشن).

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) وه سفیان بکه و باسیان بکه بۆمان.

فه رموی: به لئی: که سانیک له په گه زو میلیله تی خۆمان و به زمانی ئیمه ش قسه ده که ن (موسلمانن بانگه واز بۆ دینداری ده که ن).

حذیفة (رضی الله عنه) ده فهرمویت: ووتم ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) فه رمانم به چی پی ده که یه ئه گه ر تووشی ئه وانه بووم؟

فه رموی: ده ست بگره به کۆمه لی موسلمانان و ئیمام و پیشه واکه یانه وه (واته: گوپرایه لی پیشه وای موسلمانان بکه و له گه ل کۆمه لی موسلماناندا به).

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) ئه گه ر له و کاته دا نه پیشه وای نه کۆمه لی موسلمانان هه بوو چی بکه م؟ (یه که پیشه وای یه ک کۆمه لی راسته قینه ی له سه ر حه ق نه بوو) فه رموی: خۆت به دوور بگره له و هه موو پارچه پارچه یی و دووبه ره کییه، ئه گه ر قه پت

(١٩) متفق علیه: البخاري، كتاب الفتن، باب كيف الأمر إذا لم تكن جماعة، ١١٩/٨، برقم ٧٠٨٤، ومسلم، كتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن وفي كل حال، وتحريم الخروج على الطاعة، ومفارقة الجماعة، ١٤٧٥/٣، برقم ١٨٤٧.

کردوه به رهگی درهختیکدا هتا دهمریت بهو حالهوه، وه بهو شیویه بمینیتهوه، واته: ئهوه باشته وهک لهگهل ئهوه ههموو پارچه پارچهیی و دووبه رهکییه دا بیت، یان لهگهل یهکیکیاندا بیت.

٨ - وه له فهرمودهیه کدا که زیدی کوری ارقم (رضی الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (علیه السلام) بومان دهگپرتتهوه، که فهرمویه تی: ((أَمَّا بَعْدُ: أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أُولَهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالتُّورُ [هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ مَنْ اتَّبَعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى، وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ عَلَى الضَّلَالَةِ] فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ» فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ))^(٧٠).

واته: پاش ئه مه، ئاگادارین ئه ی خه لکینه (موسلمانان) منیش مرؤفیکم وه کو ئیوه پیده چیت رۆژیک نیردرای خوی پهروهردگار بیت و (فریشته ی گیان کیشان) منیش وه لامی بدهمه وه (بمرم) به لام پاش مردنی خوم دوو شتتان بو جی ده هیلم ئه گه ر ده ستیان پیوه بگرن هه رگیز گومراو سه رلیشیواو نابن: کیتابی خوی پهروهردگار که قورئانی پیروژه، ئه و قورئانه ی که پینمونی و پوناکی تیدایه، په تی به هیزی خوی پهروهردگاره که ئه گه ر هه ر که سیك شوینی بکه ویت ئه وه بی گومان له سه ر هیدایه ت و پینمونییه، وه هه ر که سیك وازی لیبنیت و پشت گوئی بخات ئه وه به راستی له گومرایی و سه رلیشیواویدایه، ئاگادارتان ده که مه وه که ده ست بگرن به قورئانی پیروژی خوی پهروهردگاره وه، وه په یوه ست بن پییه وه، پیغه مبه ر (علیه السلام) هانی موسلمانانی دها تا ده ست بگرن به قورئانی پیروژه وه.

٩ - وه ابو هریره (رضی الله عنه) ده فه رمویت: پیغه مبه ر (علیه السلام) فه رمویه تی: ((يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ يَأْتُونَكُم مِّنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَايَاكُمْ وَإِبَاهُمْ لَا يُضِلُّوكُمْ وَلَا يَقْتُونُكُمْ))^(٧١).

واته: له کۆتایی دونیادا که سانیکی زۆر درۆزن و ته له که باز پهیدا دهن، فهرموده ی واتان بو دهگپرنه وه که نه ئیوه و نه باوو باپیرانیشتان گویتان له شتی وا نه بووه، بۆیه ئاگادارتان ده که مه وه نه له گه لیاندا بن و نه نزیکیان بکه ونه وه، بو ئه وه ی تووشی فیتنه و گومرایی و سه رلیشیواویتان نه که ن.

سی یه م: له وته کانی هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (علیه السلام)

سه باره تا به بیدعه

١ - ئیمامی ابوبکر (رضی الله عنه) فه رمویه تی: (ئهی خه لکینه وریابن من ته نها شوین که وتووی پیغه مبه ر (علیه السلام) بیدعه چی نییم و شتی تازه دانا هیتم له م دینه دا، بۆیه هه ر کاریکم کرد ئه گه ر راست و دروست بوو ئیوه ش یارمه نی دهرم بن، وه هه ر کاریکم کرد لامداو هه له بوو ئیوه راستم بکه نه وه)^(٧٢).

٢ - ئیمامی عمر (رضی الله عنه) فه رمویه تی: (ئاگادارتان ده که مه وه ده تان ترسیتم له هه لس و که وت کردن له گه ل که سانی شوین که وتووی هه واو ئاره زوی خو یان، چونکه ئه و که سانه دوژمنی سوننه تی پیغه مبه ر (علیه السلام)، ئه وانه به بوچونی خو یان قسه ده که ن (له دیندا) بۆیه که سانیکی سه رلیشیواون و سه ر له خه لکیش ده شیوین و گومرایان ده که ن)^(٧٣).

^(٧٠) رواه مسلم، کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي بن أبي طالب (رضی الله عنه)، ١٨٧٣/٤، برقم ٢٤٠٨.

^(٧١) رواه مسلم، في المقدمة، باب النهي عن الرواية عن الضعفاء والاحتياط في تحملها، ١٢/١، برقم ٦٦، ٧، وابن وضاح في ما جاء في البدع، ص ٦٧، برقم ٦٥.

^(٧٢) بيوانه: الطبقات الكبرى، ١٣٦/٣.

^(٧٣) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ١٣٩/١، برقم ٢٠١، والدارمي في سننه، ٤٧/١، برقم ١٢١، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله،

١٠٤١/٢، برقم ٢٠٠١، ورقم ٢٠٠٣، ورقم ٢٠٠٥.

٣ - عبدالله کوری مسعود (رضی اللہ عنہ) دہ فہرمویت: (شوین کہ وتوی قورئانی پیروز و سوننهتی پیغمبەر (صلوات اللہ علیہ وسلم) بن، شتی تازہ دامهینن له م دینه دا و بیدعه چی مه بن، چونکه قورئانی پیروز و سوننهتی پیغمبهرتان (صلوات اللہ علیہ وسلم) بهسه تا شوینی بکون، وه هه موو بیدعه و تازہ داهینراویک له م دینه دا گومرای و سه رلیشینواوییه (٧٤).

چوارهم: له ووته کانی تابعیه به ریزه کان و شوین که وتوانیان

سه بارهتا به بیدعه

١ - عومهری کوری عه بدولعه زیز (رهحمهتی خوی لیبت) جاریکیان کیتابیکی نووسی بو پیاویک تیایدا ووتبوی: (أما بعد، أوصیک بتقوی اللہ، والاقتصاد فی أمره، واتباع سنة نبیه (صلوات اللہ علیہ وسلم)، وترك ما أحدث المحدثون بعد ما جرت به سنته) (٧٥).

واته: ناموزگاریت ده که م به ته قوای خوی په روهردگار (بیپهرستیت و لیی بترسیت)، وه ناموزگاریت ده که م به جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوی په روهردگار به شیوهیه کی مام ناوهند که نه زور زیاده رهوی تیدا بکهیت و نه که م ته رخه م بیت تییدا، وه ناموزگاریت ده که م به جی به جی کردن و شوین که وتنی سوننهتی پیغمبهر (صلوات اللہ علیہ وسلم)، وه ناموزگاریت ده که م به دور که وتنه وه واز هینان له ووته و کارانهی که کهسانی بیدعه چی دایان هیناوه پاش نه وهی سوننهتی پیغمبهر (صلوات اللہ علیہ وسلم) وابووه و بهو شیوهیه بریاری له سه رداوه.

٢ - نیمامی حه سه نی به صری (رهحمهتی خوی لیبت) دہ فہرمویت: (لا یصح القول إلا بعمل، ولا یصح قول وعمل إلا بنیة، ولا یصح قول وعمل ونیة إلا بالسنة) (٧٦).

واته: هیچ ووتیه که راست و ته واو نییه به کار پیکردنی نه بیئت، وه هیچ ووتو کرده وهیه که راست و ته واو نییه به بی نیهتی باش، وه هیچ ووتو کرده وه نیه تییک راست و ته واو نییه به بی شوین که وتنی سوننهتی پیغمبهر (صلوات اللہ علیہ وسلم). بویه هیچ ووتو کرده وه و نیه تییک وهرگیرا و نییه لای خوی په روهردگار نه گهر پیچه وانهی م نه هج و پیباز و سوننهتی پیغمبهر (صلوات اللہ علیہ وسلم) بیئت.

٣ - نیمامی شافیعی (رهحمهتی خوی لیبت) دہ فہرمویت: (حکمی فی أصحاب الکلام أن یضربوا بالجرید، و یحملوا علی الإبل و یطاف بهم فی العشائر و القبائل، و یقال: هذا جزاء من ترک الكتاب و السنة و أخذ فی الکلام) (٧٧).

واته: قسه و حوکمی من نه وهیه که به په لکی دار خورما له و که سانه بدریئت که شوین (علم الکلام) که وتون (وازیان له قورئانی پیروز و سوننهت هیناوه)، وه سواری و شتر بکرین و به ناو عه شیرهت و هوزه کاندای بگپر دین و بووتریئت: نه مه سزای نه و که سانهیه که پشت له قورئانی پیروز و سوننهت ده که ن و شوینی (علم الکلام) ده که ون.

٤ - نیمامی مالک (رهحمهتی خوی لیبت) دہ فہرمویت: (من ابتدع فی الإسلام بدعة یراها حسنة فقد زعم أن محمداً (صلوات اللہ علیہ وسلم) خان الرسالة، لأن الله یقول: ﴿أَلَمْ یَوْمَ أَکْمَلْتُ لَکُمْ دینَکُمْ﴾ (المائدة)، فما لم یکن یومئذ دیناً، فلا یكون الیوم دیناً) (٧٨).

واته: ههر که سیک بیدعه و زیادهیه که له نیسلامدا دابهینیت و گومانی و بیئت کاریکی باشه و بیدعهیه کی حه سه نهیه نه وه نه و که سه گومانی وایه که پیغمبهر (صلوات اللہ علیہ وسلم) خیانهتی کردووه له که یاندنی نه م دینه، چونکه خوی په روهردگار دہ فہرمویت: نه مرؤ

(٧٤) أخرجه ابن وضاح في ما جاء في البدع، ص ٤٣، برقم ١٤، ١٢، والطبراني في المعجم الكبير، ١٥٤/٩، برقم ٨٧٧٠، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ١٨١/١: "ورجاله رجال الصحيح"، وأخرجه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ٩٦/١، برقم ١٠٢، وانظر: آثاراً أخرى عن عبد الله بن مسعود (ت) في ما جاء في البدع لابن وضاح ص ٤٥، ومجمع الزوائد، ١٨١/١.

(٧٥) سنن أبي داود، كتاب السنة، باب لزوم السنة، ٢٠٣/٤، برقم ٤٦١٢، وانظر: صحيح سنن أبي داود، للألباني، ٨٧٣/٣.

(٧٦) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ٦٣/١، برقم ١٨.

(٧٧) أخرجه أبو نعيم في الحلية، ١١٦/٩.

(٧٨) برواه: الإعتصام، للإمام الشاطبي، ٦٥/١.

دینم بۆ ته و اوو کامل کردوون (به هیچ شیوهیهک نابیت لئی زیاد بکریت هه ره وهك چۆن نابیت لئی كه م بکریت) بۆیه هه ره ووته و کاریك له و پۆژده دا دین نه بوویت ئه وه به هیچ شیوهیهک نه مپۆ نابیت به دین.

٥ - ئیمامی أحمد (په حمتهی خوی لیبیت) ده فهرموویت: (أصول السنة عندنا التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله ﷺ، والإقتداء وترك البدع، و كل بدعة ضلالة، وترك الخصومات، والجلوس مع أصحاب الأهواء، وترك المراء والجدال والخصومات في الدين)^(٧٩).

واته: بنچینه کانی سوننه ت لای ئیمه بریتیه له: ده ست گرتن به و ووته و کارانهی که هاوه لانی پیغه مبهه (ﷺ) له سه ری بوونه، وه شوین که وتیان و واز هینان له بیدعه، چونکه هه موو بیدعه یه که سه رلیشیواویه، وه واز هینان له دوو به ره کی نا کۆکی، وه دوور که وتنه وه و دانه نیشتن له گه ل که سانی شوین که وتووی هه واو ئاره زو و بیدعه چی، وه دوور که وتنه وه له مونا قه شه و ده مه ده می کردن و دوو به ره کی و نا کۆکی له دیندا.

پینجه م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چه ند روویه که وه:

١ - ئه وهی زانراوه و سه لمینراوه به تا قی کردنه وه ئه وه یه: عه قل ناتوانیت هه موو خیره چاکه و به رژه وه ندییه کانی خوی دیاری بکات به بی شوین که وتنی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهه (ﷺ)، بۆیه بیدعه پیچه وانیهی شوین که وتنی قورئان و سوننه ته.

٢ - شه ریعه تی ئیسلام کامل و ته واوه له هه موو روویه که وه، بۆیه به هیچ شیوهیهک نه زیاده و (بیدعه) نه که م و کوری وه رناگریت.

٣ - که سی بیدعه چی شوین که وتووی هه واو ئاره زوی خویته تی، دزایه تی شه رع ده کات و له شه رع لایداوه.

٤ - بیدعه چی شوینی هه واو ئاره زوی خوی که وتووه، بۆ؟ له بهر ئه وهی عه قل هه رکاتیک شوینی شه رع نه که ویته ئه وه بی گومان شوینی هه واو ئاره زو که وتووه.

٥ - بیدعه چی خوی خستوته ئاستی شه رع دانه که خوی په ره ردگار و پیغه مبهه (ﷺ)، له بهر ئه وهی خوی په ره ردگار و پیغه مبهه (ﷺ) شه رع یان داناوه و فه رمانیان به مرفؤ و جنۆکه کان کردوه تا له سه ری برۆن لئی لانه دن، به لام که سی بیدعه چی فه رمان ده کات به خه لگی به پیچه وانیهی فه رمانی خوا و پیغه مبهه (ﷺ).

باسی چواره م: هوکاره کانی بیدعه کردن

چه ندین هوکاره یه که سه ر ده کیشیت بۆ بیدعه کردن، له و هوکارانهی که ده بیته مایه ی ئه نجامدانی بیدعه ئه مانه ن:^(٨٠)

١ - نه زانی و نه شاره زایی، به راستی ده ردیکی زۆر کوشنده و ترسناکه، خوی په ره ردگار ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (٣٦) ﴿ (الإسراء: ٣٦) .

واته: ئه ی ئینسان قسه له شتیک مه که و شوینی شتیک مه که وه که عیلم و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ئه ندامه کانی بیستن و بینین و تیگه یشتن (دل) هه موویان بهر پرسیارن به رامبهه ئه و ووته و کرده وانیهی که به بی زانست و زانیاری ده وتريت یان ده کریت.

وه هه ره ها خوی په ره ردگار ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ﴾ (الأعراف: ٣٣) .

^(٧٩) بیوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ١/١٧٦.

^(٨٠) بۆ شاره زابوون له زۆریه ی ئه م هوکارانه، بیوانه: الاعتصام للشاطی، ١/٢٨٧-٣٦٥.

واته: كئى هه يه له و كه سه گومراو سه رليشيواو تر بيت كه شويني ئاره زووه كانى خوئى كه تووه و دووره له هيدايت و پيئمونى خواى په روهدگار.

وه هه روها ده فهرمويت: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ﴾ (النجم: ٢٣) .
 واته: موشرىكان ته نها شويني هه واو ئاره زووه دروونه نه خو شه كانيان ده كه ون، له كاتيكا به راستى له لايه ن خواى په روهدگار يانه وه پيئمونى هيدايتيان پئ گيشتبوو (به لام شويني نه ده كه وتن).

٢ - شوين كه وتن و دل په يوه ست بوون به شوبه كان: كه سانى بيدعه چى كه سانىكن شويني شوبه ده كه ون، هه ر بويه ده كه ونه بيدعه وه، خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمْتًا بِهِ ء كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ٧) .

واته: خواى په روهدگار ئه و خوايه يه كه قورئانى پيروزي بوسه ر تو "پيغه مبه ر (صلوات عليه)" دابه زاندووه، هه نديك له نايه ته كانى دامه زراوو پوون و ئاشكران، كه بنچينه و بناغى قورئانى پيروزن، وه هه نديك له نايه ته كانى ماناو واتاي جوړاو جوړ هه لده گرن، جا ئه و كه سانى كه لارى و لادان له دلياندا هه يه حه ز له حه ق و راستى ناكه ن به لكو شويني ئه و نايه تانه ده كه ون كه ماناو واتاي جوړاو جوړ هه لده گرن بو ئه وهى فيتنه و ئاشوب و ناكوكى و دوويه ره كى دروست بكه ن، يان بو ئه وهى ماناو واتا كه ي به هه له ليك بده نه، له كاتيكا ليك دانه وهى ماناي ئه و نايه تانه ته نها خواى په روهدگار به ته واوى ده يان زانيت، بويه كه سانى خاوه ن عيلم و زانيارى زور شاره زاو رو له زانستدا ده لين: ئيمه باوه رى ته واو و دامه زراومان هه يه به هه موو ئه و نايه تانه ي كه له لايه ن په روهدگار مانه وه يه و فه رمايشتى ئه وه، بويه جگه له كه سانى خاوه ن بيرو هو شه كان ياده وه رى وه رناگرن و بير ناكه نه وه له م قورئانه .

٣ - پشت به ستن ته نها به عه قل: هه ر كه سيك ته نها پشت به عه قلى خوئى ببه ستيت و واز له قورئانى پيروز و سوننه ت به نيئت ئه وه بئ گومان كه سيكى گومراو سه رليشيواو بيدعه چى ده بيت، خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر).

واته: ئه ي موسلمانان ئه وهى كه پيغه مبه ر (صلوات عليه) بوئ هيناون (له قورئانى پيروز و سوننه ت) وه ريبگرن و هه ر فه رمانىكى پيكرن به گوئى بكه ن، وه هه ر شتىكى لى قه ده غه كردن و نه هى لى كردن يه كسه ر لى دوور بكه ونه وه و مه يكه ن، چونكه به راستى خواى په روهدگار زور به توندى تو له ده ستينيت له كه سانى كه سه ريچى فه رمانه كانى پيغه مبه ر (صلوات عليه) ده كه ن.

وه هه روها خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (الأحزاب: ٣٦) .

واته: بو هيج پياوو ئا فره تىكى ئيماندار شياو نبيه و دروست نبيه، كاتيك خواى په روهدگار و پيغه مبه ر كه ي (صلوات عليه) بريارى شتىك بده ن، ئه وان سه ر پشك بن (يان خو يان به سه ر پشك بزائن) له ئه نجامدانى ئه و كار هدا، چونكه هه ركه سيك سه ريچى فه رمانه كانى خواو پيغه مبه ر كه ي (صلوات عليه) بكات، ئه وه بئ گومان كه سيكى گومراو سه رليشيواوه به ئاشكرا.

٤ - شوين كه وتنى كو يرانه و ده مارگيرى: زوربه ي بيدعه چيه كان به هوئى شوين كه وتنى كو يرانه بو باوو باپيران و گه وره كانيان و ده مارگيرى نادرستانه و بئ زانيارiane بو پيشه واو ماموستا كانيان تووشى بيدعه كردن بوونه، خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا أَفَعَيْنَا عَلَيْهِ ء آبَاءَنَا﴾ (البقرة: ١٧٠) .

واته: ئەگەر بەو خەلکە بوتریت: شوینی ئەو بەرنامە و مەنەج و پێبازە بکەون که خوای پەروردگار دایبەزاندوو، ئەوان دەلین: نەخێر ئیمە تەنھا شوینی ئەو دەکەوین که باوو باپیرانمان لەسەری بوونە و کردویانە.

بۆیە ئەهلی بیدەع کەسانی دەرچوو لە پێگای راستی قورئانی پیروژ و سوننەتی پیغمبەر (ﷺ) کردوو خراب و زیادەکانیان (بیدەکانیان) بۆ پارزینراو تەو، هەرۆک خوای پەروردگار دەفەر مویت: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تُدْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (فاطر: ۸).

واته: ئایا ئەو کەسە ی که کردوو ناشیرین و خراپەکانی (بیدەکانی) بۆ پارزینراو تەو و بە چاک و جوانی دەزانیت؟! (وێه) ئەو کەسە وایە که پیوهری خوایی پێیە بۆ چاک و خراپە، بە راستی خوای پەروردگار بیەوێت هەرکە سێک سەرلێشێواو بکات بە هۆی خراپەکانیەو ئەو سەرلێشێواوی دەکات، وە بیەوێت هەرکە سێک هیدایەت بدات ئەو هیدایەتی دەدات و پێنمونی دەکات، بۆیە ئەو پیغمبەر (ﷺ) تۆ خۆت مەفەوتێنە بە خەفەت خواردن لێیان (کاتیک ئیمان ناهینن و کردووێ چاکە ناکەن)، چونکە خوای گەرە زۆر زانایە و بە ئاگایە بەو کارانە ی که ئەوان ئەنجامی ئەدەن.

و هەرۆه ها خوای پەروردگار حالی کەسانی بی باوهریو بیدەچی و شوین کەوتوانی هەواو و ئارەزومان بۆ پوون دەکاتەو و دەفەر مویت: ﴿يَوْمَ تَقُلبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ (۱۶) ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ﴾ (الأحزاب: ۶۶-۶۷).

واته: لەو پۆژەدا (کە پۆژی قیامەتە) دەم و چاوو پوخساریان ئەم دیوو ئەو دیوی پێدەکریت لە ناو ئاگری دۆزەخدا (تا چاک سزا بکێشن و بسوتین) لەو کاتەدا بە دەم نالەو هاوارەو دەلین: ئای خۆزگە شوینی فەرمانەکانی خوای پەروردگار و پیغمبەر (ﷺ) بکەوتیناوە و شوینی هیچ چەرپی و مەنەج و پێبازیک نەکەوتیناوە، وە دەلین: ئەو پەروردگارمان بە راستی ئیمە مل کە چ و گوێڕایەلی گەرەو دەسەلاتدارو ئاگاگامان بووین، بۆیە هەر ئەوان ریگە و پێبازی حەق و راستیان لێشێواندین و سەرگەردانیان کردین (بۆیە گیرۆدە ی ئاگر و لە ناو دۆزەخدا سزای توند و بە ئێش دەدرین).

۵ - دانیشتن و تیکە لاو بوون لە گەل کەسانی خراب و بیدەچیدا: یەکیک لەو هۆکارانە ی که موسلمان بە هۆیەو توشی بیدەع دەبیت و بیدەع و خراپە ی پێی بلاو دەبیتەو بریتیه له: دانیشتن و تیکە لاو بوون لە گەل کەسانی خراب و بیدەچیدا، بۆیە خوای پەروردگار ئەو هۆی بۆمان کردۆتەو که دانیشتن و تیکە لاو بوون لە گەل کەسانی خراپدا پەشیمانی دواپۆژی لە دواوە، هەرۆک دەفەر مویت: ﴿وَيَوْمَ بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۱۷) ﴿يَوَيْلٌ لِّتَنِي لِمَ اتَّخَذْتُ فَلَانًا حَلِيلًا﴾ (۱۸) ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ حَذُولًا﴾ (الفرقان: ۲۷-۲۹).

واته: پۆژیک دیت (کە پۆژی قیامەتە) ستم کارو بی باوهر قەپ دەکات بە هەر دوو دەستی خۆیداو گاز لە هەردوو دەستی خۆی دەگریت لە پەشیمانیدا، دەلین: خۆزگە لە گەل پیغمبەردا (ﷺ) ریگە و پێبازی ئیمان و ئیسلامە تیم بگرتایەتە بەر. هاوارو پۆرۆ بۆ خۆم خۆزگە لە دنیادا فلانە کەسم نەکردایەتە هاوهر و دوستی خۆم، چونکە بە راستی سەری لێشێواندم و گوهرای کردم. بە راستی گوهرای سەرلێشێواوی کردم لە بەرنامە و پێبازی خوا، دوا ی ئەو هۆی که مەنەج و پێبازو بەرنامە ی خواو پیغمبەر (ﷺ) پێگەیشتبوو، شەیتان هەموو کاتیک هانی مرۆف دەدات بۆ بی باوهری و خراپە کاری، وە لە دواشیدا پشستی لی هەلە دەکات.

و هەرۆه ها خوای پەروردگار دەفەر مویت: ﴿وَإِذْ رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۶) (الأنعام: ۶۸).

واته: ئەو پیغمبەر (ﷺ) کاتیک ئەوانەت بینی که دەم دەخەنە ئایەتەکانی ئیمە و گالته جاری پێدەکەن، لەو کاتەدا تۆ پشیمان تی بکە و کۆرۆ دانیشتاگەکان بەجی بهێلە هەتا ئەو کاتە ی دەچنە ناو باسیکی ترهوەو (باسی ئایەتەکانی ئیمە ناکەن بە

گالته جاريه وه) وه نه گهر شه يتان له بيري برديته وه (كه دور بكه ويته وه لييان) پاش به بير هاتنه وهت دامه نيشه وه كور مه به سته له گه ل كه ساني بي باوه رو سته مكاردا.

وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴾ (النساء: ١٤٠).

واته: به پاستي خوي پوره دگار له قورئاني پيروزدا بوي دابه زاندوون و فهرماني پي كردوون: كه هه ركاتيك له جيهه كدا گويتان لي بوو كوفرو بي باوه پي و گالته جاري به نايه ته كاني خوا ده كرا، نه وه نه ي (موسلمانان) دامه نيشن له گه ل نه وانده هه تا باسه كه يان نه گوپن، بويه نه گهر نيوه دابنيشن و گوئي نه دن به فهرماني خوا، نه وه بي گومان نيوهش له و كاته دا وه كو نه وانن، به پاستي خوي پوره دگار هه موو دوو پروه كان و بي باوه په كان له ناو دوزه خدا كوده كاته وه و سزايان ده دات.

وه پيغه مبه ر (عليه السلام) ده فهرمويت: ((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السُّوءِ؛ كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ؛ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْدِثَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً))^(٨١).

واته: نمونه ي كورپو دانيشتن له گه ل كه سي چاكدا، وه هاوپييه تي كردن و دانيشتن له گه ل كه سي خراپدا، وه كو: هه لگري بوئي ميسك (بون فروش) و فوكه ر به كوره دا (ناسنگه ر) وايه، بويه هاوپييه تي كردني كه سي يه كه م وه كو بون فروشيك وايه يان نه وه تا بوئي خووشي لي ده كريت، يان بوئي خوشت پيده به خشيت، يان بوئي خووشي لي ده بينيت و بوئي ده كه يت، به لام ناسنگه ره كه يان پريشكي كوره كه ي جله كانت ده سوتيني، يان بوئي ناخوش ده بينيت و هه ليده مرثيت.

٦ - **بن دهنگ بووني زانايان به رامبه ر بيده وه و شاردنه وه ي عيلم:** بن دهنگ بووني زانايان به رامبه ر كردني بيده وه و شاردنه وه ي نه و عيلم و زاناياريه ي كه لا يانه يه كي كه له هوكاره كاني سه ره لداني بيده وه و خراپه كاري له ناو خه لكيدا، خوي پوره دگار ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ۗ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ (البقرة: ١٥٩-١٦٠).

واته: به پاستي نه و كه سانه ي كه به رنامه و رينمونيه كاني ناشكراي نيمه ده شارنه وه كه نارديو مانه، دواي نه وه ي كه بو خه لكيمان پوون كردوته وه له قورئاني پيروزدا، نا نه وانه خوي پوره دگار له په حم و به زه يي خوي دووريان ده خاته وه و به نه فره تيان ده كات، وه فريشته كان و هه موو خه لكيش به نه فره تيان ده كات، جگه له وانه ي كه ته وبه يان كردووه و نه و حه قيقه ت و پاستيانه يان پوون كردوته وه كه جاران شارديو يانه وه، نا نه وانه ته وبه و گه رانه وه يان لي وهرده گرم، وه به پاستي ته نها من زور ته وبه وهرده گرم و وه زور به به زه يي و به په حم.

وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ۖ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (البقرة: ١٧٤).

واته: به پاستي نه وانه ي كه وه ي (سروش) خوي پوره دگار ده شارنه وه كه له كتبه كанда دا يبه زاندووه (ته ورات و ئينجيل و قورئان) به و شاردنه وه يه نرخيكي كه م به ده ست دينن (نايه ته كاني خوي پوره دگار ده فروشن به نرخيكي زور كه مي دونيا له به ر به رزه وه ندي خويان، نه و كه سانه نه گهر هه موو دونياشيان ده ست بكه ويته هيشتا هه ر كه مه به رامبه ر نه و كاره يان) نا نه وانه ته نها ناگر ده خون و سكياني لي پر ده كات، وه له رورزي قيامه تدا خوي پوره دگار قسه ي به زه يي و به په حميان له گه لدا ناكات، وه پاكيان ناكاته وه له و تاوان و خراپه كاريه ي كه كردبو يان له دونيادا (تا سزايان نه دات نه گهر كه سانيكي بي باوه ر نه بن، خو

(٨١) متفق عليه من حديث أبي موسى الأشعري ت: البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك، ٢٨٧/٦، برقم ٥٥٣٤، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قرناء السوء، ٢٠٢٦/٤، برقم ٢٦٢٨.

تہ گہر بی باوہر پ ببن بہو کارہ تہوہ بہ ہیچ شیوہیہک لہو تاوانہ پاک نابنہوہو لہ دوزہ خیشدا دہرناچن) وہ سزای زور توندوو بہ ئیشیان بؤ ہہیہ .

وہ ہرودہا دہفہرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لُبِّيْنْتَهُ، لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتُرُونَ﴾ (آل عمران: ۱۸۷) .

واتہ: خوی پەروردگار پەیمانی لہو کہسانہ وەرگرتووہ کہ کیتابی بؤ دابہزاندوون تا پرونی بکہنہ بؤ خہلکی و مہبہستہکانی باس بکہن و نہیشارنہوہ، بہ لآم گوئیان پی نہداو خستیانہ پشتیانہ و بہ نرخیکی ہرزان فروشتیان، نای چہند کاریکی خراپیان کردوہ؟ نایہتہکانی خوی پەروردگاریان فروشتووہ بہ مالیکی کہمی دنیا .

بؤیہ خوی پەروردگار بہ واجب و پیوستی داناوہ لہسەر کۆمہلئیک لہ موسلمانان کہ بانگہواز بکہن و فەرمان بکہن بہ چاکہ و ریگری بکہن لہ خراپہ، ہرودہک خوی پەروردگار دہفہرمویت: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۴) .

واتہ: پیوستہ لہسەر ئیوہی موسلمان کہ کۆمہلئیکتان تیا بیت بانگہواز بکہن بؤ خیرو چاکہ، فەرمان بکہن بہ کردنی ہموو خیرو چاکہیہک، وہ ریگری بکہن لہ ہموو تاوان و خراپہیہک، بہراستی نا تہوانہ سہرکہوتوو و سہرفرازن .

أوسعید الخدری (رضی اللہ عنہ) لہ پیغہمبہری خواوہ (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمودہیہکمان بؤ دہگپڑتہوہ، کہ فہرموویہتی: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْبِرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ))^(۸۲) .

واتہ: ہر یہکئیک لہ ئیوہ تہی موسلمانان خراپہ و تاوانکاریہکی بینی با بیگوریت بہ ہیرو دہسہلانی، تہ گہر تہو موسلمانہ نہی توانی تہو تاوان و خراپہیہ بہدہستہکانی بگوریت تہوہ با بہدہمی بیگوریت (بہ ناموزگاری، یان بہ تورہ بوون)، خو تہ گہر نہیتوانی بہ زمانیش تہو تاوان و خراپہیہ بگوریت تہوہ با بہدل بیگوریت (بہ دل پیی ناخوش بیت) تہوہش نیشانہی بوونی لاوازترین ئیمانہ لہو کہسہدا .

تہم فہرموودہ پیروزہ تہوہمان بؤ پروون دہکاتہوہ کہ بانگہواز کردن بؤ کردنی کاری چاکہ و ریگری کردن لہ تاوان و کاری خراپہ پیوستہ لہ سہر ہموو موسلمانئیک بہ پیی توانا زانیاریہکہی .

عبدالله کوری مسعود (رضی اللہ عنہ) دہفہرمویت: پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہتی: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّتِهِ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ. ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ. فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. لَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ))^(۸۳) .

واتہ: ہیچ پیغہمبہریک (صلی اللہ علیہ وسلم) نہبووہ کہ خوی پەروردگار پیش من ناردبیتی ئیلا کۆمہلئ ہاوہل و دوست و سہرخہری ہہبووہ، تہوانہ شوینی سوننہتہکانی دہکوتن و بہ فەرمانی کاریان دہکرد، بہ لآم دوی تہوان کۆمہلئیک ہاتن تہوہی کہ دہیلین خوین نایکہن، وہ چہند کاریک دہکەن کہ فەرمانیان پی نہکراوہ بیکہن، بؤیہ ہہرکہسئیک بہدہستی جیہادیان بکات تہوہ ئیماندارہ، وہ ہہرکہسئیک بہزمانی جیہادیان بکات تہوہ ئیماندارہ، وہ ہہرکہسئیک بہدلئ جیہادیان بکات تہوہ ئیماندارہ، وہ لہ دوی تہم سئ قوناغوہ بہ تہندازہی دہنکہ خہرتہلہیہک ئیمان نییہ .

أبوهريرة (رضی اللہ عنہ) دہفہرمویت: پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہتی: ((مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ فَكْتَمَهُ أَلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ))^(۸۴) .

^(۸۲) رواہ مسلم، کتاب الإيمان، باب بیان کون النهی عن المنکر من الإيمان وأن الإيمان يزيد وينقص وأن الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر واجب، ۱/۶۹، برقم ۴۹ .

^(۸۳) رواہ مسلم، کتاب الإيمان، باب کون النهی عن المنکر من الإيمان، ۱/۷۰، برقم ۵۰ .

^(۸۴) الترمذی، فی کتاب العلم، باب ما جاء فی کتمان العلم، ۵/۲۹، برقم ۲۶۴۹، وأبو داود، فی العلم، باب کراهية منع العلم، ۳/۳۲۱، برقم ۳۶۵۸، وابن ماجه، فی المقدمة، باب من سئل عن علم فکتمه، ۱/۹۸، برقم ۲۶۶، ومسند أحمد، ۲/۲۶۳، ۳۰۵، وصححه الألبانی فی صحیح سنن الترمذی، ۲/۳۳۶، وصحیح سنن ابن ماجه، ۱/۴۹ .

واته: ههركه سيك پرسياى دهر باره زانستىكى شه رعى لى بركيت له كاتيكدا دهيزانيت به لام شارديوه و بوى پروون نه كرده وه، نه وه له پوژى قيامه تدا لغا و ده كريت به لغاوى ناگرين.

٧ - خو شوبهاندن به بن باوه ران و لاسايى كردنه وهيان: گه وره ترين هوكار بو كردن و بلاو بوونه وهى بيدعه له نيوان موسلماناندا بريتيه له خو شوبهاندن به بن باوه ران و لاسايى كردنه وهيان، نه وهى به لگه بيت له سهر نه م خاله نه وه فرموده يه كه ابي واقد الليثي (رضي الله عنه) له پيغه مبهروه (عليه السلام) ده يگيرته وه، كه ده فرمويت: ((حَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُنَيْنَ، وَنَحْنُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَكُنَّا أَسْلَمُوا يَوْمَ الْفَتْحِ، قَالَ: فَمَرَرْنَا بِشَجَرَةٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتَ أَنْوَاطٍ؟ وَكَانَ لِلْكَفَّارِ سِدْرَةً يَعْكُفُونَ حَوْلَهَا، وَيُعَلِّقُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يَدْعُونَهَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، فَلَمَّا قُلْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ (الأعراف: ١٣٨) لَتَرْكَبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ))^(٨٥).

(أبو واقد) ده فرمويت: له گه ل پيغه مبهري خوادا (عليه السلام) دهرچوين بو غه زاي حونه ين، له كاتيكده كه نيتمه نزيك بووين له بن باوه ريبه وه، چونكه ههنديكمان تازه موسلمان ببوين پيش فه تحى شارى مهككه، نه بى واقد ده فرمويت: تپه پيتين به ته نيشت داريكدا ووتمان: نهى پيغه مبهر (عليه السلام) توش داريكمان بو ديارى بكه تا شمشيرو تيرو رپه كانمانى پى هه لواسين ههروهك چون هاوه ل برپارده ران داريكمان داناوه شمشيرو تيرو رپه كانيانى پيوه هه لده واسن باوه ريان وايه پيروزه و سه ريان ده خات (هاوه لاني به ريزى پيغه مبهر (عليه السلام) ههنديكمان و ايان ووت باوه ريان و ابو نه گه ر نه و كاره بكن نه وه سهر ده كه ون)، موشريكه كان داريكمان هه بوو له ده وري ده مانه وه و به ده وريده ده سورانه وه و شمشيرو تيرو رپه كانيان پيوه هه لده واسى پيان دهوت: (ذات أنواط)، ابي واقد ده فرمويت: كاتيك نه و شته مان به پيغه مبهر (عليه السلام) ووت، زور توره بوو و فرمووى: "الله أكبر" واته: خواله هه موو كهس و شتيك گه وره تره، سويند به و خوايهى كه گيانى منى به دهسته شتيكتان ووت، ههر چون (بنو إسرائيل) شوين كه و توانى پيغه مبهر موسى (عليه السلام) به موسايان (عليه السلام) ووت: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ﴾ نهى موسى (عليه السلام) په رستراويكمان بو دابنئ هه رچون نه وان (موشريكان) په رستراويان هه يه، موسى (عليه السلام) فرمووى: به راستى نيوه گه ليكى نه زانن، پيغه مبهر (عليه السلام) فرمووى: به راستى نيوه شوينى مه نه هج و پيبارى پيش خوتان ده كه ون (واته: شوينى گاورو جوله كه ده كه ون).

نه م فرموده يه به لگه يه كى پروون و ناشكرايه له سهر نه وهى كه خو ليكچواندن و شوين كه و تنى موشريكان وى له گه له كه ي پيغه مبهر موسى (عليه السلام) كرد تا داواى نه و كاره خراپه ي لى بكن، وه ههر نه وهش بو وى له هاوه لاني به ريزى پيغه مبهر (عليه السلام) كرد تا داواى لى بكن داريكمان بو دابنئ و نه وانيش به پيروزه گه وره ي بزنان جگه له خواى په روه رديگار، كه زور به داخوه زوربه ي موسلمانانى نه مړو به و شيوه يه كه شوينى كافران كه تون و لاساييان ده كه نه وه له زوربه ي كاره بيدعه و تازه داهينراو شريكه كاندا وه كو: جه رنه كانى له دايك بوون و بيدعه و تازه داهينراوه كانى مردوو، وه خانوو دروست كردن له سهر گورپه كان، موسلمانى خو شه ويست نه وهى كه گومانى تيا نييه شوين كه و تنى ريگاو مه نه هجى گاورو جوله كه و بن باوه ران دهرگايه كه له دهرگاكانى هه واو ناره زوو^(٨٦).

^(٨٥) أخرجه بلفظه، أبو عاصم في كتاب السنة، ٣٧/١، برقم ٧٦، وحسن إسناده الألباني في ظلال الحجة في تخريج السنة، المطبوع مع كتاب السنة، ٣٧/١، وأخرجه الترمذي بنحوه، في كتاب الفتن، باب ما جاء لتركبن سنن من كان قبلكم، ٤٧٥/٤، برقم ٢١٨٠، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وانظر: النهج السديد في تخريج أحاديث تيسير العزيز الحميد، لجاسم بن فهيد الدوسري، ص ٦٤-٦٥.

^(٨٦) برونه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ١٤٧، ورسائل ودراسات في الأهواء والافتراق والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل، ١٧٠/٢، وكتاب التوحيد، للدكتور العلامة صالح الفوزان ص ٨٧.

ئوهی زیاتر ئەم باسه مان بۆ پروون بکاته وه ئه وهرموده یه یه که أبوسعید الخدری بۆمان ده گێرپێته وه له پیغه مبهری خواوه (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: ((لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شَبْرًا بِشَبْرٍ، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي حَجْرٍ ضَبًّا لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ: فَمَنْ))^(۸۷).

واته: ئیوه ئەی موسلمانان شوینی گهلانی پیش خۆتان ده که ون: بست به بست و بال به بال، ههتا ئەوان بچنه ناو کونی بز ن مژۆکه وه ئیوهش ده چنه ناویه وه شوینیان ده که ون، ووتمان: ئەی پیغه مبهری خوا (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه به ست گاورو جوله که یه که ئیمه شوینیان ده که ون، فهرموی: به لئ ئەی کئی تر هه یه.

زانای پایه بهرز ئیمامی النَّوَوِي (پهحمه تی خوی لیبیت) ده فهرمویت: السُّنَنُ: رِبِّيَاغِيَه، مه به ست به: (الشَّيْرُ، وَالذَّرَاعُ، وَحَجْرُ الضَّبِّ): نموونه هینانه وه یه به وهی که موسلمانان زۆر به خیرایی شوینیان ده که ون له سه ر پیچی و تاواندا، نه که له بی باوه پیدایا، به راستی له م فهرموده یه دا موعجیزه یه کی پروون و ئاشکرای تیدایه سه بارهت به وهی که پیغه مبهر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه والی پیدایه که به راستی له ناو موسلماناندا رویداوه.

له مه وه بۆمان ده رده که ویت که بست به بست و بال به بال، ههتا ئەوان بچنه ناو کونی بز ن مژۆکه وه ئیوهش ده چنه ناویه وه شوینیان ده که ون، هینانه وهی نمونه یه کی بهرچاوه له سه ر ئه وهی که موسلمانان هه ندیکان شوینی گاورو جوله که ده که ون له هه مو ئه و کارانه ی که نه هیان لی کراوه، بۆیه پیغه مبهر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاگاداری کردینه ته وه له وهی که خۆمان لی ک نه چوینین به که سانی جگه له موسلمانان، هه روه که ده فهرمویت: ((بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ حَتَّىٰ يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي. وَجُعِلَ الذَّلَّةُ وَالصَّعَارُ عَلَىٰ مَنْ خَالَفَ أَمْرِي. وَمَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ))^(۸۸).

واته: من نێردراوم وه کو پیغه مبهر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهر دهستی قیامه تدا به شمشیر (جیهاد بکه م له گه ل بی باوه پاندا) هه تا خوی په روه دگار به تاک و ته نها بپه رستیت و به هچ شیوه یه ک هاوه لی بۆ بریار نه دریت (واته: تیبکۆشم له گه ل موشریکاندا تا واز له دارو به رده و بت په رستی بهین و ته نها خوی په روه دگار به تاک و ته نها بپه رستن)، وه رزقم له ژیر سیبه ری په که مدایه (واته: کاتی غه زا ده که م ئه و مال ه ی بی باوه پان ده که ویته ژیر ده ستم حه لاله بۆم)، وه سه رشوپی و بچوکی بۆ ئه و که سه یه که به پیچه وان ه ی فه رمانه کانی من ده جولیته وه، وه هه ر موسلمانیک خوی لی ک بچوینیت به گه لی ک جگه له موسلمانان ئه وه وه کو ئه وان وایه و له وان ه.

۸ - پشت به ستن به فهرموده لاواز هه لبه ستراوه کان: یه کی که له و هۆکارانه ی که سه ر ده کیشتیت بۆ کردنی بیده و بلاو بوونه وهی پشت به ستن به فهرموده لاواز هه لبه ستراوه کان، زۆریه ی هه ره زۆری که سانی بیده چی پشت ده به ستن به وه فهرموده لاواز بی هیزو درۆیانه ی که هه لبه ستراون به ده م پیغه مبهری خوا (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه و فهرموودانه ی که زانایانی فهرموده ناس و شاره زا له بواری گێرانه وهی فهرموده دا پشتیان پی نابه ستن، به لام ئه هلی بیده ع ئه و فهرموده راست و دروست و سه حیحانه رهت ده که نه وه و وه ری ناگرن ئه گه ر پیچه وان ه ی ئه و بیرو بۆ چوون و بیده یه بیت که له سه رین، هه ر بۆیه به و هۆیه وه به هیلاک چوون و خه ساره و مه ند بوون، ولا حول ولا قوه الا بالله.

۹ - زیاده روه ی کردن له په له و پایه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچاگاندا: به راستی گه وره ترین هۆکاره بۆ ده رکه وتن و په ره سه ندنی بیده ع، به راستی هۆکاری شه ریک بریاردان بۆ خوی په روه دگار هه مووی له م ریبگایه وه بووه، چونکه خه لکی له دوی پیغه مبه ر ئاده م (عليه السلام) تا ده سه ده له سه ر بیرو باوه ریبکی پاک و خوا به ته نها په رستی بوون، به لام دوی ئه و ماوه یه خه لکی دلایان په یوه ست کرد به پیاوچاگانه وه (له پووی هاوار بۆ کردن، باوه ر بوون به وهی که پیاوچاگان دوی

^(۸۷) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: "لتتبعن سنن من كان قبلكم"، ۱۹۱/۸، برقم ۷۳۲۰، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ۲/۴، ۲۰۵۴، برقم ۲۶۶۹.

^(۸۸) أحمد في المسند، ۲/۵۰، ۹۲، وصحاح إسناده أحمد محمد شاکر في شرحه للمسنند برقم ۵۱۱۴، ۵۱۱۵، ۵۶۶۷، من حديث ابن عمر (رضي الله عنهما).

مردنیان سودو زیانیان به دهسته وه ده توانن شیفای نه خووش بدهن...)، وه زیاده په ویان تیا کردن تا وای لئ هات په رستیانیان جگه له خوای په روهردگار .

بویه خوای په روهردگار پیغه ممبر نوحی (علیه السلام) نارد تا خه لکی بانگ بکات بؤ په رستی خوای په روهردگار به تاک و تنها و واز هینان له په رستی پیغه ممبران (علیهم الصلاة والسلام) و پیاوچاکان و دارو به رده کان، بویه پیغه ممبرانیش (علیهم الصلاة والسلام) کاتیک خوای په روهردگار ناردیانی به هه مان شیوه ئه و بانگه وازه یان کرد^(۸۹)، وه زیاده په وی کردن له پیاوچاکان جاری واهیه ده بیته شریک وه کو: زیاد ریژ گرتن له پیسه و او پیاوچاکان و به رز کردنه وه یان زیاد له پله و پاییه خویان تا وای لیدیت له کوتاییدا ده په رستری، وه زیاده په وی جاری واهیه له دیندا ده کریت: ئه ویش به زیاده په وی کردن له و شهرعی که خوای په روهردگار دایناوه، یان زور توند بوون له جی به جی کردن شهرعدا، یان کافر کردنی موسلمانیک به ناحق، زیاده په وی له راستیدا بریتیه له: ده رچوون و به زاندنی سنور له بیروباوه و کرده کاندا، ئه ویش به ده برینی سوپاسیکی زیاد بؤ شتیک، یان زور سه رزنه نشت کردنی شتیک به و پییه که شایسته یه تی^(۹۰)، بویه خوای په روهردگار ناگاداری کردینه ته وه که زیاده په وی نه که یین هه تا له عیبادت و په رستنیشدا، هه روه که په روهردگار به ئه هلی کیتابی فرمووه: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ (النساء: ۱۷۱) .

واته: ئه ی ئه هلی کیتاب (مه به ست پییان گا وره کانن) زیاده په وی مه که ن له دینه که تاندا (ووته یه که، کرده وه یه که زیاد مه که ن له دینه که تاندا که خوای په روهردگار فرمانی پی نه کردوون تا بیکن).

وه هه روه ها پیغه ممبر (صلواته) ناگاداری کردینه ته وه که زیاده په وی نه که یین، هه روه که ابن عباس (رضی الله عنهما) له پیغه ممبره وه (صلواته) بومان ده گپ پیته وه که فرمویه تی: ((إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ))^(۹۱).

واته: ناگادارتان ئه که مه وه و ئه تان ترسینم له زیاده په وی کردن و پوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری، چونکه قه ومانی پیش ئیوه له ناو چوون به زیاده په وی کردن و پوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری و نادرست.

له م فرموده یه دا ئه وه مان بؤ ده رده که ویت که زیاده په وی کردن له دیندا گه وره ترین هوکاره بؤ شهریک بریاردان بؤ خوای په روهردگار و کردنی بیدعه و شوین که وتنی هه و او ئاره زوو^(۹۲)، هه ر له به ترسناکی زیاده په وی کردنه له دیندا که پیغه ممبر (صلواته) ناگاداری کردینه ته وه تا زیاد له سنور دهرنه چین و زیاده په و نه بین له پیاوه لدان به پله و پاییه هیچ که سیکا، هه روه که فرمویه تی: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۹۳).

واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه که ن بؤ سنوری خویه تی و په رستراویتی، هه روه که چوون گا وره کان زیاده په ویان کرد له (عیسای کوری مریم) (علیه السلام) هه ندیکیان ئه وه ندده زیاده په ویان کرد تیایدا

^(۸۹) پروانه: البداية والنهاية، لابن كثير، ۱۰۶/۱.

^(۹۰) پروانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، ۲۸۹/۱.

^(۹۱) النسائي، كتاب المناسك، باب التقاط الحصى ۲۶۸/۵، وابن ماجه، كتاب المناسك، باب قدر حصي الرمي ۱۰۰۸/۲، وأحمد ۳۴۷/۱، وصحح إسناده شيخ الإسلام ابن تيمية في إقتضاء الصراط المستقيم ۲۸۹/۱.

^(۹۲) پروانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، ۲۸۹/۱، والاعتصام للشاطبي، ۳۲۹/۱-۳۳۱، ورسائل ودراسات في الأهواء والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل، ۱۷۱/۱، ۱۸۳، والغلو في الدين في حياة المسلمين المعاصرة، للدكتور عبد الرحمن ابن معلا اللويحي، ص ۷۷-۸۱، والحكمة في الدعوة إلى الله عز وجل، لسعيد بن علي [الكاتب]، ص ۳۷۹.

^(۹۳) البخاري، كتاب الأنبياء، باب قول الله تعالى: {وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...}، ۱۷۱/۴، برقم ۳۴۴۵.

ووتیان خواجه، هندیکیان ئەلین کوری خواجه وه بۆچونی تریشیان هیه تییدا، بۆیه پیغه مبهەر (صلواته) فرموویه تی: من ته نهها بهندهی خوام، بۆیه ده ربارهی من بلین و باوه رتان و ابیت که بهنده و پیغه مبهری خوام (صلواته).

موسلمانان خۆشه و یست پیغه مبهری خوا (صلواته) به رامبهر به خوی پهره ردار ته نهها بهنده و مرقه ئیکه وه کو سه رجه م مرقه کانی تر، به لام به رامبهر به ئیمه پیغه مبهریکی (صلواته) ره وانه کراوه له لایه ن خوی پهره ردار وه که باوه پ پیبون و شوینکه وتن و گوپراه لی کردنی و پیش خستنی فرمانه کانی به سه ر فرمانی مرقه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه ردارای و گوپراه لی کردنته بوی، وه باوه پ پینه بون و شوین نه که وتن و گوپراه لی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مرقه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه ری و ئیمان لاوازییه، بۆیه خۆشه و یستی پیغه مبهەر (صلواته) به دهم نابیت به لکو به زیندوو کردنه وه ی سوننهت و ریبازه که یه تی .

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه

بیدعه چه ند به شیکی جؤراو جؤری هیه، فرموو توو پوون کردنه وه ی ئه و به شان به شیوه یه کی کورت و پوخت:

به شی یه که م: بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی و بیدعه ی زیاد کراو:

۱ - بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی (البدعة الحقیقیة والأصلیة) : ئه ویش بریتیه له و بیدعه یه کی که نه له قورئانی پیروژ و نه له سوننه تی پیغه مبهرو (صلواته) نه له ووته ی یه که ده نگی زانایاندا به لگه ی له سه ر نییه، نه به شیوه یه کی گشتی وه نه به شیوه یه کی تفصیلی، هه ر بۆیه ئه م کاره ناو نراوه بیدعه له بهر ئه وه ی شتیکی تازه داهینراوه له دیندا بی ئه وه ی له پیشدا بوونی هه بوو بیت^(۹۴).

نموونه له سه ر ئه م جؤره بیدعه یه، وه کو: عیبادهت کردن و نزیك بوونه وه له خوی پهره ردار به دوور که وتن وه له خه لک و (موسلمانان) چوونه ناو ئه شکه توو شاخه کان و ازهینان له هه موو خۆشه کانی دونیا به گومانی ئه وه ی ئه م کارانه نزیك بوونه وه یه له خوی پهره ردار، ئه وانه ی ئه م کارانه ده که ن په رستن و عیباده تیکیان داهیناوه له لایه ن خویانه وه، وه خویان پیوه په یوه ست کردوو بی ئه وه ی خوی پهره ردار فرمانی پی کردین^(۹۵)، وه هه روه ها نمونه یه کی تر له سه ر ئه م جؤره بیدعه یه، وه کو: حه رام کردنی ئه و شتانه ی که خوی پهره ردار حه لالی کردوو گوایه ازیان لی بهینریت عیبادهت و په رسته ن به خوی پهره ردار^(۹۶)، وه جگه له م نمونه ش، بۆ زیاتر شارزابوون به روانه^(۹۷).

۲ - بیدعه ی زیاد کراو (البدعة الإضافة) : ئه م بیدعه و زیاده کراوه دوو پوو یان دوو به شی هیه:

یه که م: کردنی ئه م بیدعه یه به لگه ی له سه ره بۆیه له م پروه وه نابیته بیدعه .

دووهم: کردنی ئه م بیدعه یه هیه چه پیوه ندی نییه به به لگه که وه (به لکو وه کو بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی) وایه، واته: له پروه یه که وه سوننه ته له بهر ئه وه ی به لگه ی له سه ره، به لام له پروه یه کی تره وه ده بیته بیدعه له بهر ئه وه ی وه ستاوه له سه ر شو به نه که به لگه، وه جیاوازی نیوانیان له پروه ی و اتاوه ئه وه یه: یه که م له بنه رته د به لگه ی له سه ره، به لام له پروه ی چۆنیه تی و حاله ته کانی وه به لگه ی له سه ر نییه (له کاتیکدا پیویستی به به لگه هیه بۆ ئه وه ی بکریت) ئه م بیدعه یه زیاتر له عیبادهت و په رسته کاندای پوه ده دات نه که له عادات و داب و نه ریته کاندای^(۹۸).

^(۹۴) به روانه: الإعتصام للشاطي، ۳۶۷/۱.

^(۹۵) به روانه: الإعتصام للشاطي ۳۷۰/۱، وتفسیر القرآن العظیم، لابن کثیر، ۴/۳۱۶، وتیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للسعدی، ص ۷۸۲.

^(۹۶) به روانه: الإعتصام للشاطي، ۴۱۷/۱.

^(۹۷) به روانه: هه مان سه رچاوه، ۳۷۰/۱-۴۴۵.

^(۹۸) به روانه: هه مان سه رچاوه، ۳۷۰/۱-۴۴۵.

نمونه له سهر ئەم جۆره بیدعهیه: زیکره کانی دواى نوێژه فهززه کان، یان کردنى زیکر له ههر کاتی کدا به شیوهى کۆپو کۆبونه وه، یان ئیمام به دهنگى بهرز دوعا بکات و نوێژ خوینانیش بلین: آمین، زیکر و یادکردنى خواى پهروهردگار کارى سوننهت و زۆر خیره، به لام کردنى بهو شیوهیه خیر نییه، به لکو بیدعهیه و پیچه وانهى سوننهتیه پیغه مبه ره (صلواته) (٩٩)، وه لهو بیدعانه تایبته کردنى پانزهى مانگی شعبان به گرتنى پۆژوو، وه تایبته کردنى شه وه کهى به شه و نوێژ کردن، وه کردنى نوێژى (الرغائب) له جومعهى یه که مى مانگی ره جه بدها، ئەم کارانه بیدعهیه کی خراپن، وه بیدعهیه کی زیادکراون، له بهر ئەوهى نوێژ کردن و پۆژوو گرتن بنه پهرت تیا یاندا شه رعیه و کارى زۆر زۆر چاک و خیره، به لام ئەنجامدان و تایبته کردنى به کاتیکی دیارى کراو، یان تایبته کردنى به شوینى کی دیارى کراو، یان تایبته کردنى به شیوهیه کی دیارى کراو ده بیته بیدعه، چونکه نه به لگه ی قورئانى پیرۆزو نه سوننهتیه پیغه مبه رى (صلواته) له سهر نییه، بۆیه ئەم کارانه له بنه پهرت و خودى خویناندا کارى شهرعى و خیرن، به لام بیدعه ن بهو پییه ی که بهو شیوهیه ده کریت (١٠٠).

به شی دووم: بیدعه له رووی کردن و واز لى هیئانه وه

١ - بیدعه له رووی کردنه وه: ده چیته ژیر پیناسه ی بیدعه وه که بریتیه له: (البدعة: طریقه فی الدین مخترعه، تُضاهي الشرعيّة، يُقصدُ بالسُّلوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعْبُدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ) (١٠١).

واته: بیدعه: ئەو ریگا تازه داهینراوهیه که ئەگه ر بینیت و سهیری بکهیت له کارىکی دروست و شهرعى ده چیت (که له بنه پهرتیشدا وانیه) مه به ست به کردن و ئەنجامدانی ئەو کاره زیاد عیبادتهت کردنه بۆ خواى پهروهردگار. نمونه له سهر ئەم جۆره: زیادکردنى ووتهیه که یان کارى که خوی له شهرعى خواى پهروهردگاردا نه بیته، وه کو: که سیك پکاتیک زیاد بکات له نوێژدا، یان شتی که بینیته ناو دینه وه که خوی ئەو شته ی تیدا نه بیته، یان عیبادتهتیک بکات به پیچه وانهى سوننهت و هه لس و کهوت و په وشتی پیغه مبه ر (صلواته) بیته، یان کاتیک تایبته بکات به عیبادتهتیکى شهرعى له کاتیکدا خواى پهروهردگار و پیغه مبه ر (صلواته) تایبته تیان نه کردوه، وه ک تایبته کردنى پانزهى مانگی شعبان به گرتنى پۆژوو وه تایبته کردنى شه وه کهى به شه و نوێژ کردن.

٢ - بیدعه ی نه کردن و واز لى هیئان (البدعة التركية): ئەم جۆره ش ده چیته ژیر گشتی پیناسه ی بیدعه لهو پروه وه ی که (طریقه فی الدین مخترعه) ریگایه کی تازه ی داهینراوه له دیندا، جاری واهیه واز هیئان و نه کردن کارى که ده بیته بیدعه جا ئەو کاره ی که وازی لى هیئراوه حهرام بیته یان نا، بۆ نمونه: جاری واهیه کارى که له لاله و دروسته بکریت له شه ردا، به لام که سیك له سهر خوی حهرامی ده کات، یان به مه به ستیک وازی لیدینیت، ئەو واز لى هیئانه یان ئەوه تا له شه ردا بایه خى پیدراوه، یان نا، ئەگه ر ئەو کاره له شه ردا بایه خ پیدراو بوو ئەوه واز لى هیئانی هیچی تیدا نییه، له بهر ئەوه ی واز هیئان له کارى که دروسته نه کریت یان داوا کراوه که نه کریت، ئەوه نه کردن و واز لى هیئانی هیچی تیدا نییه، وه کو که سیك خواردنى که سیك ناخوات له بهر ئەوه ی زیانی هیه بۆ لاشه ی یان عقلی یان دینه کهى، یان ههر شتیکی تر، بۆیه لیره دا هیچ ریگرک نییه له واز هیئان له وشته حه لالانه، ئەم واز هیئانه ده گه رپه توه بۆ خو پاراستن له و شتانه ی که زیانیان تیدایه.

بنچینه ی ئەم کاره ده گه رپه توه بۆ فه رموده که ی پیغه مبه ر (صلواته) که فه رمویه تی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) (١٠٢).

(٩٩) بروانه: الاعتصام للشاطبي ٤٥٢/١، وتنبيه أولي الأَبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ٩٦.

(١٠٠) بروانه: أصول في البدع والسنن، للشيخ العدوي، ص ٣٠، وتنبيه أولي الأَبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للسحيمي، ص ٩٦.

(١٠١) بروانه: الاعتصام للشاطبي، ٥٠/١-٥٦.

واته: ئەی کۆمەلی گەنجان هەر یەکێک له ئیوه توانای هەیه ژن بێنیت (توانای لاشەیی و مالی) با ژن بێنیت، چونکه ژن هینان پاراستنی چاو و داوینی تێدایه، وه هەر کهسێک توانای نییه ژن بێنیت با به پۆژوو بیته چونکه پۆژوو گرتن قه‌لعان و پارێزهره بۆی له تاوان.

وه دروسته کهسێک واز له هەندێ شت بهینیت که له شه‌رعدا هیچی تیانیه له ترسی ئەوهی نه‌که‌وێته کاریکه‌وه که شتی تیايه، ئەمه وه‌کو واز هینانه له و کارانهی که شوبه‌ه‌یان تیايه له ترسی که‌وتنه ناو حه‌رامه‌وه، وه پاک پراگرتن و دوور بوونی دین و نه‌فسیان له شوبه‌ه‌کان.

به‌لام ئەگەر کهسێک واز له و شتانه بێنیت که له دیندا حه‌لالن، ئەگەر نه‌کردن و واز لێ هینانه‌که‌ی وه‌کو پيشاندانی دینداری بیته، ئەوه دروست نییه ده‌بیته بیدعه، جا ئەو شته‌ی که نایکات حه‌لال بیته یان فه‌رمان پێ کراو بیته، وه یان ئەو شته له په‌رستن یان کپین و فرۆشتن یان داب و نه‌ریته‌کاندا بیته، جا ئەو نه‌کردنه به‌ ووته یان به‌ کرده‌وه یان به‌ بیروباوه‌ر بیته، ئەو که‌سه‌ی که ئەم شتانه ناکات ئەگەر باوه‌ری وایته به‌ واز هینان و نه‌کردنی ئەو کارانه له‌ خوای په‌روه‌ردگار نزیک ده‌بیته‌وه ئەوه که‌سێکی بیدعه‌چییه به‌ واز هینانی له‌و کارانه.

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئەوه‌ی که واز هینان و نه‌کردنی ئەو شتانه وه‌کو دین ده‌بیته بیدعه، به‌سه‌رهاتی ئەو سێ که‌سه‌یه که هاتن بۆ یه‌کێک له‌ ماله‌کانی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) پرسیاریان له یه‌کێک له‌ خیزانه‌کانی کرد سه‌بارهت به‌ عیباده‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((فَلَمَّا أُخْبِرُوا بِهَا كَانَهُمْ تَقَالُوهَا، فَقَالُوا: أَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَأُصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ فَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ وَلَا أَتَزَوِّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا، أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأُرْقُدُ، وَأَتَزَوِّجُ، فَمَنْ رَغِبَ عَنِّي فَلَيْسَ مِنِّي)) (١٠٣).

واته: کاتی که هه‌واییان پێدرا ده‌ریاره‌ی عیباده‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ که‌میان زانی، ئەوه‌بوو وتیان: ئێمه له‌ کوی و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ کوی؟ خوای په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو تاوانه‌کانی سه‌ره‌تاو کۆتای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆش بووه، بۆیه یه‌کیان ووتی: من به‌رده‌وام شه‌وانه شه‌ونویژ ده‌که‌م و هه‌رگیز ناخه‌وم، دووه‌میان ووتی: من سال دوانزه‌ی مانگ به‌ پۆژوو ده‌بم هه‌رگیز پۆژیکێ نابیت به‌ پۆژوو نه‌بم، سێیه‌میان ووتی: من دوور ده‌که‌ومه‌وه له‌ ژن و هه‌رگیز ژن ناهینم، کاتی که کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌وه‌و خیزانه‌کانی ئەو کاره‌یان بۆ باس کرد چوه‌ سه‌ر مینه‌به‌رو فه‌رموی: ئیوه‌ن ئەو که‌سانه‌ی که ئاوها و ئاوه‌تان ووتبوو؟ ئاگادار بن و باش بزانه‌ن سویند به‌ خوای په‌روه‌ردگار من له‌ هه‌موتان زیاتر له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌ترسم له‌ هه‌موشتان زیاتر عیباده‌تی بۆ ده‌که‌م و خۆم له‌ سزای ده‌پارێزم، به‌لام من به‌ پۆژوو ده‌بم وه‌ پۆژی واش هه‌یه به‌ پۆژوو نابم (پۆژووی سوننه‌ت نه‌که‌ فه‌رن)، وه‌ شه‌وان شه‌ونویژ ده‌که‌م و ده‌ش خه‌وم، وه‌ ژنیش دینم، بۆیه ئاگادارین ئەی موس‌لمانان هه‌ر که‌سێک واز له‌ سوننه‌تی من بێنیت و حه‌زی لێ نه‌کات ئەوه له‌ من نییه (له‌و کاره‌دا).

مه‌به‌ست به‌ (سُنِّي) پێگه‌ و پێبازی من، جگه له‌ فه‌رزه‌کان، وه (مَنْ رَغِبَ عَنِّي) مه‌به‌ست پێی: پشت هه‌لکردنه له‌ سوننه‌تی من و پووکردنه شتی تر، بۆیه مه‌به‌ست به‌ فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوه‌یه: هه‌ر که‌سێک واز له‌ مه‌نه‌ج و پێبازی من بهینیت و جگه له‌ مه‌نه‌ج و پێبازی من بگریته‌به‌ر ئەوه له‌ من نییه (له‌ پێگه‌ و پێبازی من لایداوه) (١٠٤).

(١٠٣) متفق عليه من حديث عبد الله بن مسعود T: البخاري، كتاب الصوم، باب الصوم لمن خاف على نفسه العزبة، ٢/٢٨٠، رقم ١٩٠٥، ومسلم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تاقت نفسه إليه ووجد مؤنته، ٢/١٠١٨، رقم ١٤٠٠.

(١٠٤) متفق عليه من حديث أنس بن مالك T: البخاري، كتاب النكاح، باب الترغيب في النكاح، ٦/٤٢١، رقم ٥٠٦٣، ومسلم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تاقت نفسه إليه، ٢/١٠٢٠، رقم ١٤٠١.

(١٠٥) بروانه: فتح الباري، لابن حجر، ٩/١٠٥.

موسلمانى خوښه ويست و سوننه ته له دلا شيرين نه وهى كه باسكرا نه وه مان بو پوون بووه وه، بيدعه دوو به شه: بيدعه يه كه له پووى زياد كړنه وه، بيدعه يه كه له پووى واز لى هينان و نه كړنه وه، هه روك بومان پوون ده بيته وه كه سوننه تيش دوو به شه: سوننه ته له پووى كړنى كاريكه وه، سوننه تيك له پووى واز لى هينان و نه كړنه وه، سوننه ته پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) هه رچون به كړنى كاريكى سوننه ته ده بيت، به هه مان شيوه نه كړن و واز لى هينانى هه ندى كار خوځى له خويدا سوننه ته، بويه خواى په روه ردگار چون به پيوستى داناوه له سه رمان كه شوينى پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) بكه وين له و كارانه ي كه نزيكمان ده كاته وه له خواى په روه ردگار "نه گه ر له و كارانه نه بيت كه ته نها تايبه ته به پيغه مبه (صلواته عليه وسلم)" به هه مان شيوه خواى په روه ردگار فه رمانى پى كړدوين و له سه رى پيوست كړدوين كه شوينى بكه وين، نه وپيش به واز هينان و نه كړنى هه ندى كار، بويه واز هينان و نه كړنى هه ندى كار خوځى له خويدا ده بيته سوننه ته، وه كړنى هه ندى كار ده بيته سوننه ته، بويه موسلمانى خوښه ويست باش بزانه و ناگاداربه چون ئيمه ناتوانين له خواى په روه ردگار نزيك ببينه وه به واز هينان و نه كړنى نه و كاره چاكانه ي كه پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) كړدويانينى، به هه مان شيوه ناتوانين له خواى په روه ردگار نزيك ببينه وه به كړنى نه و كارانه ي كه پيغه مبه (P) نه يانى كړدوه (كړنى بيدعه)، بويه نه و موسلمانى كه شتيك ده كات و پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) نه ي كړدوه، وه كو نه و موسلمانى وايه كه واز له و شتانه دينيت كه پيغه مبه (P) كړدويانينى، يه كسانن بى هيچ جياوازيه كه^(١٠٥).

به شى سئ يه م: بيدعه ي ووته يى بيروباوه رى، وه بيدعه ي كړدارى

١ - بيدعه ي ووته يى بيروباوه رى: وه كو ووته و بيروباوه رى جهمية و معتزلة و رافضة و سه رجه م گروهه گومراو سه رليشيو او وه كان، وه بيدعه ي گروهه تازه ده ركه و توه كانى وه ك (القاديانية، والبهاية)، وه سه رجه م گروهه بيروباوه رى خراپه كانى وه كو: (اسماعيلية، والنصيرية، والدروز، والرافضة) وه جگه له وانيش.

٢ - بيدعه ي كړدارى، نه وپيش چه ند جوريكه:

١ - بيدعه كړن له بنه رته ي په رستندا، وه كو داهينانى په رستنيك كه هيچ بنه رته تيكى نيه له شه ردا، وه كو داهينانى نوپيكي كه شه رى نيه، يان پوژوو گرتنيك كه هيچ بنه رته تيكى نيه له شه ردا، وه داهينانى بونه و جه رنيك كه له ئيسلامدا نه بيت، وه كړنى يادى له دايك بوون كه له بنه رته دا شه رى نيه به لكو داب و نه ريتى گاوه كانه.

٢ - زياده كړن له عيباده تيكي شه ريدا، وه كو زياد كړنى ركاتيكي له نوپيكي نيوه رپو يان عه سردا.

٣ - بيدعه و زياد كړن له شيوازى نه نجامدانى عيباده تيكي شه ريدا، وه كو كړنى عيباده تيكي به شيوازيكي ناشه رى، يان وه كو كړنى زيكره كانى دواى نوپيكي فه رزه كان به ده نكي به رزو به جه ماعت، يان قورس كړنى عيباده ته له سه ر خوت به راده يه كه له سوننه ته پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) ده رچيت.

٤ - تايبه ته كړنى كاتيكي به كړنى عيباده تيكي كه شه ر ديارى نه كړدوه ده بيته بيدعه، وه كو تايبه ته كړنى نيوه مانكى شعبان به كرتنى پوژوو، يان تايبه ته كړنى شه وه كه ي به كړنى شه و نوپيكي، هه ر چه نده پوژوو كرتن و شه و نوپيكي كړن دوو عيباده ته زور خيرن، به لام تايبه ته كړن يان به كاتيكي كه شه ر ديارى نه كړدوه ده بيته بيدعه و پيوستى به به لگه هه يه^(١٠٦).

^(١٠٥) بروانه: الاعتصام للشاطي، ١/٥٧-٦٠، و ٤٧٩، ٤٨٥، ٤٩٨، والأمر بالإتباع والنهي عن الإبتداع = لجلال الدين السيوطي، ص ٢٠٥، وأصول في البدع، للشيخ محمد أحمد العدوي، ص ٧٠، وحقيقة البدعة وأحكامها، لسعيد بن ناصر الغامدي، ٢/٣٧-٥٨، وتنبية أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ٩٧، وعلم أصول البدع للشيخ علي بن حسن الأثري، ص ١٠٧، وتحذير المسلمين عن الإبتداع والبدع في الدين، للشيخ أحمد بن حجر آل بوطامي، ص ٨٣.

^(١٠٦) بروانه: مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، ١٨/٣٤٦، ٣٥-٤١، وكتاب التوحيد للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ٨١-٨٢، ومجلة الدعوة، العدد ١١٣٩، ٩ رمضان، ١٤٠٨، مقال الدكتور صالح الفوزان في أنواع البدع، وتنبية أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ١٠٠.

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا

موسلمانان خۆشه ویست ئه وهی که گومانی تیدا نییه ئه وهیه که هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا حه رامه و سه رلیشیاووییه، له بهر فه رموده که ی پیغه مبه ر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فه رموویه تی: ((وَايَاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(۱۰۷).

واته: ئاگادارتان ده که مه وه له کاره تازه داهینراوه کان (له دیندا)، بی گومان هه موو تازه داهینراویک بیدعه یه، وه هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا گومرایی و سه رلیشیاووییه.

هه روه ها پیغه مبه ر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۸).

واته: هه رکه سیک کاریک دابه ییت و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته به زیادکردنی ئه و کاره ئه وه به سه ریدا ده دریته وه و لئی وه رناگریته. وه له گپرانه وه یه کی تر دا که ئیمامی مسلم گپراویته وه، پیغه مبه ر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۹).

واته: هه رکه سیک کاریک بکات (عیباده تیک) فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته بۆ کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وه رناگریته به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا.

موسلمانان خۆشه ویست ئه م دوو فه رموده پیرۆزه ی پیغه مبه ر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگهن له سه ر ئه وهی که شتیکی تازه داهینراو له م دینه دا ده بیته بیدعه، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراو حه رامه و سه رلیشیاووییه و وه رنه گراوه، بۆیه هه موو کاریک که پیی بووتریت بیدعه له عیباده ته کاندایا حه رامه، به لام حه رامیش پله ی هه یه له پووی تاوانه وه، ئه ویش به پیی ئه و بیدعه یه ی که ده کریته:

* بیدعه ی واهیه کوفره، وه کو: سوپانه وه به ده وری گۆره کاندایا به مه به ستی نزیك بوونه وه لیان، یان سه رپرین و نه زر کردن بۆیان، یان پارانه وه له مردووه کان و داوای کۆمه ک و یارمه تی کردن لیان، یان وه کو: بیدعه ی جهمیة و معتزلة و رافضة) کان.

* بیدعه ی واهیه هۆکاره و سه ر ده کیشیت بۆ کوفر، وه کو: دروست کردنی خانوو به سه ر گۆره کانه وه، وه نویتز کردن و پارانه وه له سه ریان.

* بیدعه ی واهیه له جووری تاوانه کانه، وه کو: بیدعه ی ژن نه هینان و مانه وه به گه نجی، یان پۆژوو گرتن و وه ستان له بهر خۆر گوایه تا ماندوو بیت خیری زیاتره، یان خۆ خه ساندن به مه به ستی نه مانی شه هوه ت، وه جگه له مانه ش^(۱۱).

ئیمامی الشاطبی (په حمه تی خوی لیبت) باسی ئه وهی کردوو که تاوانی ئه و که سانه ی بیدعه ده که ن له یه ک ئاستدا نین، به لکو به چه ند پله یه کی جیاوازه، جیاوازی ئه و تاوانه ش له چه ند پوویه که وه یه، به م شیوه یه ی لای خواره وه:

۱ - له و پووه وهی که بیدعه چییه که بانگه شه ی ئیجتیه اد ده کات یان که سیکی شوین که وتوو.

۲ - له و پووه وهی که بیدعه که له شته پیوستیه کاندایا ده کریته وه کو: دین، نه فس، عه قل، مال، وه جگه له مانه ش.

۳ - له و پووه وهی که بیدعه چییه که ئایا به شاراوویه ده یکات یان به ئاشکرا ده یکات؟

۴ - له و پووه وهی که بیدعه چییه که ده عوه ی بۆ ده کات و خه لکی بۆ لا بانگ ده کات، یان نا؟

۵ - له و پووه وهی ئایا بیدعه چییه که ده رچوو له ئه هلی سوننه یان نا؟

۶ - له و پووه وهی بیدعه که حه قیقیه یان زیاد کراوه.

^(۱۰۷) أبو داود، ۲۰۱/۴، برقم ۴۶۰۷، والترمذی، ۴۴/۵، برقم ۲۶۷۶، وصححه العلامة الألبانی فی "صحيح الجامع الصغير" ۲۵۴۹.

^(۱۰۸) رواه البخاري ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۳۴۴، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۰۹) متفق عليه: البخاري، ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۱۳۴۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۱) بروانه: كتاب التوحيد للعلامة الدكتور صالح بن فوزان الفوزان، ص ۸۲.

٧ - لهو پووه وهی ئایا بیدعه که پروون و ئاشکرایه یان ئالۆزه؟

٨ - لهو پووه وهی ئایا کردنی ئه و بیدعه یه کوفره یان نا؟

٩ - لهو پووه وهی ئایا بیدعه چیه که سوره له سهر کردنی ئه و بیدعه یه به بهرده وامی، یان بهرده وام نییه به لکو له بهر هۆیه ک

ده یکات و دوایی وازی لیدی نیت؟

ئیمامی الشاطی (پهحه تهی خوی لیتی) ئه وهی پروون کردۆته وه که بیدعه له یه ک ئاستدا نین له پرووی تاوانه وه به لکو جیاوازه و به پیی بیدعه که حوکم ده دریت به سه ریدا^(١١١)، وه ئه وه شی پروون کردۆته وه که بیدعه چهند پله یه کی هه یه، هه یانه حه رامه و هه یانه مکروه^(١١٢)، به لام وه سف کردنی بیدعه به سه رلیشیواوی هه موو جوړه کانی ده گریته وه^(١١٣).

بۆیه بیدعه به پیی جیاوازی تاوانیان دابه ش ده بیته بۆ سنی به ش:

١ - بیدعه ی واهه یه کوفری پروون و ئاشکرایه^(١١٤).

٢ - بیدعه ی واهه یه له پیزی تاوانه گه و ره کانه^(١١٥).

٣ - بیدعه ی واهه یه تاوانیکه له تاوانه بچوکه کان^(١١٦)، وه بیدعه ی بچوک چهند مه رجیکه ی هه یه بۆ ئه وه ی له جوړی تاوانه

بچوکه کان بیته، که نه مانهن:

١ - نابیت بهرده وام بیته له سه رکردنی، ئه گه بهرده وام بیته له سه رکردنی ئه وه ده بیته تاوانی گه و ره.

٢ - ده عوه و بانگه وازی بۆ نه کات، ئه گه ده عوه ی بۆ بکات ده بیته بیدعه و تاوانی گه و ره، چونکه خه لکی ده یکه ن و زور کاری

پی ده کریته.

٣ - له ناو کۆمه ل و قه له باغی موسلماناندا نه یکات، وه له و شوینانه دا نه یکات که سوننه تی تییدا ده کریته.

٤ - ئه و بیدعه یه به بچوک و بی پیز سه یر نه کات، چونکه ئه وه سوکایه تی کردنه پیی، وه سوکایه تی کردن به تاوان گه و ره تره

له تاوان^(١١٧).

ناوی سه رلیشیواوی به سه ر هه رسنی به شه که دا داده بریت، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ر^(صلواته علیهم) هه موو جوړه بیدعه یه کی به سه ر

لیشیواوی ناو بردوه، ئه ویش بیدعه ی پی له دین ده رچوون و بیدعه ی پی تاوان بار بوون ده گریته وه جا تاوانه که گه و ره بیته یان

بچوک^(١١٨).

هه ندیک له زاناکان بیدعه دابه ش ده که ن به سه ر پینچ حوکمه شه ریعه که دا، بۆیه ده لئین: بیدعه هه یه کردنی واجبه، بیدعه

هه یه کردنی حه رامه، بیدعه ی واهه یه کردنی سوننه ته، هه یانه کردنی مکروه، هه یانه مباح.

ئهم دابه ش کردنه پیچه وانه ی فه رموده که ی پیغه مبه ره^(صلواته علیهم) که ده فه رموویت: ((فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة

ضلالة))^(١١٩).

^(١١١) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٢١٦/١ - ٢٢٤، و ٥١٥/٢ - ٥٥٩.

^(١١٢) ئهم دابه ش کردنه، دابه ش کردنیکه هه له یه، چونکه هه یه بیدعه یه کی (مکروه) نییه له شه رعا به و مانایه ی که ئه گه نه یکه یه خیرت بگات و ئه گه بیکه یه تاوانت ناگات، به لکو بیدعه هه مووی گومراییه (وکل بدعة ضلالة).

^(١١٣) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥٣٠/٢.

^(١١٤) بروانه: هه مان سه رچاوه، ٥١٦/٢.

^(١١٥) بروانه: هه مان سه رچاوه، ٥١٧/٢ و ٥٤٣/٢ - ٥٥٠.

^(١١٦) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥١٧/٢ و ٥٣٩/٢ - ٥٤٣، ٥٥٠.

^(١١٧) بۆ زیاتر شه ره زا بوون له شه رحی ئهم مه رجانه، بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥٥١/٢ - ٥٥٩.

^(١١٨) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥١٦/٢.

^(١١٩) رواه أبو داوود، ٢٠١/٤، برقم ٤٦٠٧، و الترمذی، ٤٤/٥، برقم ٢٦٧٦.

جوری دووم: که سیک کاتیک زیارت و سهردانی گوره کان ئەکات مەبەستی پێی پارانه ویه له خوای گوره به مردوه کان، ئەم کاره بیدعهیه و داهینراوه له ئیسلامدا، بەلام وهکو خالی پێشوونیه تا بگاته رادهی شیرکی گوره، زۆریه ئهوانه ی تهوه سول دهکن به پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاو چاکان دهلین: نزیك دهبمهوه له تو ئه ی خوای پهروهردگار به پیغه مبهره که ت (صلواته) یان پیغه مبهرانت (عليهم الصلاة والسلام) یان فریشته کانت یان بهنده پیاو چاکه کانت، یان به حهقی فلانه شیخ، یان دهلین: خوايه لیت نزیك دهبمهوه به حورمهت و پیزی فلانه شیخ، یان خوايه لیت نزیك دهبمهوه به قهلام و (لوح المحفوظ)، یان جگه لهو شتانه که له پارانه وهکانیادا دهلین، که هه ره مووی بیدعهیه و کاریکی تازه داهینراوی خراپه، بهلام ئه وهی که له سوننه تدا هاتوه نزیك بوونه وه له خوای پهروهردگار به ناوو سیفاته جوانه کانی دهبیت، یان به کردنی کرده وه چاکه کان دهبیت، ههروه که له سه حیحی بوخاری و موسلیما به سه ره هاتی ئه و سێ که سه ی که چوونه ئه شکه وته که وه هاتوه، وه ههروه ها موسلمان ده توانیت به دوعای موسلمانیک زیندووی حازر ته وه سول بکات و له خوای پهروهردگار نزیك ببیته وه.

جوری سێیه م: هه رکه سیک گومانی وابیت پارانه وه له لای گوره کان گیرایه وه لام دراوه یه، یان بلیت پارانه وه له لای گوره کان باشتره وه که پارانه وه له مزگه وته کاند، ئه و کاره به یه که دهنگی زانایان کاریک و گومانیک خراپه به بی بوونی خیلاف له نیوانیادا که کاریکی بیدعه و خراپه، کاریکه نه خوای پهروهردگار به شه رعی داناوه، وه نه پیغه مبه ره که شی (صلواته)، وه هیچ یه کی که له هاوه لانی پیغه مبه ر (صلواته)، وه شوین که وتوانیان وه زانایان و پێشه وای دین ئه م کاره یان نه کردوه، بی گومان هاوه لانی پیغه مبه ر (صلواته) چه ندین جار تووشی ووشکه سالی و ناخوشی و نارچه تی ده بوون هیچ کاتیک نه ده چوونه سه ر گوره که ی و بپارینه وه، به لکو ئیمامی عومره (رضی الله عنه) داوای له ئیمامی عباسی (رضی الله عنه) مامی پیغه مبه ر (صلواته) ده کرد تا دوعای باران بارینیان بو بکات، هه ر بویه سه له ف و پیاو چاکانی پێشین نه می و ریگریان کردوه له پارانه وه له لای گوره کان، ههروه که جاریکیان علی کوری حسین (رضی الله عنهم) پیاویکی بینی له کونیکه وه ده چووه لای گوره که ی پیغه مبه ر (صلواته) ده پارایه وه، ئه ویش فه رموی: ئایا فه رموده یه که ت پێ بلیم که له باوکه وه (ئیمامی علی) بیستومه و ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (صلواته) بیستویه تی که فه رمویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَلَا تَجْعَلُوا يُبُوتَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا، حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَسَبِّحُونِي بِسَلَامِكُمْ وَصَلَاتِكُمْ))^(١٢١).

واته: گوره که م مه که ن به جه ژنگا، وه ماله کانتان مه که ن به گورستان (کردنی ماله کان به گور ئه وه یه: قورئانی تیدا نه خویندریت و نوژه سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه سه لاواتم له سه ر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئه گات له هه ر کوپیه که بن، چونکه خوای پهروهردگار کومه له مه لائیکه یه کی هه یه به رده وام ئه سورینه وه سه لات و سه لامی ئه و که سه انه م پێ ئه گه یه نن له ئومه ته که م که سه لام لی ئه که ن.

موسلمانی خۆشه و بیست ئه وه ی به لگه بیت له م فه رموده یه دا ئه وه یه: ئه گه ر گوری پیغه مبه ر (صلواته) که پیرۆزترین گوره له سه ر پووی زه ویدا نه می و ریگری لی کرابیت که نه کریته جه ژنگا، ئه وه گوری که سانی تر "هه ر که سانیک بن" زور له پێش تره تا ریگری لی بکریت و نه کریته جه ژنگا (واته: زور پوویان تی بکریت و زور سه ردانیان بکریت)^(١٢٢).

وه أبو هریره (رضی الله عنه) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (صلواته) فه رمویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا يُبُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ))^(١٢٣).

واته: ماله کانتان مه که ن به گورستان (کردنی ماله کان به گور ئه وه یه: قورئانی تیدا نه خویندریت و نوژه سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه گوره که م مه که ن به جه ژنگا، وه سه لاواتم له سه ر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئه گات له هه ر کوپیه که بن.

^(١٢١) رواه إسماعيل القاضي في كتاب فضل الصلاة على النبي ﷺ، ص ٣٤، وصححه الألباني في نفس المرجع وله طرق وروايات ذكرها في كتابه تحذير الساجد من اتخاذ القبور مساجد، ص ١٤٠.

^(١٢٢) بروانه: الدرر السنیه فی الأجوته النجدیه لعبد الرحمن بن قاسم ١٦٥/٦-١٧٤.

^(١٢٣) أبو داود، كتاب المناسك، باب زيارة القبور، ٢١٨/٢ ياسناد حسن، وأحمد ٣٥٧/٢، وه بروانه: صحيح سنن أبي داود ٣٨٣/١.

باسی هه‌شته‌م: بیدعه باوو بلاوه‌کانی ئەم سهرده‌مه:

بیدعه باوو بلاوه‌کانی سهرده‌م زۆر زۆرن که ناتوانیته هه‌موویان بژمی‌دریته، به‌لام بۆ نمونه هه‌تانه‌وه نه‌ک وه‌کو دیاری کردنیان ئەمانه‌یان باس ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گه‌ڕان به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ):

ئاهه‌نگ گه‌ڕان به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بیدعه‌و کاریکی خراپه‌، یه‌که‌م که‌س که‌ ئەو بیدعه‌یه‌ی داهینا (العیدیون) بوون له‌ سه‌ده‌ی چواری کۆچیدا بوو، بۆیه‌ زانیانی خه‌م خووری ئیسلام هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌و تا ئیستا پوچه‌لی و نادروستیته‌ی ئەم کاره‌یان پوون کردۆته‌وه‌، وه‌رهددی ئەو که‌سانه‌یان داوه‌ته‌وه‌ که‌ دایان هه‌تاوه‌و کاری پێ‌ده‌که‌ن، بۆیه‌ دروست نییه‌ ئاهه‌نگ گه‌ڕان به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، له‌ به‌ر چه‌ندین به‌لگه‌ی پوون و ئاشکرا، له‌وانه‌:

١ - ئاهه‌نگ گه‌ڕان به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یه‌کیکه‌ له‌و بیدعه‌ تازه‌ داهینراوانه‌ی که‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر کردن و دروستیته‌ی دانه‌به‌زاندووه‌، وه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌به‌ ووته‌و نه‌به‌ کرده‌وه‌و نه‌به‌ی ده‌نگ بوونی له‌سه‌ری به‌شهرعی نه‌گه‌ڕاوه‌، له‌ کاتیکه‌دا ته‌نها ئەو پێشه‌واو ئیمامانه‌، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویته‌: ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۗ ﴾ (الحشر: ٧) .

واته‌: ئەوه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆی هه‌تاوان (له‌ قورئانی پیرۆز و سوننه‌ت) وه‌ریبگرن و هه‌ر فه‌رمانیکی پێکردن به‌ گوێی بکه‌ن، وه‌ هه‌ر شتیکی لی‌ قه‌ده‌غه‌ کردن و نه‌هی لی‌ کردن لی‌ یه‌کسه‌ر لی‌ دوور بکه‌ونه‌وه‌ و مه‌یکه‌ن، چونکه‌ به‌پراستی خوای په‌روه‌ردگار سزای زۆر به‌ توندی ده‌ستینیت له‌ که‌سانیک که‌ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌که‌ن.

وه‌ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویته‌: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۗ ﴾ (الأحزاب: ٢١) .
واته‌: به‌پراستی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جوانترین و چاکترین نمونه‌ هه‌یه‌ تا چاوی لی‌ بکه‌ن و شوینی بکه‌ون، به‌ تابه‌تی بۆ که‌سانیک که‌ په‌زنامه‌ندی خویان مه‌به‌سته‌، وه‌ سه‌رفرازی دوا پوژ ئاواتیانه‌، هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام یادی خوا به‌زۆری ده‌که‌ن و زمانیان پاراوه‌ به‌ یادی ئەو.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویته‌تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) (١٢٤).

واته‌: هه‌رکه‌سیک کاریک بکات و فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیته‌ به‌ کردنی ئەوه‌ به‌سه‌ریدا ده‌دریته‌وه‌و لی‌ وه‌رناگیریت.

٢ - خه‌لیفه‌ به‌په‌رزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لانی به‌په‌رزی هه‌چیان ئاهه‌نگیان نه‌گه‌ڕاوه‌ به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ)، وه‌ موسلمانانیشیان بانگه‌واز نه‌کردوه‌ بۆ ئاهه‌نگ گه‌ڕان به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ)، له‌ کاتیکه‌دا ئەوان له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) باشترین و چاکترینی ئەم ئوممه‌ته‌ن، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ خه‌لیفه‌ به‌په‌رزه‌کانی ده‌فه‌رمویته‌: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْتَدِينَ مِنْ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْمُحَدَّثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ)) (١٢٥).

واته‌: ئامۆژگاریتان ده‌که‌م و فه‌رانتان پێ‌ده‌که‌م هه‌رکاتیک ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیتان بینی له‌ ناو موسلماناندا ده‌ست بگرن به‌ سوننه‌ته‌کانی من و مه‌نه‌ج و پێبازی خه‌لیفه‌ پێششانده‌رو هه‌دايه‌تدراوه‌کانم له‌ دوا‌ی مردنی من، سوورین له‌سه‌ر ده‌ست گرتن پێبانه‌وه‌ هه‌روه‌کو چۆن به‌ کاکيله‌کانتان شتی که‌ ده‌گرن، وه‌ ئامۆژگاریتان ده‌که‌م و ده‌تان ترسیتم له‌ هه‌موو بیدعه‌و کاره‌ تازه‌ داهینراوه‌کان له‌ دیندا، چونکه‌ هه‌موو بیدعه‌و تازه‌ داهینراویک له‌ دیندا گومپایی و سه‌رلێشێواوییه‌.

(١٢٤) متفق عليه: البخاري، برقم ٢٦٩٧، ومسلم، برقم ١٧١٨.

(١٢٥) أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ٢٠١/٤، برقم ٤٧٠٧، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع، ٤٤/٥ برقم ٢٦٧٦، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ١٥/١-١٦، برقم ٤٢، ٤٣، ٤٤، وأحمد ٤٦/٤-٤٧.

٢ - ئاهنگ گيړان به بونه ی له دايك بوونی پیغه ممبر (صلوات) له داهینراو ریگای که سانی سه رلیشیاو و دل لاجوو له سه ره حقه، چونکه یه که م که س که نه و بیدعه یی داهینا (الفاطمیون العبدیون) بوون له سه ده ی چواری کوچیدا بوو، خویمان دابوه پال (فاطمه) ی کچی پیغه ممبر (صلوات)، به فیل و ته له که و درو، که له راستیدا جوله که بوون، وه ده وتریت: ناگر په رست بوونه، وه ده وتریت له بنه رتدا له بی باوه رده کان بوونه^(١٢٦)، یه که م که سیان (العز لدين الله العبدی) مه غریبی بوو که له مانگی (شوال) ی سالی ٣٦١ کچی مه غریبی به جیهیشت و به ره و ولاتی مصر که وته ری له مانگی په مه زانی سالی ٣٦٢ کچی گه یشته مصر^(١٢٧)، نایا پاش نه مه بو هیچ موسلمانیکي عاقل و ژیر هیه که ته قلیدی رافضة (شیعه) بکات و شوینی مه نه هج و ریباری پوچه لیان بکه ویت و پیچه وانهی مه نه هج و ریباری پیغه ممبر (صلوات) بکات؟

٤ - خوی په روه ردگار دینی ته واو کردوه هیچ پیوستی به زیاده نییه، هه روه که ده فه رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ٣) واته: نه مړو دینم بو ته واو کردن و نیعمه تی خوّم پړاندوه به سه رتاندا وه رازیم لیان (نه ی موسولمانان) که نیسلام ناینتان بیت و هیچ مه نه هج و ریبار و ناینیکي تر نه که نه ناینی خوآن.

زانای پایه به رز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیبت) له ته فسری نه م نایه ته دا فه رمویه تی: (نه م نیعمه ت و به خششه ی خوی په روه ردگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سه ر نه م نوممه ته وه له کاتیکدا ناینه که ی بو ته واو کردوون، پیوستیان به هیچ ناینیک نییه جگه له ناینی پیروزی نیسلام، وه پیوستیان به هیچ پیغه ممبریک (صلوات) نییه جگه له پیغه ممبری خویمان (صلوات)، بویه خوی په روه ردگار پیغه ممبری (صلوات) گيړاوه به دواين پیغه ممبر (صلوات)، وه په وانهی کردوه بو هه مو مروّف و جنوکه کان، هیچ حه لالیك نییه مه گه ر نه و حه لالی کردیبت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر نه و حه رامی کردیبت، وه هیچ مه نه هج و ریبار و ناینیک حه ق و راست نییه مه گه ر نه و ناینه ی که پیغه ممبر (صلوات) به دینی زانیبت، وه هه ر شتیك نه و هه والی پیدایبت حه ق و راسته هیچ درو دواکه وتنی تیدا نییه^(١٢٨).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه م دین له هه مو پویه که وه ته واوه و پیوستی به زیادو که م نییه وه هه م خوی په روه ردگار ته واو نیعمه تی خو ی پشتموه به سه ر موسولماناندا.

وه پیغه ممبر (صلوات) دینی پوون کردوته وه بو موسلمانان به جوانترین شیوه، هیچ ریگه و کاریك که گه یه نه ر بیت به ره و به هه شت نیلا پوونی کردوته وه، وه هیچ ریگه و کاریك که گه یه نه رو نریك خه ره وه بیت له دوزه خ نیلا بو نوممه ته که ی پوون کردوته وه و ترساندویانیتی لی، وه نه وه ی که زانراوه و گومانی تیدا نییه نه وه یه که پیغه ممبر (صلوات) به ریترینی ناو هه مو پیغه مبرانه (عليهم الصلاة والسلام)، وه کو تایی هه موویانه، وه به ته واوترین شیوه دینی گه یاندوه، وه دلسورترین که س بووه بو موسلمانان، بویه نه گه ر ئاهنگ گيړان به بونه ی له دايك بوونیه وه له دین بوايه و کاریکی خیر بوايه و خوی په روه ردگار پیازی بوايه، نه وه پوونی ده کرده وه بو نوممه ته که ی، یان تا له ژيانا مابوو خو ی ده یکرد.

^(١٢٦) بروانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص ٢٥١، بروانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع، ص ٣٥٩-٣٧٣، بروانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ٢٣٢.

^(١٢٧) بروانه: البداية والنهاية: لابن كثير، ٢٧٢/١١-٢٧٣، ٣٤٥، ٢٦٧/١٢-٢٦٨، ٢٣٢/٦، ٦٣/١٢، ١٦١/١١، ١٣/١٢، ٢٦٦/١٢، بروانه: سير أعلام النبلاء للذهبي، ١٥/١٥٩-٢١٥، وذكر أن آخر ملوك العبيدية: العاضد لدين الله، قتله صلاح الدين الأيوبي سنة ٥٦٤هـ، قال: "تلاشى أمر العاضد مع صلاح الدين إلى أن خلعه وخطب لبني العباس واستأصل شأفة بني عبید وحق دولة الرفض، وكانوا أربعة عشر متخلفاً لا خليفة، والعاضد في اللغة: القاطع، فكان هذا عاضداً لدولة أهل بيته، ٢١٢/١٥.

^(١٢٨) بروانه: تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كثير (رحمه الله تعالى) ٢٦/٣.

پیغمبر (ﷺ) فرموده تی: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ)) (١٢٩).

واته: خوی په روهردگار هیچ پیغمبریکی (علیه السلام) نه ناردوه ئیلا پیوست بووه له سهری که ئوممه ته که ی پینمونی بکات بۆ هه موو خیره چاکه یه ک، که زانیبیتی کردنی ئه و کاره خیره چاکه ی تیدایه بۆیان، وه پیوست بووه له سهری که ئوممه ته که ی ئاگادار بکاته وه له هه موو شهرو خراپه یه ک، که زانیبیتی کردنی ئه و کاره زیان و خراپه ی تیدایه بۆیان.

٥ - داهینانی هاوشیوه ی ئه م جوړه یادوو بۆنه و بیده و تازه داهینراوانه، وای لی تیده گهیت که خوی په روهردگار دینی بۆ ئه م ئوممه ته ته و او نه کردوه، بۆیه ده بیته شه رعیک دابنریت تا دینی پی ته و او ببیت، وه داهینانی ئه م جوړه بیده و تازه داهینراوانه ئه وه ی لی تیده گهیت که پیغمبر (ﷺ) شه رعی به ته وای پوون نه کردوته وه که پیوسته پوون بکریته وه بۆ ئه م ئوممه ته، هه تا ئه و بیده چپیان هاتن کومه له بیده یه کیان داهینا له دیندا که خوی په روهردگار به هیچ شیوه یه که به لگه ی له سهر دروستیته دانه به زاندوه، به گومانی خویان ئه و کاره نزیکیان ده کاته وه له خوی په روهردگار، گومانی تیدا نییه که ئه مه کاریکی زور ترسناکه، وه پشت هه لکردنه له فرمانه کانی خوی په روهردگار و پیغمبره که ی (ﷺ)، به راستی خوی په روهردگار دینی ته و او کردوه و نیعمه تی ته وای خوی پزاندوه به سهر به نده کانیدا.

٦ - زانایان به پوون و ناشکرای ئینکاریان کردوه له بیده ی ئاهنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغمبر (ﷺ)، وه موسلمانانیا ن له خراپیتی ئه م کاره ترساندوه و ئاگاداریان کردونه ته وه، ئه ویش کار کردنه به ده که کانی قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمبر (ﷺ)، که ده مان ترسینن له بیده کردن له دیندا، وه فرمانمان پی ده که ن به شوین که وتنی پیغمبر (ﷺ)، ترساندومان له پیچه وانه کردنی فرمانه کانی له ووته و کرده وه و بیرو باوه پردا.

٧ - ئاهنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغمبر (ﷺ) خۆشه ویستی پیغمبره ی (ﷺ) پی نایاته دی، به لگو خۆشه ویستی پیغمبر (ﷺ) به شوین که وتن و جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپرایه لی کردنی دیته دی، هه روه که خوی په روهردگار ده فرمودیت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١)

واته: ئه ی پیغمبر (ﷺ) به موسلمانان بلی: ئه گه ر ئیوه خوی په روهردگارتان خۆش ده ویت ئه وه شوینی من بکه ون (به جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپرایه لی کردنی)، ئه و کاته ئه گه ر به ته وای شوینی فرمانه کانی من که وتن خوی په روهردگار خۆشتانی ده ویت و له تاوانه کانت خۆش ده بیته، وه خوی په روهردگار زور لیخۆش بوو و به به زه بییه.

٨ - ئاهنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغمبر (ﷺ) و کردنی ئه و یاده به جه ژنگا (سالانه دووباره بکریته وه) خۆ شوبهاندنه به گاورو جوله که، له کاتیکدا خوی په روهردگار و پیغمبره که ی (ﷺ) نه هیان لی کردووین که خۆمان لیک بچوینین پینان یان شوینین بکه وین.

٩ - موسلمانان ژیرو عاقل له خوی بای نابیته به زوری ئه و که سانه ی که ئاهنگ ده گپرن به بۆنه ی له دایک بوونی پیغمبر (ﷺ) له زۆربه ی شوینه کاند، چونکه حه ق به زوری ئه و که سانه نانسریته وه که ئه و کاره ده که ن، به لگو حه ق به به لگه ی شه رعی ده نانسریته وه، هه روه که خوی په روهردگار ده فرمودیت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ خِطْبُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (الأنعام: ١١٦)

واته: ئه ی پیغمبر (ﷺ) ئه گه ر تۆ مل که چی و گوپرایه لی زۆربه ی که سانی سهر زه وی بکه یت ئه وه له پیبازی خوات لاده بن و سه رلیشیواوت ده که ن.

وه هه روه ها ده فرمودیت: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (یوسف).

واته: دلنیا به که زۆربه ی خه لکی باوه پردار نین، هه ر چه نده تۆش به په رۆش بیت و هه ول بده یت (تا ئیمان بینن).

وه هروهها دهفهرموئیت: ﴿ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴾ (سبأ: ١٣).

واته: کهم لهبهندهکانی من سوپاسگوزارن.

١٠ - بنه‌مایه‌کی شه‌رعیمان هیه که نه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: (دُ مَا تَنَازَعَ فِيهِ النَّاسُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُنَّةِ رَسُولِهِ (P) .

واته: گئیرانه‌وه‌ی هه‌موو نه‌و کارانه‌ی که موسلمانان خیلافیان تییدا هیه ده‌بیّت بۆ لای قورئانی پیروژ و سوننه‌ته‌کانی

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلواته) بیّت.

وه‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئیت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ

إِن كُنْتُمْ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ (النساء: ٥٩)

نه‌ی ئیمانداران گوئی‌پایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌رو (صلواته) فه‌رمان په‌واکان بکه‌ن (که له موسلمانان له بیروباوه‌رو پابه‌ندبووندا)، خو

نه‌گه‌ر له شتی‌کدا کیشه‌که‌وته نیوانتتان ده‌رباره‌ی حوکمی خوایی، نه‌وه نه‌و کیشه‌یه بگئیرنه‌وه بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار و

پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلواته) (که قورئانی پیروژ و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ری (صلواته) مه‌به‌سته) نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌ری ته‌واوتان به‌ خواو به

پوژی دوا‌یی هیه، (په‌فتارکردنتان) به‌و شیوه‌یه چاکترین و باشترین سه‌رچاوه‌یه بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌کاننتان.

وه هروه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾ (الشوری: ١٠)

واته: نه‌ی موسلمانان نه‌گه‌ر له‌هه‌ر شتی‌کدا کیشه‌و راجیایتان هه‌بوو، نه‌وه سه‌رئه‌نجامی برپاره‌که هه‌ر بۆ لای خوای

په‌روه‌ردگار ده‌گه‌ر پیته‌وه (گئیرانه‌وه‌ی کیشه‌کان تنها بۆ قورئانی پیروژه له‌گه‌ل سوننه‌تدا).

وه نه‌وه‌ی که گومانی تییدا نییه نه‌وه‌یه: نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سێک ئاهه‌نگ گئیران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلواته)

بگئیریتته‌وه بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلواته)، نه‌وه نه‌بینیت خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانمان پی‌ده‌کات به‌ شوین‌که‌وتنی پیغه‌مبه‌ر

(صلواته)، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئیت: ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾ (الحشر: ٧)

واته: نه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صلواته) بۆی هیناوان (له‌ قورئانی پیروژ و سوننه‌ت) وه‌ریبگرن و هه‌ر فه‌رمانیکی پی‌کردن به‌ گوئی

بکه‌ن، وه هه‌ر شتی‌کی لی‌قه‌ده‌غه‌کردن و نه‌هی لی‌کردن یه‌کسه‌ر لی‌ی دوور بکه‌ونه‌وه و مه‌یکه‌ن، چونکه به‌راستی خوای

په‌روه‌ردگار سزای زۆر به‌ توندی ده‌ستینیت له‌ که‌سانیک که سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلواته) ده‌که‌ن.

وه خوای په‌روه‌ردگار نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه که دینی ته‌واو کردوووو نیعمه‌تی ته‌واوی خو‌ی به‌سه‌ر ئیمانداراندا

پشتووو، وه نه‌وه موسلمانان ده‌بینیت پیغه‌مبه‌ر (صلواته) فه‌رمانی نه‌کردووو به‌ ئاهه‌نگ گئیران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بونییه‌وه، نه‌ خو‌ی و

نه‌هاوه‌لانیسی ئه‌م کاره‌یان نه‌کردووو، بۆیه له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وئیت که ئاهه‌نگ گئیران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه

(صلواته) به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌دیندا نییه، به‌لکو له‌ بیدعه‌ تازه‌ داهینراوه‌کانه‌.

١١ - موسلمانان خو‌شه‌ویست نه‌وه‌ی که شه‌رعی بیّت بۆ تو بریتیه له: به‌ پوژوو بوونی پوژانی دووشه‌مه‌ نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری

خوات (صلواته) خو‌ش ده‌وئیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتی‌ک پرسسیاریان له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلواته) کرد ده‌رباره‌ی گرتنی پوژوو له‌ پوژی

دووشه‌مه‌دا، نه‌ویش فه‌رمووی: ((ذَلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ ، وَبُعِثْتُ فِيهِ ، وَأُنزِلَ عَلَيَّ فِيهِ)) (١٣٠).

واته: نه‌وه پوژه پوژی‌که تیایدا له‌ دایک بوومه، وه له‌و پوژه‌دا بووم به‌ پیغه‌مبه‌ر (صلواته)، وه هه‌ر له‌و پوژه‌دا قورئانی پیروژم بۆ

سه‌ر دابه‌زیوه .

موسلمانان خو‌شه‌ویست نه‌وه‌ی شه‌رعی بیّت لی‌رده‌ا نه‌وه‌یه: شوینی پیغه‌مبه‌ر (صلواته) بکه‌وین به‌ به‌پوژوو بوونی پوژانی

دووشه‌م، نه‌ک به‌ ئاهه‌نگ گئیران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلواته).

١٢ - گپړانی جه ژنی له دایک بوونی پیغه مبهه (ﷺ) به دهر نییه له چه ندین خراپه و تاوانکاری، به لکو پره له تاوان و سه ریچی، نه مه ش که سیک ههستی پی دهکات که نه و نا ههنگانه به چاوی خوی بیینیت، نه و خراپه و تاوانکاریانه، وهک نمونه نهک وهکو دیاری کردنی هه موویان:

١ - زوربهی نه و سرودو پیا هه لانا نهی که له و بونه یه دا دهوتریت به دهر نییه له به کارهینانی ووشه ی شیرکی، وه نه وهی دهوتریت زور زیاده پوهی تیدایه، له کاتیکدا پیغه مبهه (ﷺ) نه هی لی کردوین له زیاد پیا هه لانا که له سنوری خویان دهریان بکهین، ههروهک دهفه رموویت: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(١٣١).
 واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه کهن بو سنوری خویه تی و په رستراویتی، ههروهک چون گا وره کان زیاده پوه ویان کرد له (عیسای کوری مریم) (علیه السلام) هه ندیکان نه و ونده زیاده پوه ویان کرد تیایدا ووتیان خویه، هه ندیکان نه لاین کوری خویه وه بوچونی تریشیان هیه تیدایا (په نای ده گرین به خوی په روه ردگان)، بو یه پیغه مبهه (ﷺ) فه رموویه تی: من ته نها به ندهی خوام، بو یه دهر باره ی من بلین و باوه رتان و ابیت که به نده و پیغه مبهه ی خوام (ﷺ).

موسلمانان خوشه ویست پیغه مبهه ی خوا (ﷺ) به رامبهه به خوی په روه ردگار ته نها به نده و مروقیکه وهکو سه رجه م مروقه کانی تر، به لام به رامبهه به نیمه پیغه مبهه ریکی (ﷺ) په وانه کراوه له لای خوی په روه ردگار وه که باوه پ پیبون و شوینکه وتن و گوپرایه لی کردنی و پیش خستنی فه رمانه کانی به سه ر فه رمانی مروقه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه رداری و گوپرایه لی کردنته بو ی، وه باوه پ پینه بوون و شوین نه که وتن و گوپرایه لی نه کردن و پیش خستنی فه رمانی مروقه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه ری و ئیمان لاوازییه، بو یه خوشه ویستی پیغه مبهه (ﷺ) به دهم نابیت به لکو به زیندو و کردنه وهی سوننهت و ریبازه که یه تی.

٢ - وه له و بونانه دا چه ندین هه رامی تر پرووده دات، وهکو: تیکه ل بوونی پیاوان و ئافره تان، وه ووتنی گورانی و به کارهینانی ته پل و موسیقا، وه کیشانی ماده بی هوش که ره کان (له هه ندی له ولاته کان)، وه جاری واهیه شیرکی گه وره ی تیدا پرووده دات، وهکو پارانه وه و داوی کومه ک و یارمه تی کردن له پیغه مبهه ی خوا (ﷺ)، وه پارانه وه و داوی کومه ک و یارمه تی کردن له پیاوچاکان، وه سوکایه تی ده کریت به قورئانی پیروز، له کاتیکدا جگه ره ده کیشریت له و شوینه ی که قورئانی پیروزی تیدا ده خوینریت، وه گپړانی نه و نا ههنگه مال و پارهی کی زوری تیدا سه رف ده کریت، وه تیدای کوری به کومه لی زیکر ده به ستریت له گه ل چه پله لیدان و دهنگ هه لپرینیکی زور له لایه ن گه وره ی زیکر که ره کانه وه، وه جگه له م کارانه ش که ناشه رعین و دروست نین به یه ک دهنگی زانایانی له سه ر حه ق^(١٣٢).

کردنی چه ندین کاری نادرست و ناشیاو له و نا ههنگه دا، بو نمونه هه ندیک له ناماده بووانی نا ههنگه که به پیوه راده وهستن له کاتی باس کردنی له دایک بوونی پیغه مبهه ردا (ﷺ) به ریزو گه وره ییه وه، باوه ریان وایه پیغه مبهه (ﷺ) له و شوینه ی که نه و نا ههنگه ی لی ده گپردریت ناماده ده بیت، بو یه هه ندیکان به پیوه راده وهستن پیشوازی لی ده کهن و به خیر هاتنی ده کهن، به لام نه و که سه نه زان و نه فامانه نازانم به چی بیرو هوشیک نه و گومانه ده بن، ئایا نازانم که پیغه مبهه (ﷺ) له ناو گوره که یدایه و هه تا پورزی قیامت دهرناچیت، وه په یوه ندی ناکات به هیچ که سیکه وه و ناماده ی هیچ کوپ و کوپونه وه یه کیان نابیت، به لکو له ناو گوره که یدایه تا پورزی دواپی، به لام پوحه که ی له شوینه هه ره به رزه کانی به هه شته لای خوی په روه ردگار له شوینی ریزو

^(١٣١) البخاري مع الفتح بلفظه، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: {وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...}، ٤٧٨/٦، ١٤٤/١٢، وانظر: شرحه في الفتح ١٢/١٤٩.

^(١٣٢) بروانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص ٢٥١-٢٥٧.

کهرامه تدا (به هه شت) (١٣٣) ، ههروهك خواى پهروهردگار فهرمويه تى: ﴿ شَمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴾ (المؤمنون: ١٥-١٦)

واته: بى گومان سه رته نجام ئيوه هه ر ده بى ت بمن (له تويى خاكدا ده بى ت مه نزل بگرن)، پاشان ده بى ت له پوژى قيامه تدا زیندوو بکړينه وه (بو پاداشت و لى پرسينه وه). وه پيغه مبه ر (صَلَاةُ) ده فهرموي ت: ((أَنَا سَيِّدٌ وَلَدَ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرَ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشْفَعٍ)) (١٣٤).

واته: من گه وړه ي کوراني پيغه مبه ر ئاده م (عليه السلام)، وه يه که م که سم که له گوره که م درده چم، وه يه که م که سم تکا ده که م و تکام وه رگير او ه.

ئه م ئايه ته و فهرموده پيروه که ي پيغه مبه ر (صَلَاةُ) وه ئو ئايه ت و فهرمودانه ي له م شيويه هاتون، هه موويان به لگه ن له سه ر ئه وه ي که پيغه مبه ر (صَلَاةُ) و هه موو مردوو ه کاني تريش له دوا پوژدا له گوره کانيان درده چن.

زانای پایه بهرز عبدالعزيز بن عبدالله ابن باز (په حمته ي خواى لبي ت) فهرمويه تى: (ئمه كاريكه زانايان يه كده ننگن له سه رى (واته: مردوو هه تا پوژى دوايى له ناو گوره كه يدايه و درنا چي ت) هيچ كي شه و راجيايي هك نيه له سه رى له نيوانياندا) (١٣٥).

دووه م: بيده ي ناهه ننگ گيړان به هاتنى يه که م شهوى جومعه له مانگي ره جبه:

ناهه ننگ گيړان به هاتنى يه که م شهوى جومعه له مانگي ره جبه بيده يه كي خراپه و ئينكاري ليكراوه، ههروهك ئيمامى ابو بكر الطرطوشي (په حمته ي خواى لبي ت) باسى ئه وه ي كردوو ه.

ئيمامى ابو محمد المقدسي (په حمته ي خواى لبي ت) فهرمويه تى: نوپژى مانگي ره جبه لاي ئيمه نه كراوه و پووي نه داوه له (بي ت المقدس) مه گه ر له سالى ٤٨٠ كوچيدا نه بى ت (واته: له سه رده م ي پيغه مبه ردا (صَلَاةُ) نه بووه و نه كراوه) وه ئيمه نه ئه و نوپژه مان بينيوه و نه بيستوشمانه له پيشدا (١٣٦).

وه ئيمامى ابو الشامه (په حمته ي خواى لبي ت) ده فهرموي ت: كردنى نوپژى (الرغائب) ئه وه ي که ئه مړو له ناو خه لكيدا باوه ئه و نوپژه يه که له نيوان نوپژى مه غريب و عيشادا ده كريت له شهوى يه که م ي جومعه ي مانگي ره جبه ا (١٣٧).

وه زانای پایه بهرز ئيمامى ابن رجب (په حمته ي خواى لبي ت) ده فهرموي ت: (كردنى نوپژى (الرغائب))، هيچ فهرموده يه كي راست نه هاتوه سه باره ت به كردنى نوپژى تايه ت تا له مانگي ره جبه ا بکړي ت، وه ئه و فهرمودانه ي که گيړدراونه ته وه سه باره ت به نوپژى (الرغائب) له يه که م شهوى جومعه له مانگي ره جبه ا هه موويان درون و پوچهلن و سه حيح نين، وه كردنى ئه و نوپژه بيده يه لاي زوربه ي زانايان (١٣٨).

وه زانای پایه بهرز ابن حجر (په حمته ي خواى لبي ت) فهرمويه تى: هيچ فهرموده يه كي راست و دروست نه هاتوه که ببى ته به لگه له سه ر گه وړه يي مانگي ره جبه، وه له سه ر به پوژوو بوون، وه تايه ت كردنى شه ويكي بو كردنى شه و نوپژ (١٣٩).

(١٣٣) بپوانه: التحذير من البدع، لسماحة العلامة الإمام عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص ١٣.
 (١٣٤) رواه مسلم، كتاب الفضائل، باب تفضيل نبينا محمد (صَلَاةُ) على جميع الخلاق، ٤/١٧٨٢، برقم ٢٢٧٨.
 (١٣٥) بپوانه: التحذير من البدع، ص ١٤، و ص ٧-١٤، وه بپوانه: الإبداع في مضار الابتداع للشيخ علي محفوظ ص ٢٥٠-٢٥٨، وه بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع، ص ٣٥٨-٣٧٣، وه بپوانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، ص ٢٢٨-٢٥٠.
 (١٣٦) بپوانه: الحوادث والبدع، لأبي بكر الطرطوشي، ص ٢٦٧، برقم ٢٣٨.
 (١٣٧) بپوانه: الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ١٣٨.
 (١٣٨) بپوانه: لطائف المعارف فيما لمواسم العام من الوظائف، ص ٢٢٨.
 (١٣٩) بپوانه: تبين العجب بما ورد في شهر رجب، ص ٢٣.

وه ئەم ئیمامه به پێژه ئەوهی پوون کردۆته وه ئەو فرمودانهی سه بارهت به فه زل و گه ورهیی مانگی په جهه یان گرتنی پۆژووی مانگه که یان چه ند پۆژیکی هاتوون، دوو به شن، هه ندیکیان فرموده ی لاوازن وه هه ندیکیان هه لبه ستراون (کلها ضعیفة أو موضوعة)^(١٤٠).

پاشان باسی ئەو فرموده یه ی کردوو که له سه ر نوێژی (الرغائب) هاتوو، که تیایدا هاتوو: ده بیته پۆژی پینج شه می یه که می مانگی په جهه به پۆژو بیته، وه شه وه که ی که شه وی جومعه یه دوانزه رکات نوێژ بکریته له نیوان نوێژی مه غریب و عیشادا له هه موو رکاتی کدا سوره تی فاتحه ده خویندریته، وه سه جار سوره تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ١)، وه دوانزه جار سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ١) ده خویندریته، وه له نیوان هه ردوو رکاتی کدا سه لام ده دریته وه، پاشان ئەم ئیمامه به پێژه به دوور و دریزی باسی چۆنیه تی (سبحان الله و استغفر الله) و سوچه بردن و چۆنیه تی سلالات دانی له سه ر پیغه مبه ر (صلواته) کردوو، وه ئەوه ی پوون کردۆته وه که فرموده ی کردنی نوێژی (الرغائب) هاتوو، فرموده یه کی درۆو هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (صلواته)، وه ئەوه ی پوون کردۆته وه هه ر که سه یک بیه ویت ئەو نوێژه بکات ئەوه ده بیته پۆژی پینج شه ممه به پۆژوو بیته، هه ر چه نده ئەو پۆژه زۆر گه رمیش بیته، وه ئەگه ر ئەو پۆژه به پۆژوو بوو ئەوه نا بیته نان بخوات هه تا نوێژی مه غریب نه کات، پاشان ده که ویته نوێژ کردن و خویندنی (سبحان الله) یه کی زۆرو بردنی سوچه ی دوورو دریز، که زۆر پیی بی تاقهت و ماندوو ده بیته، وه ئەو نوێژ خوینه ده لیت: ﴿مَنْ حَوَمَ رَادَيْنِمَ بَوَّ گرتنی پۆژووی مانگی په مه زان و کردنی نوێژی ته راویح، به لکو ئەم نوێژه له لای که سانی ساده و نه شاره زا زۆر گه وره تره له نوێژی جه ماعهت، ئەوه نده خه لک ئاماده ده بن بۆ کردنی که بۆ نوێژی جه ماعهت ئەوه نده خه لک ئاماده نابن)^(١٤١).

ئیمامی ابن الصلاح (په حمه تی خوی لیبیت) ده رباره ی نوێژی (الرغائب) فرمویه تی : ئەو فرموده یه ی که ده رباره ی خپرو گه وره یی نوێژی (الرغائب) هاتوو، فرموده یه کی درۆو و هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (صلواته) کردنی ئەم نوێژه بیده یه که که له سه لاله کانی دوی چوارسه دی کۆچی دا هینراوه^(١٤٢).

وه ئیمامی العز بن عبدالسلام (په حمه تی خوی لیبیت) له سالی ٦٣٧ کۆچیدا فه توای داوه که نوێژی (الرغائب) ئەو فرموده یه ی که ده رباره ی خپرو گه وره یی نوێژی الرغائب هاتوو، فرموده یه کی درۆو و هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (صلواته)^(١٤٣).

بۆیه موسلمانان خۆشه و یست منیش کۆتایی ئەم باسه ت بۆ پوخت ده که م به و ته ی زانایان که زانای پایه به رز ابن السّامه (په حمه تی خوی لیبیت) هینا ویتتی ده رباره ی به تالی و خراپی کردنی ئەم نوێژه، که ده فه رمویت:

١ - ئەوه ی که به لگه بیته له سه ر ئەوه ی کردنی ئەم نوێژه بیده یه ئەوه یه : که زانایانی ناودارو پيشه وایانی دین و موسلمانان: له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (صلواته) و شوین که وتوانیان و شوین که وتوی ئەوانیش، وه جگه له وانیش که چه ندین کتابیان نویسه له شه ر یعه تدا، له گه ل ئەوه ی که زۆر سوو بوونه تا موسلمانان فیری هه موو فره زو سوننه ته کان بکه ن، له هه یچ یه کی که له و زانایانه وه نه گێدر او ته وه که باسی ئەم نوێژه یان کرد بیته، وه هه یچ یه کی که له و زانایانه نه له کیتاب و نه له دانیشتنه کانیا ندا باسی ئەو نوێژه یان نه کردوو، وه شتیکی نه گونجاویشه که ئەو نوێژه سوننه ت بیته و شاراوه بیته له و زانا شاره زاو تیگه یشتوانه له شه ر ع.

^(١٤٠) بروهانه: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ٢٣.

^(١٤١) بروهانه: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ٥٤.

^(١٤٢) بروهانه: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ١٤٥.

^(١٤٣) بروهانه: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ١٤٩.

٢ - ئەم نوێژه پێچهوانەى شەرعه له سى پوووه وه وه:

یهکهم: کردنى ئەم نوێژه پێچهوانەى ئەو فەرمودەى یه که أبوهریره له پێغه مبهرى خواوه (P) بۆمان دەگێرێته وه، که فەرمویه تی: ((لا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ))^(١٤٤).

واته: شهوى جومعه تايبەت مەكەن بە کردنى شهو نوێژ له ناو شهوه كاندا، وه پۆژى جومعه تايبەت مەكەن بە گرتنى پۆژوو له ناو پۆژه كاندا، مەگەر ئەو پۆژه پۆژیک بێت که عاده تی بێت بیگریت.

بۆیه دروست نییه شهوى جومعه تايبەت بکریت بە کردنى نوێژى زیاتر له شهوانى تر له بەر ئەم فەرمودەى^(١٤٥)، ئەم فەرمودە یه گشتى یه و یه که م شهوى جومعه ی مانگی په جەب و جگه له ویش دەگریته وه.

دووهم: کردنى نوێژى (الرغائب) له مانگی په جەب و شهعبان هەردوکیان بیدعەن، چونکه هەردوکیان بە درۆ هەلبەستراون بە دەم پێغه مبهرى خواوه (ﷺ)، ئەویش بە هەلبەستنى چەند فەرمودە یه که فەرمودە ی پێغه مبهر (ﷺ) نین، وه درۆ هەلبەستنه بۆ خوای پهروهردگار له کاتی که ئەم نوێژه یان داناوه و پاداشتیکی گه وره یان له سەر داناوه، بەلام خوای پهروهردگار هیچ بەلگه یه کی له سەر دانه بە زاندوو، بۆیه خەمخۆرى بۆ دینی خوای پهروهردگار و پێغه مبهر که ی (ﷺ) ئەو یه ئینکاری له و فەرمودانه بکریت که بە درۆ هەلبەستراوه بە دەم پێغه مبهرى خواوه (ﷺ)، وه پشت گوی بخریت و بە خراپ بزانی و خەلکی لى دور بخریته وه، چونکه رازی بوون و کردنى ئەو نوێژه چەندین خراپه ی لى دەکه ویتته وه، له وانه:

خراپه ی یه که م: پشت بەستنى زۆربه ی کهسانی ساده و نه زان به و فەرمودانه ی که له سەر خێرو گه وره یی ئەو نوێژه هاتوون، بۆیه زۆربه یان به ره و دوو شت ده پۆن:

- ١ - پشت گوی خستن و که م تەرخەمی کردن له کردنى نوێژه فەرزە كاندا.
- ٢ - پۆ چوون له کردنى تاواندا، پاشان چاوه پێی هاتنى ئەو شهوه ده کەن، ئەو نوێژه ده کەن، وا دەبینن ئەو نوێژه هەموو که م و کورپیه کیان بۆ پر ده کاته وه و هەرچی تاوانیک که کردیانه دەیسپێته وه، بۆیه ئەو ی که فەرمودە ی نوێژى (الرغائب) داناوه وای لى ده کات که زۆر عیبادهت بکات، له هەمان کاتیشدا هانی دەدات بۆ زیاتر کردنى تاوان و خراپه کارى، چونکه گومانی وایه کردنى ئەو نوێژه دەبیتته مایه ی سپینه وه ی تاوانه کانی.

خراپه ی دووهم: کردنى بیدعە زیاتر بیدعە چى فریو دەدات بۆ سه رلێشێواندى موسلمانان، هەرکاتیک دەبینن بیدعە که یان په و اجی هه یه و خەلکی زۆر ده یکن و پۆچوونه تیایدا، ئەو کهسانی بیدعە چى له کردنى بیدعە یه که وه ده یان گوازنه وه بۆ کردنى بیدعە یه کی تر، بەلام ئەگەر واز له بیدعە بهیتریت و نه کریت ئەو ده بیتته سه رزه نشت کردن بۆ کهسانی بیدعە چى و ئەو که سانه ی که بیدعە داده یین.

خراپه ی سێ یه م: کاتیک که سێکی زانا (به ناو زانا) ئەو نوێژه ده کات و خەلک دەبینن وا ده زانن کردنى ئەو نوێژه سوننه ته، بۆیه ئەو زانایه به زمانى حالى درۆ هەلبەستیت به زمانى پێغه مبهر وه (ﷺ)، وه زمانى حال جارى وا هه یه شوینی ووتنى زمان ده گریته وه، بۆیه زۆربه ی هه ره زۆرى موسلمانان که تووشی بیدعە بوونه به هۆی ئەم هۆکاره وه یه^(١٤٦).

^(١٤٤) متفق عليه: البخاري، كتاب الصوم، باب صوم يوم الجمعة، ٣٠٣/٢، رقم ١٩٨٥، ومسلم، كتاب الصيام، باب كراهة صوم يوم الجمعة منفرداً، ٨٠١/٢، رقم ١١٤٤.

^(١٤٥) بروانه: كتاب الباعث على إنكار البدع، لأبي شامة، ص ١٥٦.

^(١٤٦) به لى به راستى راست ده كه يت ئەى زانای پایه بهرز، به راستى زۆربه ی موسلمانانى ئەم پۆ به هۆی بیدعە و نه زانى که سانی به ناو زاناو شاره زا گومرا و سه رلێشێواو بوونه و که وتوونه ته ناو چەندین کارى حەرام و بیدعە وه، کاتیک ده وتريت ئەى موسلمانى خۆشه ويست ئەو کاره ی که تۆ ده یکه يت حەرامه، تاوانه، بیدعە یه، لادانه له سوننه ت، له وه لامدا پیت ده لیت: ئەى ئەو نییه فلان ماموستا و زانا ده یکن ئایا تۆ له وان زیره کترو شاره زا تری؟ کرده وه ی به ناو زاناو

خراپه ی چوارم: کاتیک که سیکی به ناو زانا ئەو نوێژه بیدعه ده کات هۆکاره بۆ ئەوهی که خه لک درۆ به دەم پیغه مبهری خواوه (ﷺ) هه لبه ستن، ده لاین ئەم نوێژه سوننه تیکه له سوننه ته کانی پیغه مبهر (ﷺ).

٣ - کردنی ئەم نوێژه بیدعه یه چه ندین پیچه وانه ی تیا یه بۆ سوننه ته کانی ناو نوێژ، له وانه:

١ - ئەو نوێژه پیچه وانه یه بۆ سوننه تی پیغه مبهر (ﷺ) له نوێژدا، به هۆی ژماره ی ئەو سوجه و (سبحان الله) یانه و ژماره ی خویندنی سورته ی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ١)، وه دوانزه جار سورته ی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإحلاص: ١) له هه موو رکا تیکدا.

٢ - پیچه وانه یه بۆ سوننه تی خشوعی ناو دل و به ناگا بوونی له نوێژه که یی و ته نها دل په یوه ست کردن به خوای په روه ردگار وه له ناو نوێژه که یدا، وه وه ستان له سه ر ئایه ته کانی قورئانی پیروژ و تیگه یشتن لیا ن.

٣ - پیچه وانه یه بۆ سوننه تی نوێژه سوننه ته کان له ماله وه، چونکه کردنی نوێژه سوننه ته کان له ماله وه خیرترو باشتره وه ک کردنیان له مزگه وت (مه گه ر نوێژیک کردنی له مزگه وتدا باشتر بی ت وه کو: نوێژی ته راویح ....)، وه کردنی نوێژه سوننه ته کان به ته نها باشتره وه ک به کۆمه ل، جگه له نوێژی ته راویح که کردنی له مزگه وت و به جه ماعت باشتره .

٤ - ئەو که سه ی ئەو نوێژه بیدعه یه ی داهینا وه له ته وا وه تی نوێژه که ئەوه یه (لای ئەو بیدعه چی و له خوا نه ترسه) ئەو که سه ی ئەو نوێژه ده کات ده بی ت پۆژی پینج شه ممه به پۆژوو بی ت، که ئەم مه رجه دوو سوننه تی پیغه مبهری (P) له ناو بر دووه: سوننه تی زوو پۆژوو شکاندن و سوننه تی دل یه ک لا کردنه وه بۆ خوای په روه ردگار (خۆت له برسیتی و تونیتی پرگار بکه ی ت تا دل ت ته نها لای نوێژه که بی ت، به لام ئەو بیدعه چی وه دانه ری ئەو نوێژه به مه رجی گرتو وه که ده بی ت دوا ی نوێژی مه غریب پۆژوو وه که بشکینریت نه ک پێش مه غریب).

٥ - له دوا ی ته وا و بوونی ئەو نوێژه دوو سوجه ده بردریت، له کاتیکدا بر دنی ئەو دوو سوجه یه ه یچ هۆیه کی نییه (١٤٧).
موسلمان ی خۆشه ویست له و به لگانه ی که له پێشدا باسکران، وه و ته ی زانا یان، وه به تالیتی ئەو نوێژه و خراپیتی ئەو نوێژه له چه ند پوه یه که وه، بۆ که سیکی خا وه ن بیرو هۆش پوون ده بیته وه که نوێژی (الرغائب) نوێژیکی داهینرا وه بیدعه یه کی خراپه، له ئیسلامدا نییه به لکو داهینرا وه.

سێ یه م: بیدعه ی نا هه نگ گێران به بۆنه ی شه وی (الأسراء والمعراج)

شه وی (الأسراء والمعراج) واته: شه و په وی پیغه مبهر (ﷺ) بو ئاسمانه کان یه کی که له نیشانه گه و ره کانی خوای په روه ردگار له سه ر راستگویی و گه و ره یی و په لو پایه ی پیغه مبهر (ﷺ)، وه یه کی که له به لگه گه و ره کان بۆ پێشاندانی گه و ره یی ده سه لاتی خوای په روه ردگار، وه نیشانه یه که له سه ر گه و ره یی و به رزی خوای په روه ردگار به سه ر هه موو به نده کانی وه.

خوای په روه ردگار ده فه رموو ی ت: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَابِدِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء).

واته: پاکی و بی گه ردی و ستایش بۆ ئەو خوا یه ی که شه و په وی کرد (له به شیکی که می شه ودا) به به نده ی خوی پیغه مبهر (ﷺ) له مزگه وتی (حرام: که عبه ی پیروژه وه) بۆ مزگه وتی (الأقصى) له (بیت المقدس) که ده و روو به ریمان پیروژو پر به ره که ت کردوو:

شاره زایانت بۆ ده کاته به لگه و وازی له چه ندین فه رموده ی خوای په روه ردگار و پیغه مبهر (ﷺ) هینا وه، ئەم موسلمانه داماوو نه شاره زایه نازانیت که حه ق و پاستی به کرده ی پیاوان نانا سریته وه، به لکو شاره زا بوونی حه ق کرده یی ئەوانی پێ دنا سریته وه.
(١٤٧) بپوانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لأبي شامة، ص ١٥٣-١٩٦، وهذه المفلان تشمل صلاة الرغائب في أول جمعة من رجب، وليلة النصف من شعبان، كما صرح بذلك أبو شامة في كتابه الباعث على إنكار البدع والحوادث، ص ١٧٤.

تابه هوی ئه و شه و پره و یه وه هه ندیک نیشانه و به لگه و دهسه لاتداری و توانای خۆمانی نیشان بدهین، به راستی ئه و خوایه بیسه رو بینایه .

وه له پیغه مبهروهه (ﷺ) چه ندین فرموده ی راست و دروست گێردراوه ته وه: که شه و پره وی به پیغه مبهر (ﷺ) کراو بهرز کرایه وه بۆ ئاسمانه کان و دهرگاکانی بۆ کرایه وه، ئه وه نده بهرز کرایه وه تا گه یشته سه رووی حهوت ئاسمانه کانه وه، وه خوای پهروهردگار قسه ی له گه لدا کرد ههروهک خۆی ویستی لیبوو، وه خوای پهروهردگار پینج نویژی له سه ر فهرز کرد، خوای پهروهردگار له سه ره تادا په نجا نویژی له سه ر فهرز کرد، به لام پیغه مبهری خۆشه ویست (ﷺ) بهرده وام ده چوه وه خزمهت خوای پهروهردگار و داوی لی ده کرد تا له سه ری سوک بکات، ئه وه بوو خوای پهروهردگار کردی به پینج فهرز له شه وو پۆژی کدا به لام له خێرو پاداشندا خێرو پاداشتی په نجا نویژی هیه، له بهر ئه وه ی چاکه یه که به ده یه، سوپاس بۆ ئه و خوایه ی ئه وه نده نیعمه تی زۆره که له ژماره نایات^(١٤٨).

بۆیه ئه و شه وه ی که شه و پره وی تیدا کرا، به هیه چ شیوه یه که ئاههنگی تیدا ناگێردی و تایبهت نا کریت به جوړیک له جوړهکانی عیبادت، که ناشه رعی بی، له بهر چه ند هویهک:

١ - ئه و شه وه ی که (الإسراء والمعراج) تیا پویدا هیه به لگه یه کی راست و دروست نه هاتوه گوایه ئه و شه وه له مانگی رهجه بدا بووه یان نا، به لکو زاناکان بۆ چونیان جیاوازه له دیاری کردنی ئه و شه وه:

هه ندیکیان ده لئین: ئه و شه وه داوی بوونی پیغه مبهر (ﷺ) به پیغه مبهر (ﷺ) به پانزه مانگ پوویدا، وه هه ندیکیان ده لئین: شه و پره و یه که ی له شه وی بیست و حه وتی مانگی ربیعی دوهم سالتیک پیش کۆچکردنی بۆ مه دینه پوویدا، وه هه ندیکیان ده لئین: ئه و شه وه داوی بوونی پیغه مبهر (ﷺ) به پیغه مبهر (ﷺ) به پینج سال پوویدا^(١٤٩)، وه هه ندیکیان ده لئین: شه و پره و یه که ی له شه وی بیست و حه وتی مانگی ربیعی یه که مدا بوو^(١٥٠).

زانای پایه بهرز أبو الشامة (رهحمه تی خوای لیبت) ده فه رمویت: (ده گێردی ته وه له هه ندیک له چیرۆک گێره وه کان گوایه شه و پره و یه که ی پیغه مبهر (ﷺ) له مانگی رهجه بدا بووه، ئه م قسه یه لای زانایانی فرموده ناس خۆی بۆ خۆی درۆیه کی پوون و ئاشکرایه^(١٥١)).

زانای پایه بهرز ابن القیم (رهحمه تی خوای لیبت) ده فه رمویت: (شه و پره و یه که ی پیغه مبهر (ﷺ) نازانریت له چی شه و ی کدا بووه)^(١٥٢).

وه هه روه ها زانای پایه بهرز عبد العزیز بن عبد الله ابن باز (رهحمه تی خوای لیبت) ده فه رمویت: (ئه و شه وه ی که شه و پره و یه که ی پیغه مبهری (ﷺ) تیدا بوو هیه فرموده یه کی راست و دروست نه هاتوه که دیاری بکات نه له مانگی رهجه ب و نه له هیه مانگیکی تردا، به لکو ئه و فرمودانه ی که ئه و شه و یان دیاری کردوه هیه چیان سه حیح نین له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) لای زانایانی فرموده ناس، وه خوای پهروهردگار، وه خوای پهروهردگار زۆر داناو کار به جییه کاتیک دیاری کردنی ئه و شه وه ی له

^(١٤٨) بروانه: التحذیر من البدع، للعلامة عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص ١٦.

^(١٤٩) بروانه: شرح النووي على صحيح مسلم، ٢/٢٦٧-٢٦٨.

^(١٥٠) بروانه: كتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص ٢٣٢.

^(١٥١) بروانه: كتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص ٢٣٢، وه بروانه: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، لابن حجر، ص ٩، ١٩، ٥٢، ٦٤، ٦٥.

^(١٥٢) بروانه: زاد المعاد في هدي خير العباد، لابن القيم، ١/٥٨.

بیر خه لکی بردۆته وه، وه ئەگەر ئەو شهوه دیاریش بکریت ئەو دروست نییه تایبەت بکریت به جۆریک له جۆره کانی عیبادەت به بی بوونی به لگه ی شه رعی^(۱۵۳).

۲ - نه زانراوه له هیچ یه کیک له موسلمانانی خاوهن زانست و باوه ر که ئەو شه وه ی به پیرو زترو گه وره تر زانیبیت له شه وه کانی تر، وه له بهر ئە وه ی نه پیغه مبه ر^(صلواته علیهم) و نه هاوه لانی و نه شوین که وتوان وه شوین که وتوی ئە وانیش، ئاهه نگیان نه گپراوه له وه شه وه دا وه تایبه تیان نه کردوه به جۆریک له جۆره کانی په رستن، بۆیه ئەگەر ئاهه نگ گپران له وه شه وه دا کاریکی شه رعی بوایه ئە وه پیغه مبه ر^(صلواته علیهم) بۆ موسلمانانی روون ده کرده وه جا به قسه بیّت یان به کرده وه، وه ئەگەر رویدایه له سه رده می ئە واندا ئە وا ئە وه شه وه ده زانراو ده ناسرا، وه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر^(صلواته علیهم) بۆ ئیمه یان ده گپرایه وه^(۱۵۴).

۳ - خوای پهروه رداگار ئاینی بۆ ئەم ئوممه ته کامل و ته واو کردوه، وه نیعمه تی خو ی به سه ردا پزاندوون، ههروهک

ده فه رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳) .

واته: ئەمڕۆ دینم بۆ ته واو کردن و نیعمه تی خۆم پزاندووه به سه رتاندا وه رازیم لیتان (ئهی موسولمانان) که ئیسلام ئاینتان بیّت و هیچ مه نه هج و پبیاز و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خۆتان.

زانای پایه به رز این کثیر (په حمه تی خوای لیبت) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا فه رمویه تی: (ئەم نیعمه ت و به خششه ی خوای پهروه رداگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سه ر ئەم ئوممه ته وه له کاتی کدا ئاینه که ی بۆ ته واو کردوون، پیوستیان به هیچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام، وه پیوستیان به هیچ پیغه مبه ریک^(صلواته علیهم) نییه جگه له پیغه مبه ری خۆیان^(صلواته علیهم)، بۆیه خوای پهروه رداگار پیغه مبه ری^(صلواته علیهم) گپراوه به دواین پیغه مبه ر^(صلواته علیهم)، وه په وانیه ی کردوه بۆ هه موو مرؤف و جنۆکه کان، هیچ حه لالیک نییه مه گەر ئەو حه لالی کردبیت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گەر ئەو حه رامی کردبیت، وه هیچ مه نه هج و پبیاز و ئاینیک حه ق و راست نییه مه گەر ئەو ئاینه ی که پیغه مبه ر^(صلواته علیهم) به دینی زانیبیت، وه هه ر شتی که ئەو هه والی پیدابیت حه ق و راسته هیچ درۆو دواکه وتنی تیدا نییه^(۱۵۵).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه م دین له هه موو رویه که وه ته واوه و پیوستی به زیادو که م نییه وه هه م خوای پهروه رداگار ته واو نیعمه تی خو ی پشتوو به سه ر موسولماناندا .

وه ههروه ها ده فه رمویت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الشورى: ۲۱) .

واته: (ئایا ئەو بی باوه رانه رازین به به رنامه ی خوا؟) یان شوینی ئەو هاوه ل پهیدا که رانه که وتوون که به ناوی دینه وه به رنامه یان بۆ داده نین و په پیره وی ده که ن، بی ئە وه ی خوای پهروه رداگار مۆله تی دابیت و پیی رازی بیّت (حه رام و حه لالیان بۆ دیاری ده که ن)، خۆ ئەگەر بپاری پیشرمان نه بوایه تا کاتی دیاری کراو، ئەوه فه رمانمان ده دا به له ناو بردنیان، بی گومان بۆ بی باوه ران و سه مکاران سزای زۆر توندو به ئیش هه یه .

۴ - پیغه مبه ری خوا^(صلواته علیهم) موسلمانانی ئاگادار کردۆته وه له خراپی و ترساکی بیدعه، وه به روون و ئاشکرا فه رمویه تی: هه موو تازه داهینراویک له م دینه دا گومپایی و سه رلیشیواوییه، وه هه ر کاریک بیدعه بیّت و بکریت ئەوه به سه ر خاوه نه که یدا

^(۱۵۳) بروانه: التحذیر من البدع، ص ۱۷.

^(۱۵۴) بروانه: زاد المعاد لابن القيم، ۵۸/۱، والتحذیر من البدع، للعلامة ابن باز، ص ۱۷.

^(۱۵۵) بروانه: تفسیر القرآن العظیم للامام ابن کثیر (رحمه الله تعالی) ۲۶/۳ .

دهدریته وه، ههروهك ئیمامی بوخاری و موسلیم (په حمه تی خویان لیبیت) له دایکی ئیماندارانه وه بۆمان ده گێرپنه وه، كه پیغه مبهه
(صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: ((مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(١٥٦).

واته : ههركه سێك كاریك دابهیئیت له دیندا و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت به زیاد کردنی ئه و کاره ئه وه به سه ریدا
دهدریته وه و لئی وه رناگیریت. وه له گێرپانه وه یه کی تر دا كه ئیمامی موسلیم گێراویتیته وه، پیغه مبهه (P) فه رمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ
عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(١٥٧).

واته : ههركه سێك كاریك بكات (عیباده تیك) فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت بۆ کردنی، ئه وه ئه و کاره كاریك وه رناگیریت به لكو
دهدریته وه به سه ر خاوه نه كه یدا.

وه زانایانی پیشینی ئه م ئوممه ته موسلمانانیا ن ئاگادار کردۆته وه له خراپی و ترساکی بیدعه، چونكه بیدعه زیاد کردنه له
دین و شه رعیکه خوی په ره رداگار فه رمانی پی نه کردوه و پێگه شی پی نه داوه، وه پیغه مبهه (صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێگه ی پی نه داوه، وه له بهر
ئه وه ی خۆ شوبه اندنه به دوژمنانی دین وه كو: گا ورو جوله كه، كه بیدعه وشتی زیاده یان خسته ناو دینه كه یانه وه^(١٥٨).

#چوارهم: ناههنگ به بۆنه ی هاتنی شهوی پانزه ی مانگی شهعبان:

ئیمامی پایه به رز محمدي كورپی وضاح القرطبي له عبدالرحمن كورپی زیدی كورپی أسلم ده گێرپته وه كه فه رمویه تی: نه م بیستوه له
هیچ یه كێك له زانا و شاره زایانمان كه گرنگی بدن به شهوی پانزه ی مانگی شهعبان، وه نه م بیستوه له هیچ یه كێکیان
فه رموده كه ی ئیمامی مكحول باس بکه ن^(١٥٩)، وه هیچ یه كێکیان فه زلی ئه و شه وه یان نه داوه به سه ر شه وه كانی تر دا^(١٦٠).

ئیمامی أبو بكر الطرطوشي (په حمه تی خوی لیبیت) ده فه رمویت: أبو محمد المقدسي (په حمه تی خوی لیبیت) بۆی گێرپامه وه، فه رموی:
(لای ئیمه به هیچ شیوه یه ك نوێژی (الرغائب) نه بوو، ئه و نوێژه ی كه له مانگی په جه ب و شه عباندا ده كریت، یه كه م جار ئه م نوێژه
لای ئیمه داهینرا له سالی ٤٤٨ كۆچیدا بوو، ئه وه بوو جارێکیان پیاویك كه (ابن أبي الحمراء) ی پی ده و ترا خه لکی (نابلس) بوو هات
بۆلامان له (بیت المقدس)، ده نگی زۆر خۆش بوو بۆ قورئان خویندن، هه ستا و له ناو مزگه وتی (الأقصى) دا له شهوی پانزه ی مانگی
شه عباندا كه وته نوێژ کردن، پیاویك له پشتیه وه وه ستا پاشان دووان و پاشان سیان و چوار، نوێژه كه ی ته وا و نه كرد تا كۆمه لێکی
زۆر له پشتیه وه نوێژیان ده كرد، پاشان سالی دوا ی هاته وه خه لکی زۆر له پشتیه وه نوێژیان ده كرد، وه له سالی دواتر هاته وه
به هه مان شیوه كۆمه لێکی زۆر تر نوێژیان له پشتیه وه كرد و له ناو مزگه وتدا بلاو بووه وه، هه ر بۆیه له و پۆژه وه تاییه ت کردنی
نوێژ له و شه وه دا بلاو بووه وه و په ره ی سه ند له مزگه وتی (الأقصى) و ناو ماله كان، وه جیگیر بوو وه كو نوێژیکی سوننه ت هه تا
پۆژگاری ئه مرۆمان)^(١٦١).

^(١٥٦) رواه البخاري ٢٢٢/٣، رقم ٢٦٩٧، ومسلم، ٣/٣٤٤، رقم ١٧١٨.

^(١٥٧) رواه مسلم، ٣/١٣٤٣، رقم ١٧١٨.

^(١٥٨) بروانه: التحذير من البدع، لابن باز، ص ١٩.

^(١٥٩) يعني بحدیث مكحول ما أخرجه ابن أبي عاصم في السنة برقم ٥١٢، وابن حبان برقم ٥٦٦٥ [٤٨١/١٢]، والطبراني في الكبير ١٠٩/٢٠، برقم ٢١٥، وأبو نعیم في الحلیة، ١٩١/٥، والبيهقي في شعب الإيمان، ٢٧٢/٥ برقم ٦٦٢٨، عن معاذ بن جبل T رفعه: "يطلع الله إلى خلقه في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه إلا لمشرك أو مشاحن"، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة: حديث صحيح روي عن جماعة من الصحابة من طرق مختلفة يشد بعضها بعضاً، وهم: معاذ بن جبل، وأبو ثعلبة الخشني، وعبد الله بن عمرو، وأبي موسى الأشعري، وأبي هريرة، وأبي بكر الصديق، وعوف بن مالك، وعائشة رضي الله عنهم، ثم خرج هذه الطرق الثمانية، وتكلم على رجالها في أربع صفحات.

قلت: فإن صح هذا الحديث في فضل ليلة النصف من شعبان كما يقول الألباني حفظه الله فليس فيه ما يدل على تخصيص لياتها بقيام ولا يومها بصيام، إلا ما كان يعتاده المسلم من العبادات المشروعة في أيام السنّة، لأن العبادات توفيقية.

^(١٦٠) بروانه: كتاب فيه ما جاء في البدع، للإمام ابن وضاح، المتوفى سنة ٢٨٧هـ ص ١٠٠، برقم ١١٩.

^(١٦١) بروانه: كتاب الحوادث والبدع، للطرطوشي، المتوفى سنة ٤٧٤هـ، ص ٢٦٦، برقم ٢٣٨.

وه ئیمامی ابن وضاح له ابن ابی ملیکه وه دهیگپرتته وه، به ابن ابی ملیکه ووترا: زیاد النمیری ده لیت: شهوی پانزهی مانگی شهعبان خیرو پاداشتی به وینهی خیرو پاداشتی شهوی قه دره (لیلة القدر)، ابن ابی ملیکه فه رموی: نه گهر گویم له خوی بوایه که وه ده لیت، له و کاته دا داریکم به دهسته وه بوایه، لیم دها به و داره، له و کاته دا زیاد النمیری قازیش بوو^(۱۶۲).

زانای پایه بهرز أبو الشامة (رهحمتهی خوی لیت) که شافیعی مه زه به ده فه رمویت: (صلاة الألفية، نه و نویره یه که له شهوی پانزهی مانگی شهعباندا ده کریت، به م نویره ده وتریت هه زارییه له بهر نه وهی هه زار جار ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱) تیدا ده خویندریت، چونکه سه د رکاته وه له هه رکاتیکدا یه کجار سوره تی فاتحه وه ده جار سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ده خویندریت، نویره یکی زور دریرو زور قورس و گرانه، له کاتیکدا هیچ فه رموده یه کی سه حیجی له سه ر نییه، به لکو نه و فه رمودانهی که له سه ری هاتون هه مویان لاوازن یان هه لبه سترون، هه ر بویه به هوی به رده وهام بوون له سه ر کردنی نه و نویره زیاتر په ره ی سه ندووه له ناو زوربه ی مزگه وته کانی ولاتدا، که نه و نویره ی تیا ده کریت و نه و شه وه تا به یانی به رده وهام ده بن، وه چه ندین خراپه و تاوانکاری تیا دا ده کریت، وه پیاوان و ئافره تان تیکه ل ده بن، وه نه وهنده خراپه ی تری تیا ده کریت له بهر دیاری و ئاشکرایان پیویست به باس کردن ناکات، وه زوربه ی نه زان و نه شاره زایان باوه پرکی پته ویان هه یه به م نویره، وه شهیتان بو ی پازاندونه ته وه و کردوویه تی به بنچینه یه کی گه وره ی دین^(۱۶۳).

وه زانای پایه بهرز ابن رجب (رهحمتهی خوی لیت) پاش ووته یه کی به نرخ فه رمویه تی: (شهوی پانزهی مانگی شهعبان هه ندیک له تابعینی وه کو: خالدی کوری معدان، و مکحول، ولقمان کوری عامرو جگه له وانیش، به گه وره و پر له خیریان ده زانی و عیباده تی زوریان تیا ده کرد، تا خه لکی فه زل و گه وره یی نه و شه وه یان لیان هه وه وهرگرت، ده ووتریت: هه ندی بوچوون و شوینه واری ئیسرائیلیان پی گه یشتبوو بو به گه وره زانینی نه و شه وه، کاتیک نه وه ئاشکرا بوو له ناو ولاتدا جیاوازی که وته نیوانیان؟ ئایا نه و شه وه به گه وره و پر له خیر بزانت یان نا؟ نه وه بوو کومه لیک له خواپه رستانی به صره و جگه له وانیش پازی بوون پیی و به گه وره یان زانی، به لام زوربه ی زاناو شاره زایانی حجاز وه کو: عطاء، و ابن ابی ملیکه ئینکاریان لی کرد، هه روه ک عبد الرحمن کوری زید کوری أسلم له زاناو تیگه یشتوانی مه دینه گپراویتییه وه، وه نه مه ووته ی هاوه لانی ئیمامی مالک و جگه له وانیشه، وه هه موویان فه رموویانه زیندوو کردنه وهی نه و شه وه به عیباده تیکی تایبته و جیاواز و خویندنی نه و هه موو زیکرو ویردانه بیده یه و کاریکی تازه داهینراوه).

زانایانی شام بوچونیان جیاوازه سه بارهت به زیندوو کردنه وهی نه و شه وه، له سه ر دوو بوچون:

یه که م: زیندوو کردنه وهی نه و شه وه سوننه ته به جه ماعت له مزگه وته کانداندا، هه ر بویه خالدی کوری معدان و لقمانی کوری عامرو جگه له وانیش، له و شه وه دا جوانترین جلیان له بهر ده کردوو بوئی خویشیان له خویمان دها و کلیان له چاویان ده کرد، نه و شه وه تا به یانی له مزگه و تدا ده مانه وه و نویرتیان ده کرد، وه ئیمامی إسحاق بن راهویه هه مان بوچونی هه بووه، وه ده یووت: کردنی له مزگه وت بیده نییه، هه روه ک ئیمامی حرب الکرمانی لی گپراوه ته وه.

دوو هه م: باش نییه و دروست نییه کوبونه وه له مزگه وته کانداندا بو نویر کردن و پارانه وه و چیروک گپرانه وه، به لام هیچی تیدا نییه نه گه که سیک ته نها بو خوی نویر بکات، نه مه بوچوونی ئیمامی الأوزاعی یه، که ئیمام و پیشه و او زانای شام بووه، نه م بوچوونه نزیک تره له حه قه وه (إن شاء الله)، پاشان فه رمویه تی: بوچوونی ئیمامی أحمد نه زانراوه ده رباره ی شهوی پانزهی مانگی شهعبان، به لام سه بارهت به سوننه تیتهی شه و نویر کردن له و شه وه دا دوو ریوایه تی لیوه گپردراوه ته وه، یه که له و ریوایه تانه ی که لی ریوایه تی گپردراوه ته وه سه بارهت به شه و نویر کردن له شهوی جه زندا، له ریوایه تیگدا شه و نویر کردن به جه ماعت تیایدا به سوننه تی

^(۱۶۲) بروانه: کتاب فی ما جاء فی البدع، لابن وضاح، ص ۱۰۱، برقم ۱۲۰، ورواه الطرطوشي فی کتاب الحوادث والبدع عن ابن وضاح، ص ۲۶۳، برقم ۲۳۵.

^(۱۶۳) بروانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لعبد الرحمن بن إسماعیل، المعروف بأبي شامة، المتوفى سنة ۶۶۵هـ، ص ۱۲۴.

نه زانیوه، له بهرئه وهی له پیغه مبهری خواوه (صلواته) نه هاتووه و گپرداوه ته وه، به لام له ریوایه تیگدا به سوننه تی زانیوه له بهر نه وهی عبد الرحمن کوری زیدی کوری الأسود که یه کیکه له تابعین نه و شه وهی زیندوو کردوته وه به شه و نویژ کردن، به هه مان شیوه تایبته کردنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویژ هیچ فرموده یه کی صحیح له پیغه مبهر (صلواته) و هاوه لانیوه نه هاتووه، به لکو نه وهی هاتبیت ته نها له لایه ن کومه لیّ تابعینی شاره زایانی شامه وه هاتووه (۱۶۴).

زانای پایه بهرز این باز (پرحمتهی خوی لیبت) فرمویه تی: (نه و بۆچونه ی که ئیمامی الأوزاعی به په سندی زانیوه گوایه شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویژ زیندوو بکریته وه به ته نها، وه په سندی کردنی نه و بۆچونه له لایه ن این رجه وه شتیکی زور سهیره و بۆچونیکی لاوازه، له بهر نه وهی هه ر کاریک نه گه ر دروستی تی و شه رعیتی به به لگه ی شه رعی دانمه زریّت نه وه بۆ هیچ موسولمانیک دروست نییه بیهیئیتته ناو دینه وه، جا به ته نها بیكات یان به جماعت، به نهی تی بیكات یان به ئاشکرا، له بهر گشتی فرموده که ی پیغه مبهر (صلواته) که فرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) (۱۶۵) واته: هه رکه سیک کاریک بکات (عباده تیک) فرمانی ئیمه ی له سه ر نه بیّت بۆ کردن، نه وه نه و کاره کاریکه وه رناگریّت، به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا، وه جگه له م به لگانه ش که به لگه ن له سه ر نکۆلی کردنی بیدعه و ترسان لیّ (۱۶۶).

موسلمان ی خۆشه ویست نه وهی که له پیشدا باس کرا له ووته به نرخه کانی زانا به ریژه کانی وه کو: این وضاح، والإمام الطرطوشي، والإمام عبد الرحمن بن إسماعيل المعروف بأبي شامة، والحافظ ابن رجب (پرحمتهی خویان لیبت)، وه ئیمامی نه م سه ده یه عبد العزيز ابن باز (پرحمتهی خوی لیبت)، به پوون و ئاشکرای بۆمان ده رکه وت که تایبته کردنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویژ یان هه ر عبادته تیکی تر دروست نییه، به لکو بیدعه یه وه هیچ به لگه یه کی قورئانی پیرو زو سوننه تی پیغه مبهری (صلواته) له سه ر نییه، وه هیچ یه کی که له هاوه لانی به ریژی پیغه مبهر (صلواته) نه یان کردووه.

پینجه م: التبرک

التبرک: واته: داواکردنی خیرو بهرکه ت، والتبرک بالشیء: واته: داوا ی خیرو بهرکه ت کردن به هوی شتیکه وه (۱۶۷).

نه وهی که گومانی تیا نییه نه وه یه که خیرو بهخشش هه مووی به ده ست خوی پهروه رداگاره، خوی پهروه رداگاره هه ندیک له دروستکراوه کانی خوی تایبته کردووه به پر خیرو بهرکه ت، ووشه ی البرکه: له بنه رته دا به مانای جیگیرو بهرده وام دیت، وه به مانای زیاد کردن و گه شه کردنیش دیت، ده وتریت: برک علیه، واته: دوعای خیرو بهرکه تی بۆ کرد، وه ده وتریت: بارک الله الشیء وبارک فيه أو بارک علیه: واته: خوی پهروه رداگاره پر خیرو بهرکه تی بکات، بۆیه وشه ی (تبارک: خاوه نی زور خیرو بهرکه ت) هیچ که سیکی پی وه سف ناکریّت جگه له خوی پهروه رداگاره، بۆیه ناوتریت: تبارک فلان، له بهر نه وهی واته ی: زور گه وره ده گه یه نیت، بۆیه وه سفیکه بۆ هیچ که س به کار نایات جگه له خوی پهروه رداگاره، وه ووشه ی (الیمن) به مانای: پر خیرو بهرکه ت دیت.

ووشه ی (البرکه) له قورئانی پیرو زدا به چه ند مانایه ک هاتووه، له وانه:

۱ - جیگیر بوون و بهرده وام بوونی خیرو بهرکه ت.

۲ - زوری و زیاد بوون و بهرده وام خیرو بهرکه تی شت له دوا ی شت.

۳ - وشه ی (تبارک) هیچ که سیکی پی وه سف ناکریّت جگه له خوی پهروه رداگاره، وه نادریتته پال هیچ که س جگه له و، زانای

پایه بهرز ابن القیم (پرحمتهی خوی لیبت) ده فرمویت: (گه وره یی و زوری خیرو بهرکه تی خوی پهروه رداگاره له وه دایه که:

(۱۶۴) بیوانه: لطائف المعارف، لابن رجب، ص ۲۶۳.

(۱۶۵) رواه مسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

(۱۶۶) بیوانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

(۱۶۷) بیوانه: النهاية في غريب الحديث، لابن الأثير، باب الباء مع الراء، مادة "برک"، ۱/۱۲۰، وه بیوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص ۳۰.

به خشندهیی به رده وامه، خیرو به رده که تی زوره، خاوهن پیزو به رزی به رده وامه، وه خاوهنی گوره بییه و دووره له هه موو که م و کورپیه، هه رچی خیرو به رده که ته هه یه له لایه ن خاوی په روه دگار و هیه، وه خاوی په روه دگار خیرو به رده که تی خوی ده پیزیت به سه ر هه ر یه کیک له بنده کانی که خوی ویستی لییه، ئا ئه مه یه واتاکانی (تبارک) که له قورئانی پیروزدا به چند مانایه ک هاتوه) (١٦٨).

ئه و شتانهی که زور پیروزو پر له خیرو به رده که تن:

١ - قورئانی پیروزو پر له خیرو به رده که تن: قورئانی پیروزو خیرو به رده که تی دنیاو دواپوژی تیدایه، بویه داواکردنی به رده که تی قورئانی پیروزو به جوان خویندنه وه و کار پی کردنی ده بیئت (به و شیوه یه ی که خاوی په روه دگار پی رازی ده بیئت).

٢ - پیغه مبه ری (صلوات) پر له خیرو به رده که تن: خاوی په روه دگار خیرو به رده که تی گپراوه له خودی پیغه مبه ردا (صلوات)، ئه و خیرو به رده که ته ش دوو جوړه:

یه که م: به رده که تی واتایی، ئه و به رده که تن و نیعمه ته یه که له دنیا و دواپوژدا دیته دی به هوی په یامه که یه وه (قورئانی پیروزو و سوننهت)، له بهر ئه وهی خاوی په روه دگار پیغه مبه ری (صلوات) ناردوه، وه کو: په حمه تیک بؤ هه موو بونه وهران، وه خه لکی ده ربکات له تاریکیه کان بؤ روناکی باوه رو خواپه رستی، وه ئه و پیغه مبه ره (صلوات) شته حه لال و حه رامه کانیا ن بؤ دیاری بکات، وه خاوی په روه دگار گپراویتی به کو تا پیغه مبه ر (صلوات)، وه ئاینه که ی بار سووکی و نه رم و نیانی و لیبوره دی له خو گرتوه.

دوو ه م: خیرو به رده که ته هه ست پیکراوه کانی، ئه مه ش دوو جوړه:

٣ - بوونی خیرو به رده که تن له کرداره کانیدا (صلوات)، ئه ویش بریتیه له و موعجزانه ی که خاوی په روه دگار پی بی به خشیه و پیزداری کردوه پی، وه به لگه یه له سه ر راستگویییه که ی (صلوات).

٤ - بوونی خیرو به رده که تن له خودی پیغه مبه ر (صلوات) و شوینه واره هه ست پیکراوه کانی، ئه و خیرو به رده که ته یه که خاوی په روه دگار گپراویتی له خودی پیغه مبه ردا (صلوات)، هه ر بویه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (صلوات)، پیغه مبه ریا ن (صلوات) به پیروزو پر له خیرو به رده که تن ده زانی تا له ژیاندا بوو، وه پاش مردنی ئه و شتانه ی که له لاشه ی به جی مابوو به پیروزو پر له خیرو به رده که تیا ن ده زانی.

بویه هیچ که سیک له دروست کراوه کانی خاوی په روه دگار پیوانه ناکریته سه ر پیغه مبه ر (صلوات) تا به پیروزو پر له خیرو به رده که تن بزانریت، له بهر ئه وهی خاوی په روه دگار ئه و هه موو پیزو خیرو به رده که ته ی گپراوه له خودی پیغه مبه ردا (صلوات)، وه گو مان له وه دا نییه که خاوی په روه دگار پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) و فریشته کان و پیاوچاکانی پیروزو پر خیرو به رده که تدار کردوه، به لام موسولمان نابیت داوای به رده که تیا ن لی بکات، له بهر ئه وهی هیچ به لگه یه کی شه رعی له سه ر نییه، وه هه روه ها چه ندین شوین هه یه که خاوی په روه دگار پیروزو پر خیرو به رده که تدار کردون، وه کو: مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروز) و مزگه وتی مه دینه (مزگه وتی پیغه مبه ر (صلوات) و مزگه وتی الاقصی (بیت المقدس)، وه هه روه ها چه ند کاتیکی پیروزو پر خیرو به رده که تدار کردوه، وه کو: مانگی په مه زان و شه وی قه درو ده پوژی یه که می مانگی ذو الحجة وه (أشهر الحرام " مانگی: رجب، ذو القعدة، و ذو الحجة، والحرم " وه پوژانی دووشه ممه و پینج شه ممه و هه ینی، وه کاتی دابه زینی خاوی په روه دگار له سی یه کی شه ودا بؤ ئاسمانی دنیا، وه جگه له م شوینه پیروزانه، که نابیت موسولمان ته به روکیان پی بکات و داوای به رده که تیا ن لی بکات، به لکو داوای خیرو به رده که تن هه ر له خاوی په روه دگار ده کریت ئه ویش به کردنی کرده وه شه رعیه چا که کان ده بیئت (١٦٩).

٥ - هه ندی شت هه یه که پیروزو پر خیرو به رده که تن، وه کو: ئاوی زه مزه م و باران، له بهر ئه وهی له به رده که تن و خیری ئه مانه

(١٦٨) بروانه: جلاء الإفهام ص ١٨٠، و تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیره کلام المنان، للسعدی، ٣٩/٣.

(١٦٩) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص ٧٠-١٨٢.

ئەو ھەيە: خەلکی و ئازەلانی لای دەخۆنەو، دارو درەخت و گزۆگیای پێ سەوز دەبیت، وە داری زەیتون پیرۆزو پر خێرو بەرەکەتە، وە شیرو ئەسپ و مەرۆ دارخورما پیرۆزو پر خێرو بەرەکەتن^(١٧٠).

بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەت

بە رێگە یەکی شەریعی بەم چەند کارە دەبیت:

١ - بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەت بە زیکرۆ یادی خۆی پەرۆردگار و خۆبندنی قورئانی پیرۆز بە دەست دیت، ئەویش داوا بەرەکەت کردنە لە خۆی پەرۆردگار بە زیکرۆ دل و زمان، وە کار کردنە بە قورئانی پیرۆز و سوننەت بە شیو ھەیکە شەریعی، لە بەر ئەو ھەیکە تیان لەم شتانە دا ھە: دل پێیان ئارام دەبیت، دل بە ھێز دەکەن بۆ زیاد عیبادەت کردن، وە شیفای ھەموو دەرۆو بە لایەکیان تێدا ھە، وە بە ختە و ھەری دۆناو دوا پۆژیان تێدا ھە، لێخۆش بوونی تاوانەکانی تێدا ھە، بە ھۆیانە وە ھێمنی دادەبەزیت، وە قورئانی پیرۆز دەبیتە تکاکار بۆ خاوەنەکە لە پۆژی دوا ھە، بە لām تەبەرۆک بە قورئان نا کریت وەک دانانی لە ناو مال و ناو سەیارە و دانانی لە پشت سەری ئافرەتی زەستان، بە لکو بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەتی قورئانی پیرۆز بە خۆبندنە وەو کار پێ کردنی ئەبیت.

٢ - بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەت بە خۆی پێغەمبەر (ﷺ) تا لە ژياندا بوو، لە بەر ئەو ھە پێغەمبەر (ﷺ) پیرۆزو پر خێرو بەرەکەت بوو لە خۆی خۆی و ئەو شتانە ھە کە پێو ھە بوو، ھەریو ھە لانی بە پێزی پێغەمبەر (ﷺ) تەبەرۆکیان دەکرد بە خۆی پێغەمبەر (ﷺ) خۆی، ھەرۆک أبو حنیفە (رضی اللہ عنہ) دەفەر مویت: ((جاریکیان پێغەمبەر (ﷺ) لە گەرمای نیو ھەدا چوو بۆ البطحاء (شوینیکە لە نیوان مەککە و مین) لەو ھە دەست نوێزی گرت و نوێزی نیو ھە و عەسری بە (قصر و جمع کرد، دوو پکات، دوو پکات) پاشان موسولمانان ھەستان و دەستی پێغەمبەر (ﷺ) بە دەم و چاویاندا دەھینا (وەکو داوا کردنی خێرو بەرەکەت)، منیش دەستی پێغەمبەر (ﷺ) گرت و بە سەر دەم و چاومدا ھینام، دەستەکانی وەکو بە فر ساردو فینک بوون، وە بۆنی لە میسک خۆشتر بوو))^(١٧١).

وہ انسی کوری مالک (رضی اللہ عنہ) دەفەر مویت: ((پێغەمبەر (ﷺ) چوو مین و بەرد ھاویشتنی (الجمرة العقبی) کردو چوو ناو (خیمە یان ئەو کە پرە ھە ھەلی دابوو) وە ھە یوانی سەر بێری، پاشان بە سەرتاشیکی فەر موو: وەرە سەرم بتاشە، ئامازە ھە بۆلای راستی کردو پاشان بۆ لای چە پی، پاشان پێغەمبەر (ﷺ) مووی سەری دا بە ھاو ھە بە پێزەکانی))، لە پێوایە تیکی تردا: ((پێغەمبەر (ﷺ) بانگی أبو طلحە پی کردو موو ھەکانی لای راستی سەری داپیی، پاشان پێغەمبەر (ﷺ) بە سەرتاشە کە پی فەر موو: لای چە پی سەرم بتاشە، ئەو ھە بوو موو ھەکانی سەری دا بە أبو طلحە و پێی فەر موو: دابەشی بکە لە نیوان موسولماناندا" سەیر کردنی بە چاوی پێزو پر خێرو بەرەکەتە وە))^(١٧٢).

بۆیە ھاو ھە لانی بە پێزی پێغەمبەر (ﷺ) تەبەرۆکیان دەکرد بە جل و بەرگە کە پی و شوینی دەستی و ئاوی دەست نوێزو بەرماو ھە ئاو خواردنە وە کە پی و زۆر شتی تر^(١٧٣)، وە تەبەرۆکیان دەکرد بەو شتانە پی لە لاشە پیغەمبەر (ﷺ) بوو تە وە، وەکو: موو ھەکانی، وە ئەو شتانە پی کە پێغەمبەر (ﷺ) بە کاری ھینا وەو پاش خۆی مابوو ھە، وەکو: جل و بەرگ و قاپ و قاچاغ و نەعلەکانی، وە جگە لەم شتانە پی^(١٧٤).

^(١٧٠) بیوانە: ھەمان سەرچاوە، ص ١٨٣-١٩٧.

^(١٧١) البخاری: کتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ، ٤/٢٠٠، برقم ٣٥٥٣.

^(١٧٢) رواه مسلم، كتاب الحج، باب بيان أن السنة يوم النحر أن يرمي، ثم ينحر، ثم يملق، والابتداء في الحلق بالجانب الأيمن من رأس المخلوق، ٢/٩٤٧، برقم ١٣٠٥.

^(١٧٣) بیوانە: التبرک، أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٢٤٨-٢٥٠.

^(١٧٤) بیوانە: ھەمان سەرچاوە، ص ٢٥٢-٢٦٠.

موسولمانی خو شه ویست لی رده دا ده بیټ ناگاداری ئه وه بین که هیچ که سیك قیاس ناکریتته سهر پیغه مبه ر (ﷺ) له پووی پیروزی و پرخیرو به ره که تیه وه، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی نه کردووه که هیچ یه کیك له هاوه لانی به چاوی به ره که تیه وه سهر بکریت، وه نه گپردراوه ته وه له هیچ یه کیك له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و کاره یان کرد بیټ له گه ل که سانی جگه له پیغه مبه ردا (ﷺ) جا له ژیانیدا بیټ یان دوی مردنی، وه ته به پروکیان نه کردووه به هیچ یه کیك له خلیفه به ریزو سه حابه کانی پشتیوانان و کوچکردوان و ئه وانیه که موژده ی به هشتیان پی درابوو (خوای گوره له هه موویان پازی بیټ).

زانای پایه به رز ئیمامی الشاطی (رحمته ی خوای لی بیټ) ده فه رمو بیټ: (پاش مردنی پیغه مبه ر (ﷺ) هاوه لانی به ریزی، هیچ کاریک پووی نه داوه لی یان ده رباره ی ته به پروک کردن به که سانی جگه له و، له کاتی کدا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له دوی خو ی هیچ که سیکی به جی نه هیشتوو له ئیمامی أبوبکر الصدیق (رضی الله عنه) به ریز تر بیټ و خلیفه شی بیټ، له ناو هاوه له به ریزه کانیدا هیچ یه کیکیان ئه وه یان نه کرد به رامبه ری، وه ئیمامی عمر (رضی الله عنه) که دوی أبوبکر الصدیق (رضی الله عنه) له و به ریز تر نه بووه، پاشان ئیمامی عثمان (رضی الله عنه) و ئیمامی علی (رضی الله عنه) و سه رجه م سه حابه کان که له ناو ئومه ته دا له وان چاکتره به ریز تری تیا نه بووه لای خوای په روه ردگار، به هیچ شی وه یه ک بومان نه گپردراوه ته وه که خاوه ن خیرو به ره کت بوو بیټن و خه لکیان خیردارو به ره که تدار کرد بیټ) (۱۷۵).

گومانی تیدانییه که سوود وه رگرتن له عیلم و زانیاری زانیان، گو ی گرتن له ئاموژگارییه کانیان، پارانه وه کانیان بو موسولمانان، ده ست که وتنی فه زلی دانیشتاگانیان به دانیشن له گه لیاندا پر له خیرو به ره که ت سو دی زور، به لام ته به پروک ناکریت به خودی خو یان، به لکو به ده ست هینان و داوا کردنی خیرو به ره که ت به وه ده بیټ که کرده وه ی چاکه بکه ین به عیلم و زانیاریه که یان، وه شوینی زانیانی ئه هلی سوننه و جه ماعه بکه وین (۱۷۶).

۳ - به ده ست هینانی خیرو به ره که ت به خواردنه وه ی ئاوی زه مزه م، چونکه ئاوی زه مزه م پیرو زترین ئاوی سهر زه وییه، به خواردنه وه ی تینو بیټی ده شکیت و شوینی خواردنیش ده گریټ، وه خواردنه وه ی به نییه تیکی باش شیفا ی تیدایه، له بهر ئه وه ی بو هر مه به سته یك بخوریتته وه دیتته دی، پیغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ی ئاوی زه مزه م ده فه رمو بیټ: ((إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ، إِنَّهَا طَعَامٌ طَعْمٌ [وَشِفَاءٌ سَقِيمٍ])) (۱۷۷) واته: به راستی ئاوی زمزم ئاویکی پیروز و پر به ره که ته، ئاویکه شوینی خواردن ده گریته وه، وه شیفا ی نه خو شی تیدایه.

جابری کوری عبدالله فه رموده یه کمان بو ده گپریته وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فه رمو بیته ی: ((ماء زمزم لما شرب له)) (۱۷۸). واته: ئاوی زه مزه م بو هر مه به سته یك بخوریتته وه دیتته دی. وه گپردراوه ته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) ئاوی زه مزه می ده کرده ناو کوپه و دۆلکه وه دهیدا به نه خو شه کان و ده یکرد به سه ریاندا (۱۷۹) (رومه تیانی پی ته ر ده کرد).

۴ - به ده ست هینانی خیرو به ره که ت به ئاوی باران، گومانی تیدا نییه که ئاوی باران پیروز و پر به ره که ته، چونکه خوای په روه ردگار به ره که تی تی کردوو: خه لکی لی ده خو نه وه، وه هه موو گیان له به ران و پوهه ک و درهخت و به رو بوومه کان پی گهش ده بنه وه، وه خوای په روه ردگار هه موو شتیکی پی زیندوو ده کاته وه.

(۱۷۵) بوانه: الاعتصام للشاطی، ۸/۲، ۹، وه بوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۲۶۱-۲۶۹.

(۱۷۶) بوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۲۶۹-۲۷۸.

(۱۷۷) أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي ذر، ۴/۱۹۲۲، برقم ۲۴۷۳، وما بين المعكوفين عند البزار، والبيهقي، والطبراني، قال الهيثمي في مجمع الزوائد: "رجاله ثقات"، ۳/۲۸۶.

(۱۷۸) أخرجه ابن ماجه، كتاب المناسك، باب الشرب من زمزم، ۲/۱۰۱۸، برقم ۳۰۶۲، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۲/۱۸۳، وإرواء الغليل، ۴/۳۲۰.

(۱۷۹) الترمذي بنحوه، عن عائشة رضي الله عنها، كتاب الحج، باب: حدثنا أبو كريب، ۳/۲۸۶، برقم ۹۶۳، والبيهقي، ۵/۲۰۲، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي،

۱/۲۸۴، والأحاديث الصحيحة، ۲/۵۷۲.

انس كورپی مالك (رضي الله عنه) ده فہرموویت: جاریکیان له گہل پیغہمبہردا (صلوات علیہ وسلم) بووین بارانمان به سہردا باری پیغہمبہر (صلوات علیہ وسلم) ہندی له جله کانی هہلدایه وه تا باران لاشہی تہر کرد، ووتمان ئەہی پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم) بۆ وات کرد، فہرمووی: ((لأنّہ حدیثُ عہدِ برّہ))^(۱۸۰).

زانای پایہ بہرز ئیمامی النوری (رحمہتی خوائ لبیت) ده فہرموویت: واتہ: باران بارین پرحمہتی خوائ پەرورہدگارہ و تازہ دروستی کردوہ (تازہ باراندوویہتی) بۆیہ تہ بہرپوکی پی دەکریت.

بہدہست ہینان و داوا کردنی خیر و بہرہکەت

بہ شیوہیہکی ناشہری و نادرست بہم شیوانہی لای خوارہوہیہ:

- یہکەم: تہ بہرپوک کردن بہ پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم) دوائ مردنی دروست نییہ و ناشہرعییہ، بہ لام له دوو شتدا دروستہ:
- ۱ - باوہر پیبوون و گوپراپہ لی کردن و شوین کہوتنی، ہەر کہ سیک باوہری پیبیت و گوپراپہ لی بکات و شوینی بکہویت، ئەوہ بیگومان خیر و بہرہکەت و پاداشتی زۆر بہختہوہری دونیا و دواروژ بہدہست دینیت.
  - ۲ - تہ بہرپوک کردن بہو شتانہی کہ بہ لاشہی پیغہمبہرہوہ (صلوات علیہ وسلم) بووہ، یان ہی ئەو بووہ، وەکو: موی لاشہی، جل و بہرگی، قاپ و قاچاغہ کانی.

بہ لام جگہ لەم شتانہ دروست نییہ تہ بہرپوک بکریت بہ ہیچ شتیکی، بۆیہ شہری نییہ تہ بہرپوک بکریت بہ گۆرہکەہی، وە خو نامادہ کردن مہبہستی زیارہتی گۆرہکەہی دروست نییہ (واتہ: شدُّ الرَّحَالِ) نابیت، بہ لکو خو نامادہ کردن و سازدانی زیارہت تہنہا بۆ ئەم سئ مزگوتہ دەبیت (المسجد الحرام (کہعہی پیروژ)، والمسجد الأقصى (قودسی پیروژ)، والمسجد النبوي مزگوتی مہدینہ)، بۆیہ سوننہ تہ کاتیک کہ موسولمانیک زیارہتی گۆرہکەہی پیغہمبہر (صلوات علیہ وسلم) بکات ئەگہر لہ مہدینہ دا بیت، یان زیارہتی مزگوتہکەہی کردبیت پاشان زیارہتی گۆرہکەہی بکات، وە زیارہتی گۆرہکەہی بہم شیوہیہ دەبیت: کاتیک دەچیتہ ناو مزگوتہکەہی پیغہمبہرہوہ (صلوات علیہ وسلم) دوو رکات سوننہتی سلأوی مزگوت دەکەیت (تحیة السجد)، پاشان دەچیت بۆ لای گۆرہکەہی و پرو دەکەیتہ ئەو ہودہیہی کہ پیغہمبہری (صلوات علیہ وسلم) تیدا نیژراوہ بہلہسەر خوئی و نەرمو نیانی و بہ دەنگیکی نزم دەلینیت: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، واتہ: سہلامی خوات لہسەر بیت ئەہی پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم)، عبد اللہ کورپی ئیمامی عمر (خوایان لی پازی بیت) لہمہ زیاتری نەدوت، بہ لام ئەگہر لہمہ زیاتر بلینیت: ((السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا، وَأَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ، وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ)).

واتہ: سہلامی خوات لہسەر بیت ئەہی پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم)، ئەہی باشترین دروست کراوی خوا، شایہتی ئەدہم کہ تو پیغہمبہری خوائ (صلوات علیہ وسلم)، بہراستی پەمامی خوات گہیاند، بہراستی ئەو ئەمانہتہی لہسەر شانت بوو گہیاندت، بہراستی تیکوشایت لہ پینا و خوائ پەرورہدگاردا باشترین تیکوشان، وە بہراستی بہ جوانترین شیوہ ناموژگاری نوممہتہکەت کرد. ئەگہر ئەم زیادہیہ بلینیت ہیچی تید نییہ چونکہ ئەمانہ ہمووی سیفاتی پیغہمبہرن (صلوات علیہ وسلم)^(۱۸۱).

بہ لام نابیت لای گۆرہکەہی بیارپیتہوہ بۆ ئەوہی گومانت و نابیت کہ پارانہوہ لای گۆرہکەہی وە لام دەدریتہوہ، وە بہ ہیچ شیوہیہک داوائ شہفاعہتی لی ناکەیت، وە نابیت دەست و لاشہت بہینیت بہ سەر گۆرہکەیدا وە نابیت نہ گۆرہکەہی و نہ دارو بہردو دیوارہکەہی ماچ بکہیت، وە نابیت تہ بہرپوک بکہیت بہو شوینانہی کہ پیغہمبہر (صلوات علیہ وسلم) دانیشتوہ لہسەری یان نوژی بەسەر کردوہ، وە نابیت تہ بہرپوک بکہیت بہو ریگایانہی کہ بہسەریدا رویشتوہ، وە ئەو شوینانہی کہ تیدا وەحی بۆ سەر دابہزیوہ، وە نابیت تہ بہرپوک بکہیت بہو شوینہی کہ تیدا لہ دایک بووہ یان شہوی لہ دایک بوونی یان ئەو شہوہی کہ شہو

^(۱۸۰) أخرجه مسلم، كتاب صلاة الاستسقاء، باب الدعاء في الاستسقاء، ۲/۶۱۵، برقم ۸۹۸.

^(۱۸۱) بروانہ: مجموع فتاویٰ ابن باز في الحج والعمرة، ۵/۲۸۹.

په وییه که ی تیډا پویدا، وه ته به پرپوک ناکریت به پوژی کوچ کردنه که ی، وه جگه له مانهش که نه خواو نه پیغه مبهری خوا (ρ) به شه رعیان دانه ناوه^(١٨٢).

دووهم: لهو ته به پرپوکانه ی که ناشه رعیه و دروست نییه: بریتیه له ته به پرپوک کردن به پیاوچاکان، موسلمانان ته نها خوا په رست ناگاداربه که ته به پرپوک به خودی پیاوچاکان و شوینه واره کانیان و شوینی عیاده ته کانیان و شوینی دانیشن و گوږه کانیان ناکریت و دروست نییه، وه خوئاماده کردن و گهشت کردن و نویت کردن لای گوږه کانیان نابیت و دروست نییه، وه داوای پیوستی ناکریت لای گوږه کانیان، وه دهست و لاشه هینان به سهر گوږه کانیان و مانه وهو ته به پرپوک کردن به له دایک بوونیان و جگه له مانهش هیچیان دروست نین به لکو ناشه رعین، بویه هر که سیک نه و کارانه بکات و مه بهستی نزیک بوونه وه بیت لییان نه وه به راستی هاوه لی گوره ی بو خوا ی په روه ردگار بریارداوه (الشرك الأكبر) واته: باوه رت و ابیت که پیاوچاکان زهره رو زیان و سویدیان به دهسته، یان به خشین و پیگری لی کردنیان به دهسته، به لام نه گهر که سیک نه و کارانه بکات به ئومیدی به دهست هینانی خیرو به رکه که له لایین خوا ی په روه ردگار نه وه به راستی بیده یه که و کاریکی زور خرابی کردوه^(١٨٣).

سینهم: له ته به پرپوک ناشه رعیه کان: ته به پرپوک کردن به شاخ و کیو و شوینه کان، له بهر نه وه ی ته به پرپوک کردن به م شوینانه پیچه وانه ی مه نهج و پیبازی پیغه مبه ره (صلوات)، چونکه ته به پرپوک کردن پییان هوکاره بو به گوره زانیی نه و شوینانه، وه دروست نییه نه و شوینانه قیاس بکریت سهر به رده په شه که (الحجر الأسود) و تواف کردن به دهوری که عبدا، چونکه ماچ کردن و سورانه وه به دهوری که عبدا عیاده تن و به به لگه ی قورئانی پیروز و سوننهت نه و کارانه ده کریت، وه جگه له دهست هینان به (الحجر الأسود والركن الیماني من الکعبه) دروست نییه دهست به هیچ شوینیکدا به نریت له پووی به رکه که و پیروزییه وه، چونکه به یه کدهنگی زانایان پیغه مبه ره (صلوات) ته نها سه لامی له هه ردوو پوکنی الیمانی کردوه^(١٨٤).

زانای پایه به رز ابن القیم (په حمه تی خوا ی لبیت) ده فهرمویت: (له سهر پووی زه ویدا هیچ شوینیک نییه (پارچه زه وییه که) دروست بیت ماچ بکریت و سه لامی لی بکریت و تاوانی تیډا بوهریت ته نها به رده په شه که و پوکنی الیمانی نه بیت (الحجر الأسود والركن الیماني من الکعبه)^(١٨٥).

وه سه بارهت به تابهت مهندی مه که که ی پیروز ده فهرمویت: (له سهر پووی زه ویدا هیچ شوینیک نییه که پیوست بیت له سهر هه موو موسولمانانیک ی به توانا پروات بو نه وی (بو حج کردن) وه به ده وریدا بسوریتته وه جگه له که عبه ی پیروز).

وه زانای پایه به رز ابن تیمیه (په حمه تی خوا ی لبیت) سه بارهت به سورانه وه به دهوری جگه له که عبه ی پیروزدا ده فهرمویت: (وه سورانه وه به و شیوه یه (به دهوری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروز) یه کیکه له گه وره ترین بیده حه رامه کان، بویه هه که سیک سورانه وه (الطواف) به دهوری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروز به دین بزانیت داوای ته وه ی لی ده کریت، نه گهر ته وه ی کرد نه وه باشه، نه گهر ته وه ی نه کرد نه وه ده بیت بکوژریت)^(١٨٦).

وه دهست و لاشه هینان و ماچ کردنی (مقامی ابراهیم) و دارو به ردی مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروز) دروست نییه (به نییه تی ته به پرپوک)، وه دروست نییه زیارهت کردن و سه رکه وتن بو کیوی (الحراء) به مه بهستی نویت کردن و به دهست هینانی خیرو به رکه که، وه کیوه کانی (ثور، عرفة، ابي قیس، ثبر) یش به هه مان شیوه دروست نییه زیاره تیان بکریت و نییه تی خیرو به رکه که تت

^(١٨٢) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٣١٥-٣٨٠.

^(١٨٣) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٣٨١-٤١٨.

^(١٨٤) بروانه: إقتضاء الصراط المستقیم، لابن تیمیه (رحمه الله تعالى)، ٧٩٩/٢.

^(١٨٥) بروانه: زاد المعاد في هدي خير العباد، ٤٨/١.

^(١٨٦) بروانه: مجموع فتاوی ابن تیمیه، ١٢١/٢٦.

پېيان هېبیت، وه دروست نېيه زياره تی کيوي (الطور) بکريّت و خو ئاماده کردن و گهشتی بو لا ساز بکريّت، به نيه تي به دست هينانی خيرو بهر هکته، وه نابيّت هيچ يه کيک له دارو بهرده کان به ته به پروک بزانيّت^(١٨٧).

هۆکاره کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رعی چين؟

- ١ - نه زانی و نه شاره زایی له دين.
  - ٢ - زياده پره وی کردن له پياوچا کاندا.
  - ٣ - خو ليکچواندن به هاوه ل بريارده ران و بي باوه پان.
  - ٤ - به گه وره زانینی شوينه واره کان وه کو (گۆر و دارو بهردو خو ل و ....).
- شوينه واره خراپه کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رعی زور زورن له وانه:**

١ - برياردانی شيرکی گه وره، که ئەمەش يه کيک له گه وره ترين و ترسناکترين شوينه واره خراپه کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رعی، ئەگەر خودی ئەو کاره شيرکی گه وره بيّت، يان ته به پروک کردنی نادرست هۆکاره بو برياردانی شيرکی گه وره.

- ٢ - برياردانی بيدعه.
- ٣ - کردنی جوړه ها تاوان و خراپه کاری.
- ٤ - که وتنه ناو جوړه ها درو.
- ٥ - گۆرینی دهقه کانی قورئانی پيرۆز و فه رموده کانی پيغه مبه ر (ﷺ)، وه ليکدانه وه يان به شيوازيکی ناشايسته و نه ويستراو.

- ٦ - فه وتانی سوننه ته کانی پيغه مبه ر (ﷺ).
- ٧ - سه رليشيوان به هوی کاری نه زانانه وه.
- ٨ - له ناو چوونی نه وه کان.

موسولمانانی خو شه ويست هه موو ئەم کارانه له شوينه واره حه رام و خراپه کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رعین.

هۆکاره کانی بهرگری کردن له ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رعی:

- ١ - گه يانندن و بلاو کردنه وه ی عيلم و زانياريه کی به سوود.
- ٢ - بانگه واز کردن بو مهنه هج و ريبازی حه ق و راست.
- ٣ - لا بردن و نه هيشتنی هه موو هۆکاره کانی زياده پره وی کردن و ئەو شوينه وارانە ی که به پيرۆز و گه وره ده زانرين.
- ٤ - تيک شکانندی هه موو هۆکاریک له وه هۆکارانه ی که خه لکی به ته به پروکیان ده زانيّت^(١٨٨).

زانای پایه بهر ز شیخ الناصر السّعدی (رهحمتهی خوی ليبيّت) له شه رحی (کتاب التّوحيد) له باسی (مَنْ تَبَرَكَ بِشَجَرَةٍ أَوْ حَجَرَةٍ أَوْ نَحْوِهَا) ده فه رمويّت: (واته: ئەو کاره شيرکه يان له کرده وه ی موشريکه کانه، زانايان يه کده نگن له سه ر ئەوه ی که دروست نيه به چاوی خيرو بهر هکته بروانريته هيچ دارو بهردو مه زرگا و شوينه واره کان، چونکه ئەو کاره زياده پره وی کردنه تيا ياندا، وه ئەم کاره ورده ورده سه ر ده کيشيّت بو پارانه وه لييان و په رستنيان که ئەويش شيرکی گه وره يه، وه ئەمەش گشتيه بو هه موو شتيک هه تا (مقامی إبراهيم) (حجره که ی پيغه مبه ر (ﷺ) و به ردی (بيت المقدس) وه جگه له م شوينه پيرۆزانه ش).

^(١٨٧) بپوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٤١٩-٤٦٤.

^(١٨٨) بپوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٤٨٣-٥٠٦، وه بپوانه: اقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، ص ٧٩٥-٨٠٢، وه بپوانه: كتاب التوحيد، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ٩٣.

به لّام سه لام کردن و ماچ کردنی به رده پشه که و (الرّکن الیمانی) ئەمانه به ندایه تی کردنه بۆ خوی پهرودرگار، وه به گوره زانین و مل که چ بوونه بۆی، که ئەمهش ناوه پۆکی عیباده ته، ئەم کاره به گوره زانینی خوی پهرودرگار و پهرستنه بۆی، به لّام ته به پړوک کردن به و شتانه به گوره زانینی دروست کراوه کانه و پهرستنه بۆیان، وه جیاوازی نیوان ئەم دوو کاره، وه کو: جیاوازی نیوان پارانه وه له خوی پهرودرگار که ئیخلاص و خوا به تنها پهرستییه، وه پارانه وه له دروست کراوه کان که شیرک و هاوه لّ بپاردان وایه^(۱۸۹).

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئەم سه رده مه

بیدعه خراپ و باوه کانی ئەم سه رده مه زۆر زۆرن، له و بیدعانه به نمونه:

۱ - نییهت هینان به زمان و ووتنی به دهنگی بهرز: وه ک موسولمانیک بلیت: نییه ته ئەم نوێزه ئەوهنده پکاته ده که م بۆ خوی پهرودرگار، یان بلیت: نییه تم وایه ئەم پۆ به پۆژوو ئەم بۆ خوی پهرودرگار (فهرز بیّت یان سوننهت)، یان بلیت: نییه تم وایه دهست نوێزه ده گرم یان غوسلی خۆم ده رده که م، یان جگه له مانه، موسولمانانی خۆشه ویست نییهت هینان به زمان بیدعه یه، له بهر ئەوهی نییهت هینان به م شیوه یه پیچه وانه ی پینمونی پیغه مبه ره (ﷺ)، وه له بهر ئەوهی خوی پهرودرگار ده فه رموویت: ﴿ قُلْ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ (المحجرات) .

واته: ئەه ی پیغه مبه ره (ﷺ) بلی: ئایا ئیوه خوی پهرودرگار له ئاینی خۆتان ئاگادار ده که ن و پیی راده گه یه نن، له کاتی کدا خوی پهرودرگار زاناو شاره زایه به هه رچی شتی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه، به راستی خوی پهرودرگار به هه موو شتی که زاناو به ئاگایه .

موسولمانی خۆشه ویست نییهت شوینی ناو دلّه، وه کاری که په یوه سته به دلّه وه نه که به لاشه وه، ههروه ک زانای پایه بهرز این رجب (پهحه تی خوی لیبت) ده فه رموویت: (نییهت: بریتییه له مه بهستی ناو دلّه کان، بۆیه ئەو نییه تانه ی که له ناو دلّان واجب نییه به زمان بوتریت له هیچ جوړیک له عیباده ته کاند) (۱۹۰).

۲ - ووتنی زیکره کان دواي نوێزه فه رزه کان به جه ماعی و به دهنگی بهرز :

موسولمانی خۆشه ویست ئەوهی که شه رعیه ئەوه یه هه ر موسولمانیک ئەگه ر زیکریک له سوننه تدا هاتوه به ته نها و به دهنگی نزم بیخوینیت، هه ر وه ک پیغه مبه ره (ﷺ) به و شیوه یه زیکره کانی دواي نوێزه فه رزه کانی کردوه، وه هاوه لانی به ریزیشی به و شیوه یه کردویانه، له کاتی کدا ئەوان سوننه ته کانی پیغه مبه ریان (ﷺ) به و شیوه یه جی به جی کردوه، وه ئەوهی که گومانی تیدا نییه ووتنی زیکره کان به جه ماعی و به دهنگی بهرز بیدعه یه و پیچه وانه ی ریبازی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ).

۳ - خویندن سوره نسی (الفاتحه) بۆ گیانی مردووه کان، یان خویندن دواي پارانه وه بۆ مردووه کان، یان خویندن له کاتی ماره بریندا، هه موو ئەمانه بیدعه یه کی خراپن، چونکه له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) نه بووه، وه له هاوه لانی به ریزیه وه ئەم کاره نه هاتوه، له کاتی کدا ئەوان شاره زاترین که س بوونه به حالی پیغه مبه ره (ﷺ)، ده ی که و ابوو کاتی که له وانه وه ئەم کاره نه گێردراوه ته وه و ئەوان نه یان کردوه ده ر ده که ویت که کاریکی بیدعه یه .

۴ - گێرانی ماته مینی له سه ر مردووه کان و خواردن دروست کردن بۆ ئەو خه لکانه ی که دین بۆ سه رخۆشی کردن له که س و کاری مردووه که، وه به کری گرتنی قورئان خوینه کان بۆ قورئان خویندن له سه ر مردوو، گومانیان وایه ئەم کاره سه رخۆشی کردنه له که سانی خاوه ن مردوو، وه گومانیان وایه ئەم قورئان خویندنه سوود به مردووه که ده گه یه نیت، هه موو ئەم کارانه بیدعه یه و خوی پهرودرگار هیچ به لگه یه کی له سه ر دروستی دانه به زاندوه .

(۱۸۹) بیوانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، ص ۵۱.

(۱۹۰) بیوانه: جامع العلوم والحکم، ۱/ ۹۲.

٥ - کردنی ویرده سوّفیه کان به هموو جوړه کانییه وه که پیچه وانه ی پښیازی پیغه مبهری خویه (صلوات) جا ئه و پیچه وانه کردنه له پووی ووتنی ویرده که وه بیټ، یان شیوهی، یان کاته که ی بیټ، پیغه مبهری (صلوات) ده فهرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۹۱).

واته: هه رکه سیټ کاریک بکات (عیباده تیک) فهرمانی نیمه ی له سر نه بیټ بو کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وهرناگیریت، به لکو ده دریتته وه به سر خاوه نه که یدا. وه جگه له م به لگانه ش که به لگن له سر نکولی کردنی بیدعه و ترسان لی^(۱۹۲).

٥ - خانوو دروست کردن به سر گوړه کانه وه، وه کردنیان به مزگه وت، یان دروست کردنی مزگه وت به سر گوړه کانه وه و مردوو ناشتن تیا یاندا، وه نویژ کردن پوو به پووی گوړه کان، وه زیاره ت کردنیان به نییه تی به دست هیئانی خپرو به ره که ت، وه ته وه سول کردن به مردوو کان، وه نویژ کردن له لای گوړه کان به مه به سستی خپرو به ره که ت، وه زیاره ت کردنی نافرته تان بو گوړستان، وه پازاندنه وه و کردنی گوړه کان به چراخان، هموو ئه م کارانه بیدعه یه و کاریکی خراپن^(۱۹۳).

باسی نویه م: ته وبه کردنی که سی بیدعه چی

موسولمانی خو شه ویست باش بزانه و گومان له وه دا نییه که بیدعه کردن ترسناکتره له تاوان کردن، هه ر کاتیک تاوان له به نده یه کدا کو بیټته وه و ئه و که سه سوور بیټ له سهری ئه وه له ناوی ده بات، وه بیدعه کردن زیاتر له ناوی ده بات، هه روه ک سفیانی الثوری (په حمه تی خوی لی بیټ) ده فهرمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)^(۱۹۴).

واته: بیدعه کردن خو شه ویستتره لای شه ی تان (ابلیس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته وبه ی لی ده کریت به لام بیدعه ته وبه ی لی ناکریت.

زانای پایه به رز ابن تیمیّه (په حمه تی خوی لی بیټ) ده فهرمویت: (واتای (وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا) ئه وه یه: که سی بیدعه چی کاتیک دینیکی تازه ی داهیناوه که نه خوی په روه ردگار و نه پیغه مبهری (صلوات) به دینیان دانه ناوه، ئه و کاره خراپه ی بو پازینراوه ته وه و به کاریکی چاک و باشی ده زانیت، بویه هه تا ئه و بیدعه یه به باش بزانت ئه وه هه رگیز ته وبه ی لی ناکات، له بهر ئه وه ی سهره تای ته وبه بریتییه له وه ی که مرؤف ده بیټ بزانت کاریکی خراپی کردوو ته وبه ی لی بکات، یان ده بیټ عیلمی هه بیټ و بزانت که کاریکی فهرز یان سوننه تی فه وتاندوو ته وبه ی لی بکات، بویه هه تا ئه و بیدعه چییه ئه و کاره بیدعه یه ی لا باش بیټ ئه وه هه رگیز ته وبه ی لی ناکات)^(۱۹۵).

پاشان فهرموویه تی: (به لام ده شیټ که سی بیدعه چی ته وبه بکات و ته وبه ی لی ده وه شیټته وه، ئه ویش به وه ی که خوی په روه ردگار هیدایه تی بدات و پښمونی بکات تا حقه و پاستی بو پوون ده بیټته وه، هه ر وه ک خوی په روه ردگار هیدایه تی چه ندین بئ باوه ر و مونا فیک و کومه لانی ئه هلی بیده ع و سه رلی شیواوانی داوه)^(۱۹۶).

وه فهرموویه تی: (ئه وه ی ده لیت: به هیچ شیوه یه که ته وبه ی که سی بیدعه چی گپرا نییه، ئه وه به پاستی هه له یه کی گه وره ی کردوو)^(۱۹۷).

^(۱۹۱) رواه مسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۹۲) بروانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

^(۱۹۳) بروانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۹۴.

^(۱۹۴) بروانه: شرح السنة، للبعوي، ۲۱۶/۱.

^(۱۹۵) بروانه: مجموع فتاوی شیخ الإسلام ابن تیمیّه، ۹/۱۰.

^(۱۹۶) بروانه: هه مان سه رچاوه، ۱۰-۹/۱۰.

وه ههروهها له شهرحی ئه و فرموده یه ی که ده فرموویت: په رده دراوته نیوان تهوبه و کهسی بیدعه چی، ههروهک آنسی کوری مالک (رضی الله عنه) له پیغه مبهروه (صلوات علیهم) بۆمان ده گپریته وه، که فرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ حَجَبَ التَّوْبَةَ عَنِ صَاحِبِ كُلِّ بَدْعَةٍ)) (۱۹۸).

واته: خوای پهروهردگار بهری تهوبه ی گرتوو له نیوان هه موو که سیکی بیدعه چی.

واتای ئه م فرموده یه له ووته که ی پیشوی این تیمیه زۆر به جوانی پوون بووه وه.

موسولمانی خوشه ویست به راستی دهقه کانی قورئانی پیروز و سوننهت ههندیکیان ههندیکیان پوون ده که نه وه، وه خوای پهروهردگار پوونی کردوته وه بۆ بهنده کانی که تهوبه ی تهوبه کاران وهرده گریت ئه گه راز له تاوانه کانیان بینن و سوور بن له سه ر ئه وه ی که جاریکی تر نه گه پینه وه سه ری، وه مافی خه لکی بگپینه وه ئه گه ر له سه ریان بوو، خوای پهروهردگار پاش ئه وه ی باسی هاوه ل پیرا رده ران و بکوژان و زیناکه ران ده کات و په یمانی پینان داوه که له دوا پۆژدا سه رشو پریان بکات، فرمویه تی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان).

واته: مه گه ر که سانیک که تهوبه ده که ن (پاش ئه نجام دانی ئه و تاوانانه) وه باوه ری تهواو دینن و کرده وه ی چاکه ده که ن، ئا ئه و که سانه خوای پهروهردگار کرده وه خراپه کانیان ده گوری بۆ کرده وه ی چاکه، وه خوای پهروهردگار زۆر لی خوش بوو زۆر به به زه ییه (۱۹۹).

وه ههروهها ده فرمویت: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ (طه: ۸۲).

واته: دلنیا بن به راستی من زۆر لی خوش بووم له و که سه ی که تهوبه ده کات و باوه پ ده هیئیت و کرده وه ی چاکه ده کات، له وه و دوا (تا دوا هه ناسه ی ژینای) به رده وام ده بیئت له سه ر ئه و مه نه هج و پیبازه.

ههروهها خوای پهروهردگار فرمویه تی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلٰٓىٓ اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: ئه ی پیغه مبه ر (صلوات علیهم) به بهنده کانم بلی: خوای پهروهردگار ده فرمویت: ئه ی بهنده کانم ئه وانه ی که خوایان تووشی تاوان کردوو و خراپه یان زۆره، نا ئومید مه بن له ره حمی خوای پهروهردگار، چونکه به راستی ئه گه ر ئیوه تهوبه ی راست و دروست بکه ن، خوای پهروهردگار له هه موو گونا هو تاوانه کانتان خوش ده بیئت، چونکه بی گومان ئه و خوایه زۆر لی خوش بوو و لیبورده یه وه زۆر به ره حم و به به زه ییه.

وه ههروهها ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوْءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيْمًا﴾ (النساء).

واته: هه ر که سیك خراپه یه ک بکات (به رامبه ر به خه لکی) یان سته م له نه فسی خو ی بکات (له وه ودوا به خویدا بچپته وه) و داوای لی خوش بوون له خوا بکات ئه وه ده بینیت که خوای پهروهردگار زۆر لی خوش بوو و به به زه ییه.

ئه م تهوبه کردنه گشتی یه و هه رکه سیك له کافران و موشریکان و بیدعه چییان و جگه له وانیش له که سانی تاوانبار تهوبه بکه ن، ئه گه ر مه رجه کانی تهوبه یان تیدا بیئت، خوای پهروهردگار تهوبه یان لی وهرده گریت، والله الحمد.

(۱۹۷) بروانه: هه مان سه رچاوه، ۶۸۵/۱۱.

(۱۹۸) أخرجه الطبراني في المعجم الأوسط، ۶۲/۸، برقم ۴۷۱۳ [بجمع البحرين في زوائد المعجمين. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ورجاله رجال الصحيح، غير هارون بن موسى الفروي وهو ثقة، ۱۸۹/۱۰، وصحح إسناده الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة ۱/۴، ۱۵۴، برقم ۱۶۲۰، وذكر طرقه الأخرى.

(۱۹۹) بروانه: تفسير القرآن العظيم لابن كثير (رحمه الله)، ۱۲۴/۶.

#بایسی دهیه م: زیان و شوینه وارده خراپه کانی بیدعه:

بیدعه چه ندين شوینه وار و سهر نه نجامی خراپ و ترسناک و زیانی له ناو بهری ههیه، له و زیانانه:

١ - بیدعه سه رده کیشیت بۆ کوفر (برید الکفر):

أبو هريرة (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (صلوات الله علیه) بۆمان ده گپیتته وه، که فه رمویه تی: ((لا تقوم الساعة حتى تأخذ أمّتي بأحد القرون قبلها شبراً بشبر، وذراعاً بذراعٍ“ فقيل: يا رسول الله، كفارس والرُّوم؟ فقال: ”وَمَنْ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَاكَ)) (٢٠٠).

واته: قیامهت نیات ههتا ئوممه ته که م (هه ندیک له ئوممه ته که ی) شوینی ریگه و پیبازی پیش خویان ده که ون، بست به بست و بالّ به بالّ، ووترا ئه ی پیغه مبهر (صلوات الله علیه) شوینی ریگه و پیبازی قه ومانی فارس و پوم ده که ون، فه رموی: ئایا که سانی تر ههیه جگه له وان؟ (له و کات و سه رده مه دا فارس و پوم دیارترین و گه وره ترین هیژ بوونه).

وه أبو سعید الخدری (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (صلوات الله علیه) بۆمان ده گپیتته وه، که فه رمویه تی: ((لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شِبراً بشبر، وذراعاً بذراعٍ، حتى لو دخلوا في جحرِ ضبٍّ لا تَبِعْتُمُوهُمْ“ قلنا: يا رسول الله، اليهود والنصارى؟ قال: فَمَنْ)) (٢٠١).

واته: ئیوه ئه ی موسلمانان شوینی گه لانی پیش خوتان ده که ون: بست به بست و بالّ به بالّ، ههتا ئه وان بچنه ناو کونی بزن مژکه وه ئیوه ش ده چنه ناویه و شوینیان ده که ون، ووتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا (صلوات الله علیه) مه به ستت گاوو جوله که یه که ئیمه شوینیان ده که وین، فه رموی: به لئى ئه ی کئی تر ههیه.

٢ - بیدعه کردن واته: درۆ هه لبه ستن بۆ خویا په روه ردگار به بی عیلم و زانیاری، موسلمانان خۆشه ویست کاتیک ده پروانیتته سپره ی که سانی بیدعه چی ده یان بینیت له هه موو که س زیاتر درۆ بۆ خویا په روه ردگار و پیغه مبهر (صلوات الله علیه) هه لده به ستن، بۆیه خویا په روه ردگار ناگاداری کردوینه ته وه که قسه یه که نه که یین که خویا گه وره نه یفه رموو بییت، هه روه که ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ نَقُولَ

عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ (الحاقة: ٤٤-٤٦).

واته: ئه گه ر پیغه مبهر محمد (صلوات الله علیه) هه ندی قسه و گوفتاری بۆ ئیمه هه لبه ستایه، ئه وه به هیژو ده سه لاتى خۆمان ده مان گرت، پاشان په گی دلیمان ده پچراندوو ده مان مراند.

وه پیغه مبهر (صلوات الله علیه) ناگاداری کردوینه ته وه که درۆی به ده مه وه هه لنه به ستین، بۆیه هه ر که سیک ئه و کاره بکات ئه وه هه ر هه شه ی لئى کردوو به سزای زۆر به ئیش و تووند، هه روه که ده فه رمویت: ((مَنْ تَعَمَّدَ عَلَيَّ كَذِبًا فَلَيْتَبَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)) (٢٠٢).

واته: هه رکه سیک به ده ستی ئه نه قسه درۆ به ده م منه وه هه لبه ستیت ئه وه با شوینیك له ناو ناگری دۆزه خدا بۆ خوی دیاری بکات.

٣ - که سانی بیدعه چی رقیان له سوننهت و که سانی هه لگریتی، ئه مه ش به لگه یه له سه تر ترسناکی بیدعه، زانای پایه به رز إسماعیل بن عبد الرحمن الصّابوني (په حمه تی خویا لیبیت) ده فه رموویت: (نیشانه کانی که سانی بیدعه چی پوون و ئاشکراو دیاره به سه ر خاوه نه کانیانه وه، له پوونترین و دیارترین نیشانه یان ئه وه یه که زۆر رقیان له سوننهت و هه لگریتی ده بیته وه وه به که میان

(٢٠٠) أخرجه البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لتبعن سنن من كان قبلكم“، ١٩١/٨، برقم ٧٣١٩.

(٢٠١) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لتبعن سنن من كان قبلكم“، ١٩١/٨، برقم ٧٣٢٠، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ٢٠٥٤/٤، برقم ٢٦٦٩.

(٢٠٢) متفق عليه من حديث أنس رضي الله عنه: البخاري، كتاب العلم، باب إثم من كذب على النبي ﷺ، ٤١/١، برقم ١٠٨، ومسلم في المقدمة، باب تغليظ الكذب على رسول الله ﷺ، ٧/١، برقم ٢.

ده زانن^(٢٠٣).

٤ - بیدعه چی ئه و کرده وه چاکانه ی که به بیدعه ده یان کات رت ده کریته وه و وه رناگریته، له بهر فه رموده که ی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که فه رمویه تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٠٤).

واته: هه رکه سیك کاریک دابهینیت و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته به زیاد کردنی ئه و کاره ئه وه به سه ریدا ده دریتته وه و لئی وه رناگریته.

وه له گپرانه وه یه کی تر دا که ئیمامی موسلیم گپراویتیته وه، پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه رمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٠٥).

واته: هه رکه سیك کاریک بکات (عیباده تیک) فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته بۆ کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وه رناگریته به لکو ده دریتته وه به سه ر خاوه نه که یدا.

٥ - که سانی بیدعه چی زۆربه ی جار کۆتایی ژیانیا ن به خراپه ده بیته (سوء العاقبة)، له بهر ئه وه ی شه ی تان ده یه ویت مرۆفه کان له یه کیک له م کۆسپانه وه له خشته ده ر بکات، کۆسپی یه که م: ده یه ویت تاوانی شیرکی پی ئه نجام بدات، ئه گه ر ئه و به نده یه له م کۆسپه پرگاری بوو ئه وه له کۆسپی بیدعه کردنه وه بۆ دیت و ریگای راستی لی ده شیوینیت، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که بیدعه زۆر تر سناکتره له تاوان کردن^(٢٠٦)، هه روه ک سفیانی الثوری (په حمه تی خوی لیبیت) ده فه رمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)^(٢٠٧).

واته: بیدعه کردن خۆشه و یستتره لای شه ی تان (إبليس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته وبه ی لی ده کریته به لام بیدعه ته وبه ی لی ناکریته.

٦ - بیدعه چی به پیچه وانه وه له قورنانی پیروز و سوننهت تیده گات، چونکه چاکه به خراپه ده بینیت، خراپه به چاکه ده بینیت، سوننهت به بیدعه ده بینیت، وه بیدعه به سوننهت ده بینیت، هه روه ک حذیفة الیمانی (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ده فه رمویت: (وَاللَّهِ لَتَفْشُونَ الْبِدْعَ حَتَّى إِذَا تُرِكَ مِنْهَا شَيْءٌ قَالُوا: تُرِكَتِ السُّنَّةُ)^(٢٠٨).

واته: سویند بیت به خوی په روه رداگه ر بیدعه زۆر بلاو ده بیته وه وه ده کریته، هه ر کاتیک واز له بیدعه یه ک هینراو نه کرا ده لین: سوننهت ناکریته و وازی لی هینراوه.

٧ - شایه تی و گپرانه وه ی بیدعه چی وه رناگریته، زانایانی شاره زا (له فه رموده ناسان و شاره زایانی شه ریعه ت و بنه ماکانی نایین) یه کده ننگ له سه ر ئه وه ی ئه گه ر که سی بیدعه چی به هۆی بیدعه که یه وه بی باوه ر ده بوو ئه وه به هیچ شیوه یه ک گپرانه وه ی (فه رموده ی) لی وه رناگریته، به لام ئه و بیدعه چییه ی که به هۆی بیدعه که یه وه بی باوه ر نابیت (به لکو تاوانباره) زانایان رایان جیاوازه، ئایا گپرانه وه ی وه رده گریته یان نا؟ زانای پایه به رز ئیمامی النوری (په حمه تی خوی لیبیت) ئه و بۆچونه په سه ند ده کات که گپرانه وه ی بیدعه چی وه رده گریته ئه گه ر بانگه واز نه کات بۆ بیدعه که ی، به لام ئه گه ر بانگه وازی ده کرد بۆ کردنی بیدعه ئه وه گپرانه وه ی فه رموده ی لی وه رناگریته^(٢٠٩).

^(٢٠٣) بروانه: عقیده أهل السنة وأصحاب الحديث، ص ٢٩٩.

^(٢٠٤) رواه البخاري ٢٢٢/٣، رقم ٢٦٩٧، مسلم، ٣/٣٤٤، رقم ١٧١٨.

^(٢٠٥) رواه مسلم، ١٣٤٣/٣، رقم ١٧١٨.

^(٢٠٦) مؤسلمانى خوشه و یست بۆ زیاتر شاره زا بوون له کۆسپه کانی تر، بروانه: مدارج السالکین، لابن القیم، ١-٢٢٢.

^(٢٠٧) بروانه: شرح السنة، للبخاري، ١/٢١٦.

^(٢٠٨) أخرجه الإمام محمد بن وضاح، في كتاب فيه ما جاء في البدع، ص ١٢٤، رقم ١٦٢، وانظر: آثاراً في ذلك لابن وضاح في كتابه هذا ص ١٢٤-١٥٦.

^(٢٠٩) بروانه: شرح النووي على صحيح مسلم ١/١٧٦.

٨ - که سانی بیدعه چی له هه موو که س زیاتر ده که ونه ناو فیتنه و ناشوبه وه، خوای په روهردگار ناگاداری کردوینه ته وه تا نه که وینه ناو فیتنه وه، هه روهک ده فه رمویتی: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٢٥) ﴿(الأنفال: ٢٥)﴾.

واته: ئەى ئیمانداران خۆتان بپارێزن له تاقی کردنه وه به لایه که به تاییه تی تووشی ئەوانه تان نابیت که تاوان و سته میان کردوه، به لکو هه مووان ده گریته وه، وه باش بزنان که خوای په روهردگار سزاو تۆله ی زۆر توونده .

وه هه روه ها ده فه رمویتی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ٦٣).
واته: با باش بزنان و بترسن ئەو که سانه ی که سه رپیچی فه رمانه کانی پیغه مبه ر (صلواته) ده که ن له وه ی که تووشی فیتنه یه کی زۆر سه خت ببن (تووشی شیرک و کوفر و دووری و بیدعه ببن) (٢١٠)، یان با بترسن له وه ی که تووشی سزایه کی زۆر به ئیش ببن. موسلمانى خۆشه ويست ئایا هیچ فیتنه یه که هیه له وه ترسناکتر بیت که پیچه وانه ی سوننه ت و فه رمانه کانی پیغه مبه رى خوا (صلواته) بکریت.

هه ر بۆیه پیغه مبه ر (صلواته) هانی موسلمانانى داوه که کرده ی چاکه بکه ن پیش هاتن و پوودانى فیتنه به گشتی و به زۆری، هه روهک ده فه رمویتی: ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعْرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا)) (٢١١).

واته: ئەى موسلمانان ده ست پیش خه رى بکه ن له کردنى کرده وه چاکه کاندای پیش ئەوه ی که فیتنه یه کی یه کجار زۆر پووتان تی بکات به وینه ی شه ویکی تاریک (چۆن تاریکی شه و هه موو شوینیکی ده گریته وه به هه مان شیوه فیتنه ش هه موو خه لکی ده گریته وه)، پیاوی وا هه یه به یانی ئیمانداره کاتیکی ئیواره ی به سه ردا دیت بئى باوه ر ده بیت، پیاوی وا هه یه ئیواره ئیمانداره کاتیکی به یانی به سه ردا دیت بئى باوه ر ده بیت، نه ئینه یه که ی له وه دایه که: دینه که ی ده فرۆشیت به به شیکی که می دونیا.

٩ - که سی بیدعه چی هه سته ی به که م و کوپی شه ریه ت کردوه (په نا به خوای په روهردگار) ئەگه ر به زمانیش وا نه لیت، چونکه به کردنى ئەو بیدعه یه ی خۆی گێراوه به شه ر دانه رو ته واوکه رى دین، ئەم بیدعه چیه واده کات! خوای په روهردگاریش دینی ته واو کردوه و نیعمه تی ته واوی پزاندوه به سه ر ئیمانداراندا ، هه روهک خوای گه ر هه ر فه رمویه تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ٣).

واته: ئەى موسلمانان ئەمڕۆ دینم بۆ ته واوکردن و نیعمه تی خۆم پزاندوه به سه رتاندا وه پارزیم لیتان (ئەى موسلمانان) که ئیسلام ئایینتان بیت و هیچ مه نه هج و پزباز و ئایینیکی تر نه که نه ئایینی خۆتان.

زانای پایه به رز این کثیر (ره حمه تی خوای لیبیت) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا فه رمویه تی : (ئەم نیعمه ت و به خششه ی خوای په روهردگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سه ر ئەم ئوممه ته وه له کاتیکی ئاینه که ی بۆ ته واو کردون، پێویستیان به هیچ ئایینیکی نییه جگه له ئایینی پیرۆزی ئیسلام، وه پێویستیان به هیچ پیغه مبه ریک (صلواته) نییه جگه له پیغه مبه رى خویان (صلواته)، بۆیه خوای په روهردگار پیغه مبه رى (صلواته) گێراوه به دواين پیغه مبه ر (صلواته)، وه په وانه ی کردوه بۆ هه موو مرؤف و جنۆکه کان، هیچ حه لالیک نییه مه گه ر ئەو حه لالی کردبیت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر ئەو حه رامی کردبیت، وه هیچ مه نه هج و پزباز و ئایینیکی حه ق و راست نییه مه گه ر ئەو ئاینه ی که پیغه مبه ر (صلواته) به دینی زانیبیت، وه هه ر شتیکی ئەو هه والی پیدابیت حه ق و راسته هیچ درۆو دواکه وتنی تیدا نییه) (٢١٢).

(٢١٠) بروانه: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله) ٩٠/٦.

(٢١١) رواه مسلم عن أبي هريرة ٣، كتاب الإيمان، باب الحث على المبادرة بالأعمال قبل تظاهر الفتن، ١/١١٠، برقم ١١٨.

(٢١٢) بروانه: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله تعالى) ٢٦/٣.

وه خوی په روهردگار هه موو شتیکی له قورئانی پیروژدا پوون کردوته وه، هه روهک فهرمویه تی: ﴿وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرًى لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ٨٩) .

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئیمه قورئانی پیروژمان بو سهر تو دابه زاندووه که پوون که ره وه ی هه موو شتیکه، وه مایه ی پینمونی و په حمهت و مزگینی یه بو موسلمانان.

١٠ - که سی بیده چی حهق و راستی لی گؤراوه به هوی کاره خراپه کانییه وه، له بهر ئه وه ی عیلم و زانیاری پووناکین و خوی په روهردگار به هویانه وه ئه و به ندانه هیدایهت ده دات که خوی ویستی لییه تی، به لام که سی بیده چی ئه و ته قوایه ی له دست داوه که به هویه وه خاوه نه که ی ده توانیت حهق و راستی بدوژیتته وه، خوی په روهردگار ده فهرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الأنفال: ٢٩) .

واته: ئه ی ئیمانداران ئه گهر ئیوه ته قوای خوی په روهردگار بکه ن پاریزگاری له سنوره کانی بکه ن، ئه وه خوی په روهردگار به رچا و روشنیان پی ده به خشیت (تا به هویه وه بتوان به ئسانی حهق و راستی له ناحهق جیا بکه نه وه)، وه خوی په روهردگار هه له و تاوانه کانتان داده پووشیت و لیتان خوش ده بیت، چونکه خوی په روهردگار خاوه نی فه زل و پیزی گوره و بی سنوره .

١١ - که سی بیده چی ده بیت تاوانی خوی و ئه و که سانه ی که شوینی بیده که ی ده که ون هه لبگریت، أبو هریره (رضی الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بؤمانی گپراوته وه، که فهرمویه تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا)) (٢١٣).

واته: هه رکه سی که ده عوه و بانگه واز بکات بو ریگای راست و پینمونی چاک و جوان، ئه وه خیرو چاکه ی بو هیه به وینه ی خیرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هیچ له خیرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بیته وه، وه هه رکه سی که ده عوه و بانگه واز بکات بو ریگای خراپه و تاوانکاری و سه رلیشیواوی ئه وه خراپه و تاوانی بو دنوسریت به وینه ی خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بیته وه .

(ده ی که سی بیده چی کاتیک بیده ده کات و خه لکیش فیری بیده ده کات با ئاگادار بیت و باش بزانیته که هه ر بیده یه ک خه لکی لیوه ی فیر ده بن و ده یکه ن هه موو تاوانه که ی بو دنوسریت بی ئه وه ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه و که سه ی که شوینی ده که ویت که م بکات).

١٢ - که سی بیده چی به هوی کردنی بیده وه خوی توشی نه فرهت (لَعْنَةُ) کردووه، أنسی کوری مالک (رضی الله عنه) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بؤمان ده گپریته وه، ده رباره ی ئه و که سانه ی له مه دینه دا شتیکی تازه و خراب دادینن ده فهرمویت: ((مَنْ أَحَدَّثَ فِيهَا حَدَّثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، وَالْمَلَائِكَةُ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)) (٢١٤).

واته: هه رکه سی که له ناو شاری مه دینه دا کاریکی تازه و خراب دابه ی نیته ئه وه نه فره تی خوی په روهردگار و فریشته کان و موسلمانانی لی بیت، وه فهرز و سوننه تی لی وهرناگریت (واته: به ته واوه تی لی وهرناگریت) .

(٢١٣) مسلم، کتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، ٢٠٦٠/٤، برقم ٢٦٧٤.

(٢١٤) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام، باب إثم من آوى محدثاً، ١٨٧/٨، برقم ٧٣٠٦، ومسلم، كتاب الحج، باب فضل المدينة، ودعاء النبي ﷺ فيها بالبركة، ٩٩٤/٢، برقم ١٣٦٦.

موسلمان خوشه ويست بو زياتر شاره زا بوون له واتای ته واوی ئه م فهرموده يه بپوانه: عمدة القاري شرح صحيح البخاري (٤٠٨/٣٥)، وه شرح النووي على صحيح مسلم (٣١/٥)، وه عون المعبود (٣٠٧/٩)، وه تحفة الأحوذی (٤١٠/٥)، وه فيض القدير (٢٥/٦).

زانای پایه بهرز نیمیامی الشّاطی (پرحمتهی خوی لبیت) دهفهرمویت: (نهم فهرمودهیه گشتی یه وهه مو تازه داهینراویک دهگریته وه که پیچه وانهی شهرعه، وه بیدعه یه کیکه له خراپترین کاره تازه داهینراوه کان)^(۲۱۵).

۱۳ - که سی بیدعه چی له رۆژی دوایدا ریگی لی دهگریت و ناهیلریت بیته سهر چه وزی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) بو خوارنده وهی ئاوی سازگاری (کوثر)، سهل کوری سعد (رضی الله عنه) له پیغه مبهه ری خواوه (صلواته علیه وسلم) بۆمانی گپراوته وه، که فهرموویه تی: ((أنا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مَنْ وَرَدَ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا، وَلَیْرَدَنَّ عَلَیَّ أَقْوَامٌ أَعْرَفُهُمْ وَیَعْرِفُونِی، ثُمَّ یُحَالُ بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ))^(۲۱۶).

واته: من پیشتان دهکه وم بۆسه ره وهزی (کوثر) و چاوه ری ئه و موسلمانانه دهکه م که دین بو ئه وهی له ئاوی سازگاری (کوثر) بخۆنه وه، ئاویکه ههر موسلمانیک لی بخواته وه هه تا هه تایه تینوی نابیت، کومه له موسلمانیک دین بۆسه ره وهزه که تا ئاوی لی بخۆنه وه، من ئه وان دهناسم و ئه وانیش من دهناسم، به لام ریگری له نیوان من و ئه واندا دهگریت و ناهیلریت بینه سهر چه وزی (کوثر) و له ئاوی سازگاری بخۆنه وه.

له ریوایه تیکی ترده دهفهرمویت: ((إِنَّهُمْ مِنِّي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا سَحَقًا لِمَنْ غَيْرَ بَعْدِي))^(۲۱۷).
واته: ئه وان له ئومه تهی من (موسلمانن)، دهوتریت: تو نازانی ئه ی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) ئه وان دواى مردنی تو چیان داهینراوه (له پاشگه ز بوونه وه و کاری خراپه و بیدعه)، منیش ده لیم: دووری بو ئه و که سانه، دووری بو ئه و که سانه، که دواى مردنی من دینان گوری.

وه شقی کوری عبدالله (صلواته علیه وسلم) له پیغه مبهه ری خواوه (صلواته علیه وسلم) بۆمانی گپراوته وه، که فهرموویه تی: ((يا ربّ أصحابي أصحابي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ))^(۲۱۸).

واته: پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) دهفهرمویت: ده لیم (ئه ی پهروه ردگار ئه وانه هاوه لی منن، ئه وانه هاوه لی منن (موسلمانن و شوین که وتووی منن)، دهوتریت: تو نازانی ئه ی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) ئه وان دواى مردنی تو چیان داهینراوه (بیدعه).
أسماء كچی أبوبکر (رضی الله عنها) دهفهرمویت: پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) فهرموویه تی: ((إِنِّي عَلَى الْحَوْضِ حَتَّى أَنْظُرَ مَنْ يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكُمْ، وَسَيُؤَخَذُ نَاسٌ مِنْ دُونِي فَأَقُولُ: يَا رَبِّ مِنِّي وَمِنْ أُمَّتِي فَيَقَالُ: هَلْ شَعَرْتَ مَا عَمِلُوا بَعْدَكَ وَاللَّهِ مَا بَرِحُوا يَرْجِعُونَ عَلَيَّ أَعْقَابَهُمْ))^(۲۱۹).

واته: من له سه ره وهزی (کوثر) ده وه ستم و سه ره ده که م تا بزانه کئ له ئیوه (موسلمانان) دین بو لام، بویه که سانیک ده یانه ویت بین بو لام بو سه ره وهزی (کوثر) به لام رییان لی دهگریت و ناهیلریت بینه سهری، منیش ده لیم: ئه ی پهروه ردگار ئه وانه له منن و له ئومه تهی منن (موسلمانن)، له و کاته دا دهوتریت: ئایا ده زانیت ئه وانه دواى تو چیان کردوه، سویند بیت به خوی پهروه ردگار به رده وام پاشه کشییان ده کرد له دینه که ت و پاش گه ز ده بوونه وه.

ههر بویه هاوه لی به ریزی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) ابن أبي مليكة (رضی الله عنه) ده فهرموو: ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْجِعَ عَلَيَّ أَعْقَابَنَا أَوْ أَنْ نَفْتِنَ فِي دِينِنَا))^(۲۲۰).

واته: ئه ی خوی پهروه ردگارمان په نات پی ده گرین له وهی که پاش گه ز ببینه وه و پاشه و پاش بکشینه وه له دینه که مان، یان تووشی فیتنه و تاقی کردنه وه ببین له دینه که ماندا.

^(۲۱۵) بپوانه: الاعتصام للشّاطی، ۹۶/۱.

^(۲۱۶) متفق علیه: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم) ۲۶۴/۷، و مسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا (صلواته علیه وسلم) وصفاته، ۱۷۹۳/۴، برقم ۲۲۹۰.

^(۲۱۷) رواه البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم) ۲۶۴/۷، برقم ۶۵۸۳.

^(۲۱۸) متفق علیه: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم) ۲۶۲/۷، برقم ۶۵۷۵، و مسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا (صلواته علیه وسلم) ۱۷۹۶/۴، برقم ۲۲۹۷.

^(۲۱۹) صححه الألبانی فی "صحيح الجامع" حدیث رقم (۲۴۶۷).

^(۲۲۰) متفق علیه: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم) ۲۶۶/۷، برقم ۶۵۹۳، و مسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا (صلواته علیه وسلم) وصفاته، ۱۷۹۴/۴، برقم ۲۲۹۳.

۱۴ - که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوو له یادو زیگری راسته قینهی خوی په روهردگار، له بهر ئه وهی خوی په روهردگار له قورئانی پیروز و له سهر زمانی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) چند ویردیکی تاییه تی بو دانوین، هه یانه تاییه ته به نویژه فره زه کان، هه یانه تاییه ته به به یانیان و ئیواران، وه ویردی خه وتن و هه ستان له خه و، وه ویردو زیگری وا هه یه گشتی یه و تاییه ت نه کراوه به کاتیك و شوینیکی دیاری کراوه وه، خوی په روهردگار ده فره رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ (الأحزاب: ٤١-٤٢) .

واته: ئه ی ئه و که سانه ی ئیمان و باوه رتان هیناوه زور یادی خوا بکن (هه میسه ناوی پیروزی خواتان له یاد بیت له دل و ده رونتاندا)، وه ته سبجات و ستایشی بکن (هه موو کاتیك) به تاییه تی له به یانیان و کاتی ده مه و ئیواراندا (زیکره کانی به یانیان و ئیواران). به لام که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوو له خویندنی ئه م زیکره پیروزانه، جا یان به هوی سهرقال بوون به کردنی بیدعه وه، یان پشت هه لکردنه که یان به هوی گوپینی ئه و زیکره شه رعیه انه به کردنی چند زیکریکی بیدعه، خویان به بی پیویست ده زانن له کردنی ئه و زیکره نه ی که خوی په روهردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) دایان ناوه، بویه به هوی ئه و بیدعه انه وه پشتیان هه لکردوو له کردنی یادی راسته قینهی خوی په روهردگار (۲۲۱) .

۱۵ - که سانی بیدعه چی حه ق و راستی له شوین که وتوانیان کپ ده که ن و ده یشارنه وه، وه خوی په روهردگار هه ره شه ی نه فره تی (لَعْنَةً) له و که سانه و هاوشیوه کانیا ن کردوو، هه روه ک ده فره رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبُرْهَانِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴿١٥٩﴾ (البقرة: ١٥٩) .

واته: به راستی ئه و که سانه ی که به رنامه و پینمونییه پوون و ئاشکراکانی په وانه کراوی ئیمه ده شارنه وه که نار دوومانه (تا بو خه لکی پوون بگریته وه)، دوا ی ئه وه ی که پوونمان کردوته وه بو خه لکی له کتیبه کاند، ئا ئه وانه خوا نه فره تیان (له عنه تیان) لی ده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیان لی ده که ن (دوعای دووری ره حم و به زه یی خوی په روهردگاریان لی ده که ن).

۱۶ - بیدعه کردن ده بیته مایه ی دور که وتنه وه ی خه لکی له ئیسلام، له بهر ئه وه ی کاتیك که سی بیدعه چی به هوی ئه و بیدعه یه وه چند کاریکی پرو بوچ ده کات ده بیته هۆکاریک بو ئه وه ی دوژمنانی ئیسلام گالته به ئیسلام بکن، له کاتیكدا ئایینی پیروزی ئیسلام زور دووره له و کارانه ی که که سانی بیدعه چی ده یکه ن.

۱۷ - که سانی بیدعه چی ئوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوو، چونکه خویان و شوین که وتوانیان به هوی بیدعه وه پارچه پارچه بیان خستوته ناو موسلمانانه وه، هه ر بویه به هوی بیدعه و دور که وتنه وه له سوننه ت چه ندین به ش به ش و کومه ل کومه لی جیاواز ده بینریت، خوی په روهردگار ده فره رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۖ لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ (الأنعام: ١٥٩) .

واته: به راستی ئه وانه ی که ئایینه که یان به ش به ش و پارچه پارچه کردوو بوونه ده سته ده سته و پارچه پارچه، ئه وه له هیچ شتی کدا تو له وان نیت، به لکو به ریت لییان، به راستی ئه وانه کارو باریان بو لای خوی و تو له ی ئه و لادان و پارچه پارچه بییه یان لی ده ستینیتته وه، له وه ودوا خوی په روهردگار هه والی هه موو ئه و کارو کرده وانه یان پی ده دات که ئه نجامیان دابوو.

۱۸ - که سی بیدعه چی که به ئاشکرا بیدعه ده کات، غه بیته و باس کردنی دروسته، بو ئه وه ی موسلمانان له خراپه ی بیدعه که ی ئاگادار بن، چونکه ئه و که سه ی که به ئاشکرا بیدعه ده کات زیانه که ی زورترو ترسناکتره له که سیك که تاوان ده کات، هه رچه نده غه بیته کردنی موسلمان به پیی ده قی قورئانی پیروز و فره موده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دروست نییه و حه رامه، به لام بو مه به سستیکی شه رعی دروسته غه بیته بگریت، **له بهر یه کیك له م هۆکارانه:**

(۲۲۱) بروانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد السحيمي، ص ۱۸۹ .

یه که م: ستم کردن،: له م کاته‌دا دروسته که ستم لی کراو سکالای خوئی باس بکات بو کاربه‌دهستان و فه‌رمانپه‌وایان، یاخود بو قازی و دادوهر و بلی: فلانه که ستم می لی کردووم یان مالی خواردووم.

دووهم: پرس و پراوهرگرتن، نه‌میش به‌وهی که که سیک بچیته لای که سیکی شاره‌زا له‌دیندا و بلیت ئه‌ری فلانه که س چونه که من به تمام کچی بده‌می، یان خوشکمی بده‌می، یان فلانه ئافرهت چونه که من به تمام بیخوازم، یاخود بو پرسیار کردن دهرباره‌ی هاوسییه‌تی.

سی‌یه م: داوای یارم‌تی کردن بو گوړینی خراپه (منکر) وه‌لا دانی نا په‌حه‌تیه‌ک له سهر موسولمانیک، وه‌ک نه‌وهی که یه‌کیک بچیته لای که سیک که ده‌سه‌لاتداره و پیی بلیت که فلانه که س له گه‌لما خراپه و ئازارم ده‌دات وه ریگه چاره‌یه‌کم بو بدوژه‌روه. **چوارهم:** ناگادرکردنه‌وهی موسولمانان و ئاموژگاری کردنیان، بو خو پاراستن له و که سانه‌ی که خراپن و نیازیان گلاوه و زهره‌رو زیانیان هه‌یه بو موسولمانان.

پینجه‌م: باس کردنی که سیک که به ئاشکرا تاوانی لی‌بووه‌شیته‌وه وه‌ک {جاسوسی کردن و زینا و مه‌ی خواردنه‌وه و..... هتد } له م کاته‌شدا ته‌نھا باسی ئه‌و تاوانه‌ی ده‌که‌یت و به‌س.

شه‌شم: پیناساندنی که سیک نه‌ویش به دیاری کردنی ئه‌و که م و کورپانه‌ی که له رووی که م نه‌ندامی و له ش و لاریه‌وه یاخود ناوو شوره‌تیه‌وه، وه‌ک کویری و نه‌خووشی و شلی و قه‌له‌وی و که‌ری... هتد نابیت له‌مه‌دا مه‌به‌ستی پیناساندنی که م و کوری و سوکی ناوبرا و بیت، به‌لکو ده‌بیت ته‌نھا پیناساندنی بیت.

حه‌وته‌م: باس کردنی که سی بیدعه‌چی و تاوان کار: له م کاته‌دا ته‌نھا باسی بیدعه‌که‌ی یاخود تاوانه‌که‌ی ده‌که‌یت، وه هچی تر مه‌گر یه‌کیک له و خالانه‌ی پیشووی تیدابیت، خاتوو (عائیشه‌ی دایکی باوه‌رداران (خوای لی پازی بیت) ده‌فه‌رمویت: (جاریکیان پیاویک هات بولای پیغه‌مبه‌ر (صلواته‌ علی‌ه‌وسلمه‌) روخسه‌تی لی خواست و نه‌ویش به ریژه‌وه به خیره‌اتنی کرد و فه‌رمووی لی کرد، پاشان که پیاوه‌که رویشت پیغه‌مبه‌ری خوا (صلواته‌ علی‌ه‌وسلمه‌) فه‌رمووی: (بس أحو العشیره) واته: خراپترین برای هوژه‌که‌یه، هه‌روه‌ها دایکمان (عائیشه‌) خوای لی پازی بیت بو‌مان ده‌گپیته‌وه، له پیغه‌مبه‌روه (صلواته‌ علی‌ه‌وسلمه‌) که فه‌رموویه‌تی: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا) (۲۲۳).

واته: گومان نابم که ئه‌م دوو که‌سه هیچ دهرباره‌ی دین بزائن.

هه‌روه‌ها که سی بیدعه‌چی که زیاده‌یه‌ک ده‌هینیته‌ ناو دینه‌وه و خوا ده‌په‌رستیت و عیباده‌تی بو ده‌کات، به‌لام به بوچوون و هه‌واو ئاره‌زووی خوئی، بی گوی دانه فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (صلواته‌ علی‌ه‌وسلمه‌)، بو‌یه له م کاته‌دا باس کردنی پاشمله (غه‌یبه‌ت) ی واجب، چونکه نه‌وه بو پاراستنی دینه له هه‌واو ئاره‌زوو، (ولا غيبهَ لأحدٍ من أهلِ البدع) وه‌هه‌ر که سیک که بیدعه‌ ده‌کات باس کردنی بیدعه‌که‌ی غه‌یبه‌ت نییه، که‌واته ئیستا روون بووه‌وه بو به‌ریزت که باس کردنی ئه‌و کو‌مه‌لانه غه‌یبه‌ت نییه (۲۲۳).

التحذُ ليس بغيبه في سته
ومجاهر فسقاً ومستفت ومن
متظلم ومعرفٍ ومحذر
طلب الإعانة في إزالة منكر (۲۲۴)

۱۹ - که سی بیدعه‌چی شوین که‌وتووی هه‌واو ئاره‌زووی خوئی‌ته‌تی، دژایه‌تی شهر ده‌کات و له شهر لایداوه (۲۲۵).

۲۰ - که سی بیدعه‌چی خوئی خستوته ئاستی شهر دانه‌روه و خوئی چواندوه به خوای په‌روه‌ردگار له شهر داناندا، چونکه به‌س خوای په‌روه‌ردگار که ده‌توانیت شهر دابنیت و فه‌رمان به بنده‌کان بکات تا له‌سه‌ری برؤن و جی به جی بکه‌ن نه‌ک هیچ که‌سیکی تر (۲۲۶).

(۲۲۳) صحيح البخاري (۶۰۶۷).

(۲۲۴) بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لابن حجر، ۱۰/۴۷۱، ۷/۸۶.

(۲۲۵) بروانه: شرح العقيدة الطحاوية، لابن أبي العز، ص ۴۳.

(۲۲۶) بروانه: الاعتصام للشاطبي، ۱/۶۱.

(۲۲۷) بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۱/۶۱-۷۰.

کۆتایی

له کۆتاییدا داواکارم له خوای پهروهردگار بۆ خۆم و سه رجه م موسلمانان كه له ش ساغيمان پى ببه خشیت و لیمان خوش ببيت، هه موو لایه کمان دال په یوه ست بکات به قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغه مبه ره وه (ﷺ)، وه بمان پارێزیت له تاوان و خراپه ی هه موو بیدعه یه ک، وه بهرده و امیمان پى ببه خشیت، آمین.

ئاوه رۆك

پیشه کی دانهر

پیشه کی وه رگنێر

& به شی یه کهم: رونای سوننهت

باسی یه کهم: تیگه یشتن له مانای سوننهت

دووهم: تیگه یشتن له کهسانی په یوه ست به سوننهت

سی یه م: تیگه یشتن له مانای الجماعه

باسی دووهم: ناو و سیفات هه کانی ئه هلی سوننه و جه ماعه

باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) نیعمه تیکی گشتی و په هایه

دوو جوړ نیعمه ت هه یه: نیعمه تیکی گشتی و په ها، نیعمه تیکی سنوردار

باسی چواره م: گه وره یی و پله و پایه ی سوننهت

باسی پینجه م: شوین و پله و پایه ی به رزی کهسانی په یوه ست به سوننهت، وه شوینی کهسانی بیدعه چی

یه کهم: شوین و پله و پایه ی به رزی کهسانی په یوه ست سوننهت:

دووهم: نیشانه کانی ئه هلی سوننه و جه ماعه

کهسی بیدعه چی چۆنه ؟

& به شی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه دا هینراوه کان له دیندا

باسی یه کهم: تیگه یشتن له مانای بیدعه

بیدعه دوو جوړه:

باسی دووهم: مه رجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان

باسی سی یه م: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

یه کهم: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

دووهم: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له روانگه ی فه رموده کانی پیغه مبه ری خواوه (ﷺ)

سی یه م: له ووته کانی هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) سه باره ت به بیدعه

چواره م: له ووته کانی تابعی و شوین که وتوانیان سه باره ت به بیدعه

پینجه م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چه ند روویه که وه:

باسی چواره م: هۆکاره کانی بیدعه کردن

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه

بهشی یه که م: بیدعه ی حه قیقی و بنه رته تی و بیدعه ی زیاد کراو:

بهشی دووهم: بیدعه له پووی کردن و واز لی هینانه وه

بهشی سی یه م: بیدعه ی ووتیی بیروباوه ری، وه بیدعه ی کرداری

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا

باسی حه ووتهم: جوّره کانی ئه و بیدعانه ی که له سهر گوّره کان ده کرین

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سهرده مه

یه که م: بیدعه ی ئاههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه)

دووهم: بیدعه ی ئاههنگ گپران به هاتنی یه که م شه وی جومعه له مانگی ره جه ب

سی یه م: بیدعه ی ئاههنگ گپران به بۆنه ی شه وی (الأسراء والمعراج)

چوارهم: ئاههنگ به بۆنه ی هاتنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان

پینجه م: التبرک

ئه و شتانه ی که زۆر پیرو نو پر له خیره به ره که تن

به ده ست هینان و داوا کردنی خیره به ره که ت به ریگه یه کی شه رع ی به م چند کاره ده بیّت

به ده ست هینان و داوا کردنی خیره به ره که ت به شیوه یه کی ناشه رع ی و نادرست

هۆکاره کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رع ی چین؟

شوینه واره خراپه کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رع ی

هۆکاره کانی به رگری کردن له ته به پروک کردنی نادرست

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سهرده مه

باسی نو یه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه